

JALOPEURA

LIONSPIIRIN 107-A PIIRILEHTI 2012

**Terveisiä
Seattlesta**
s. 4

**Vuoden
kuvat**
s. 8

**Arvot -
visio -
strategia**
s. 20

**Suomi
johtoon**
s. 12

Ajatuksia piirikuvernöörikauteeni alkutaipaleelta

Olemme kauteni puolivälissä ja nyt on hyvä hetki katella kautta hieman taaksepäin. Kansainvälisen presidentin Wing-Kun Tamin teemana on I Believe (Uskon). Hän pitää myös kaikkia maailman Leijonia yhtenä suurena perheenä. Samalla hän korostaa yhteistyön merkitystä klubien omilla paikkakunnilla. Useammat kädet keventävät taakkaa. Hän on myös palveluaktiiviteettien puolesta puhuja, hänen mielestään olisi hyvä olla lähellä auttamassa vähäosaisia ja apua tarvitsevia.

Yhteistyö on voimaa

Kauteni teeman YHTEISTYÖ ON VOIMAA voi toteuttaa klubeissa monella tapaa:

- Klubin sisäinen yhteistyö Lionit / Puolisot yhdessä
- Klubit keskenään voivat tehdä yhteistyötä
- Eri piirien klubien välinen yhteistyö
- Piirien välinen yhteistyö, A-piirin ystävyys piiri on D-piiri
- Kesällä 2012 järjestettävä yhteistapaaminen Viron kesäjuhlassa.

Jäsenkasvu

Olin toivonut A-piirissä syyskaudella suurempaa jäsenkasvua mitä nyt ollaan saavutettu. Tällä hetkellä näyttää tilanne olevan -29 lionia, mutta kautta on vielä runsaasti jäljellä. Ei muuta kuin tuumasta toimeen ja hankkimaan uusia jäseniä klubeihin. Lisäksi ollaan perustamassa uutta Nais-klubia Turkuun. Huomioikaa myös, että vielä on paljon paikkakuntia piirissä, joista puuttuu Nais-klubi.

Olisi hyvä löytää vielä kevään aikana yhden uuden klubin perustamispaikka. Esim. Lieto, Kemiö, Parainen yms. tutkikaa sillä silmällä tilannetta ja olkaa yhteydessä Piirikuvernööriin tai piiriin GMT-koordinaattoriin Erkki Ääritälo.

Koulutusta lisää

Piirin koulutustoimikuntaa ollaan uudistettu kauden alussa. Ollaan peustettu GLT-toimikunta, jota vetää GLT-koordinaattori

Bo Lindberg ja toimikuntaan kuuluvat DG, 2.VDG ja APJ (alueenpuheenjohtajat 5 lionia). Toimikunta on kokoontunut muutamana kerran ja tuloksena suunnitellaan kevään aikana järjestettävää koulutustapahtumaa Alueen- ja Lohkonpuheenjohtajille. Myös muuta koulutusta on suunnitteilla loppu kauteen.

Vierailut klubeissa

Olemme vierailleet tällä hetkellä piirin 59 klubissa ja vielä on monta klubia jäljellä loppukaudeksi. Vierailujemme aikana olemme saaneet olla mukana monissa mielenkiintoisissa klubikokouksissa ja saaneet monenlaista tietoa eri aiheista mielenkiintoisten klubiesitelmien kautta. Hyvät klubiesitelmät tekevät kokouksista sellaisia, joihin Lionit haluavat osallistua. Olemme myös päässeet klubien mukana vierailemaan monissa firmoissa.

Tällä kaudella myös puolisoni Päivi on mukana vierailuilla. Samalla hän on omalta osaltaan edesauttanut piirin Adressimyyntikampanjaa. Mottona voisi olla: Adressit saatava tunnetuksi suurelle yleisölle, ei vain Leijonille.

Klubien jäsenongelmat

Monissa klubeissa näyttää olevan ongelmana jäsenistön ikääntyminen sekä kyllästyminen. Olemme vierailuillamme miettineet syitä tähän. Olisikohan syytä kenties uudistaa ja monipuolistaa aktiviteetteja samalla pitäen hyvät vanhat aktiviteetit mukana jos mahdollista. Yhtenä motivaation lisääjänä voisi aktiviteettien kohteita vaihdella vuosittain, esim. tänä vuonna lapset ja ensivuonna vanhuksat unohtamatta muitakin avuntarvitsijoita.

Uusia jäseniä voi houkuttaa mukaan toimintaan myös klubien tapahtumissa samalla kun mainostaa Lions-toimintaa ja Adresseja. Lions-toiminnan tunnetuksi tekemistä voi lisätä olemalla esillä paikkakunnan medioissa, lehdissä, paikallisradioissa, facebookissa yms. paikoissa tällä tavoin saadaan suurelle yleisöllekin tiedoksi mitä Leijonat tekevät paikkakunnan parhaaksi.

Tulevaisuutta ajatellen

Kansainvälisen presidentin lanseeraama puunistutuskampanja tullaan toteuttamaan A-piirissä kevään aikana. Tapaninpäivän myrsky edesauttoi löytämään istutuspaikkoja kenties...

Toivon, että piirimme klubit auttavat omalta osaltaan maanjäristyksen, hyökkäyksen ja koleran uhriksi joutunutta Haitia. Myös A-piiriltä oma nimikkotalo Haitiin!

Ritareita kaivataan piiriimme lisää. Tiedän, että heidän arvoisaa Leijonia on klubeissa paljon. Kevään vuosikokouksen yhteydessä olevassa ARS/MJF juhlassa on oiva tilaisuus heidän palkitsemisekseen.

Meillä on hyvä piiri, suorastaan parasta A-luokkaa. Hyvä Klubien Leijonaväki, jatkakaamme samaan malliin.

Yhteistyöterveisin,

Mikko Torkkeli Piirikuvernööri 2011 – 2012
ja puolisonsa Päivi

Jalopeura - NYT

Hyvä Veli Leijona, Leijonainen, Lionslady ja yhteistyökumppani!

Kädessäsi on ainutkertainen Jalopeura, piirin 107 A tiedotuslehti, vuosiker-
taa 2012. Joka ainut vuosi on Lions-toiminnan kaikilla tasoilla uniikki, koska
toimijat ja teemat vaihtuvat vuosittain. Toimintavuosilla on oma voimansa ja
sävyensä, vaikka perusarvot säilyvät.

Niinpä niin, nyt on aika kirkastaa perusarvot ja kuulla klubien ääntä
muuttuvassa maailmassa. Tämä arvotyöskentely on meneillään koko Suo-
men Lionsklubeissa, piiriorganisaatioiden johdolla. Piirimme yhteistä sanan-
saattajaa, Jalopeura-lehteä on tehty kuin morsiamen varustamista: tarvitaan
vanhaa, uutta, lainattua ja jotain sinistä.

Lehtemme tarkoitus on olla tiedottaja, tapahtumakalenteri, vaaliesite ja
vuosikertomus. Jalopeura saa kertoa omista aktiviteeteistamme, mutta sa-
malla saamme innostavaa tietoa toisten klubien toimista. Vuoden toiminnan
painopisteet ja teemat klubien tapahtumissa ovat työkalu! Näistä asioista
Jalopeuran on kerrottava, kekseliäisyyden hyödyntämiseksi ja ruokahalun
herättäjiksi omassa ja naapuriklubeissa. Näin utelias Jalopeura saa makoi-
simmat palat kaikkien nähtäväksi ja makusteltavaksi. Innostus ja esimerkit
ovat jaettavissa!

”Me palvelemme” tänä vuonna niiden teemojen mukaan, mitä meille on
kansainvälisesti, kansallisesti ja alueella tehtäväksemme annettu. Ja etenkin
teemme juuri sitä, minkä oma porukkamme klubissa on katsonut tarpeellisek-
si ja arvokkaaksi.

Nämä arvot haluamme kirkastaa, kukin omissa klubeissamme. Yhteinen
tahtotila käsitellään Jyväskylän kokouksessa kesäkuussa. Jalopeura karjah-
taa: Nyt tartutaan toimeen! Arvot ovat asianamme!

Kansainvälinen presidenttimme Wing-Kun Tam sanoo meille kaikille:
”Minä luotan” Meihin luotetaan, niin USAssa kuin kotipaikkakunnillamme.
Kaikkien palvelujärjestöjen joukossa olemme suurin ja tunnetuin. Olemme
kirjaimellisesti maailman parantajia, leijonan sydämellä. Yhdessä muiden,
samalla tavalla toimivien järjestöjen kanssa saamme maailman vielä parem-
maksi!

Palveluvoimamme näkyy kuitenkin itsellemme parhaiten lähiympäris-
tössämme, mutta kaukana voi avullamme olla tietämättämme mittamaton
merkitys!

Yksi tämän vuoden teemoista on ollut klubeissa viihtyminen. Jos koem-
me Leijonien yhteyden merkitykselliseksi ja viihtyiseksi, palveluvoimamme
vain vahvistuu vuosi vuodelta. On aika tuoda esille jäsenten omat ajatukset
siitä, mitä odotamme omalta elämältämme Leijonajärjestössä. Toiminnan
on oltava mielekäästä ja arvojemme mukaista. Ja vielä: Kuinka teemme tästä
palvelutyöstä vielä lystimpää, niin, että voimamme karttavat vielä hauskan
pidostakin, Leijonavoiman lisäksi!

On helpompi kulkea kun tietää minne on menossa, ja silläkin matkalla
pidetään kimppekivaa! Toimikautta on vielä jäljellä! **Toimeliasta kevättä,
lokoisaa kesää! Ja vireää syksyä, uuden kauden starttia!**

Pirjo Koskenrouta
Meretar-lehtitiimin pj

Jalopeura 2012

Painos 5000 kpl

Julkaisija

Suomen Lions-Liitto ry,
piiri 107-A

Jakelu:

107-A piirin leijonat,
sidos- ja yhteistyötahot

Päätoimittaja:

Pirjo Koskenrouta
pirjo@koskenrouta.net
050 560 5283

Lehtitiimi:

Anja Kortteinen
Sirkka-Liisa Virtanen-Lohtaja
LC Merettaret

Kannen kuva:

Uudenkaupungin
matkailutoimisto

Sivunvalmistus:

Mainostoimisto Ilmiö
Juha Hepojoki
www.mainosilmio.fi

Painopaikka:

Forssa Print, Forssa 2012

Sisällysluettelo

Terveisiä Seattlesta.....	4-5
Terveiset Reykjavikista.....	6-7
Vuoden kuvat 2011-2012.....	8-9
Björn Taxell kiittää.....	10
Puunistutus.....	11
Suomi johtoon: lionien unelma elää.....	12-13
Kuvernööriehdokkaat esittäytyvät.....	14-15
Puheenjohtajan tervehdys.....	16
Uusia Melvin Jones -jäseniä.....	17
Lisää viihtyvyyttä klubeihin.....	17
Kuusi uutta Katea.....	18
Uusien leijonien koulutus N-piirissä.....	19
Arvot - visiot - strategia.....	20
Arvojakin pitää tuoreuttaa.....	21
Mitä omaishoito on?.....	22
The art heals.....	23
Lisää viihtyvyyttä klubeihin.....	24
Sävelhartaus ja lounas vanhustenviikolla....	25
Uudenkaupungin rauhan soutu.....	26-27
Isiemme konsertti.....	28
Yhteisprojekti Härkätiellä: kipupumppu.....	29
Joulunavaus Kyrössä 1. adventtina.....	30
Tiernat tuikkivat tähtitaivaalla.....	31
Nenällä yhteistyötä, iloa ja tulosta.....	33-35
Turul, toreil ja markkinoil.....	36
Silakryssä Taivassalossa.....	37
Paperit kiertoon.....	38
Palvelutoimintaa omaishoitajien hyväksi.....	39
Kiristipendi 15:lle oppilaalle.....	39
Talenttia Ukista!.....	40
Tapakoulutus.....	41
Sipilänmäellä tankataan ensi kesänä.....	42
Tervehdys Kaakkois-Suomesta.....	43
LC Someron vaihdokkina Turkissa.....	44-45
Nuorisovaidossa Texasissa.....	46-47
Nuorisovaihto Uudessa-Seelannissa.....	48
Terveisiä Kanadasta.....	49
Ajatuksia nuorisovaihdosta.....	50
Lions-ristikko.....	54
AR-säätiön adresseja ostettu ennätymäärä....	55

Terveiset LCIF:n

Kansainvälisen Lions-järjestön vuosikokouksesta Seattlestä

USA:n länsirannikolta heinäkuun alussa 2011

Kansainvälisen Lions-järjestön 94. vuosikokous järjestettiin 4.- 8.7.2011 Washingtonin osavaltiossa, Seattlessa.

Kuvassa vasemmalla Päivi Torkkeli, Kansainvälinen Presidentti Wing-Kun Tam ja Piirin 107-A Piirikuvernööri Mikko Torkkeli

Ensimmäisenä iltana, kun saavuimme Seattleen raskaan lentomatkan jälkeen olivat kouluttajamme Erkki ja Kaarina Laine meitä vastassa Hotellimme Seratonin aulassa ojentaen jokaiselle puolisol-le ihanan ruusun. Se nostatti mukavasti mielialaa vaikka olimmekin väsyneitä.

Ajattelimme kun pääsimme hotelli-huoneisiimme, että kyllä meitä nyt pidetään kuin kukkaa kämmenellä. Huone oli aivan mahtava ja näköala hotellin ikkunasta oli huimaava.

Vuosikokousta edelsi tulevien kauden 2011-2012 piirikuvernöörien koulutus. Koulutukseen osallistui 752 piirikuvernööriehtokasta ympäri maailmaa. Suomesta oli mukana kaikkien Suomen 14 lions-piirin ehdokkaat puolisoineen.

Piirikuvernöörien koulutusosuus käsitti Piirin johtamiseen liittyviä asioita, yleistietoa kansainvälisen Lions-järjestön toiminnasta ja alkavan kauden kansainvälisen Presidentin Wing-Kun Tamin teemasta ja tavoitteista.

Wing-Kun Tam tulee Hongkongista, Kiinasta. Hän on valinnut teemakseen ”I believe - Luotan”. Tam on menestynyt yrittäjä lentorahtialalla, ja jo nuorella

“

*Paraati onnistui
meiltä todella hyvin.
Sijoituksena oli
kunniakas kolmas
sija kilpailussa.*

”

iällään hän ymmärsi ”takaisin antamisen merkityksen” liittyessään Lions-järjestöön. Kun pystyt auttamaan itseäsi, asettamaan tavoitteita ja pyrkimään niihin, niin saatut tavoitteesi, mutta vasta auttamalla muita - apua tarvitsevia - saatut jotain ainutlaatuista - kokemuksia, joista voi olla ylpeä. Jos luotamme, että tekemämme työ on oikeaan tarpeeseen, niin pystymme sen tekemään ja samalla osoittamaan työmme tärkeyden.

Yksi DGE:n koulutusviikon kohokohdista oli kun jokainen DG pariskunta n. 1500 hlö yhdessä istuttivat oman piirinsä puun pieneen muoviruukkuun, joka sitten myöhemmin siirrettiin Seattlen puistoon kasvamaan.

Tiistaina 5.7.2011 oli myös yksi Vuosikonressin kohokohta ainakin meille pohjoismaisille leijonille. Oli nimittäin Kansainvälisen paraatin päivä. Meille kaikille suomalaisille oli hankittu valkoiset housut ja liivit, joissa oli siniset somisteet. Puolisoilla oli myös kansallispukuja.

Me kaikki pohjoismaat muodostimme yhdessä oman osaston. Oli hienoa marssia Seattlen katuja pitkin mahtavan yleisömäärän seurattessa marssia. Paraati onnistui meiltä todella hyvin. Sijoituksena oli kunniakas kolmas sija kilpailussa.

Perjantain 8.7.2011 kohokohdaksi muodostui Key Arenalla järjestetty juhlatilaisuus, jossa vuoden 2011 – 2012 kansainvälinen presidentti Wing-Kun Tam vihittiin virkaansa. Samassa tilaisuudessa vuoden 2011 – 2012 piirikuvernööri vihittiin virkaansa ja Piirikuvernöörit ja puoliset irroittivat toistensa elektinauhat.

Näin lopuksi totean, että oli mahtavaa päästä kerran elämässään tällaiseen tilaisuuteen johon ei toista kertaa pääse osallistumaan...Hienot muistot jäivät, joita voi sitten PDG:nä muistella.

Kiitokset kaikille omasta ja puolisoni Päivin puolesta.

**Lions-terveisin, DG-pariskunta
Mikko ja Päivi Torkkeli**

Näin Suomea johtoon!

Kansainvälinen presidentti Wing-Kun Tam juuri vihittynä virkaansa.

Valmistautumassa marssille.

PDG Bo Lindberg: Terveiset Reykjavikista Pohjoismaisen lionsyhteistyön mahdollisuudet

Pohjoismainen NSR-kokous pidettiin tänä vuonna Reykjavikissa 20–21.1. Kokoukseen osallistui yli 200 lionia seuralaisineen, joista 19 Suomesta. Seminaareissa ja työryhmissä käsiteltiin kansainvälisiä suhteita, aiheena olivat myös nuorisoleirit ja -vaihto, jäsenyys/johtajuus sekä tietotekniikka. Vuoden tema oli tällä kertaa pohjoismaisen yhteistyön tulevaisuus ja voima.

Reykjavik talviasussa. Kuva: G-B L
Reykjavik i vinterskrus. Foto: G-B L

PCC Svein Berntsen Norjasta piti tilaisuuden alustuksen ja kysyi provokaatiivisesti; onko liian kallista osallistua, tekeekö NSR meistä parempia lionia, onko NSR vaan ”lions-eliittiä” varten, saadaanko NSR:n kautta uusia jäseniä ja muuttaako NSR lionismia positiiviseen suuntaan, voiko kokousta pitää joka toinen vuosi.

Asiasta keskusteltiin ja pitkälti oltiin sitä mieltä että kokous pitää järjestää joka vuosi lähellä kansainvälistä lentokenttää. Suomalaisten osallistujien matka myöhästyi 7 tunnilla lumimyrskyn vuoksi. Siksi keskusteltiin myös sopivasta koontumisajankohdasta, esim. syksyisin tai vaikkapa maaliskuussa.

Toivottiin, että ohjelmaan sisällyttäisiin enemmän koulutusta mihin esimerkiksi tulevat piirikuvernöörit voisivat osallistua. Ehdotettiin myös että tietyt NSR-kokouksen asiat voitaisiin siirtää pohjoismaitten puheenjohtajien kokouksen päätettäväksi.

Suomi ehdotti myös että Baltian lionsmaat otettaisiin mukaan pohjoismaiseen yhteistyöhön täysivaltaisina jäseninä.

Varsinaisessa NSR-kokouksessa päätettiin, että seuraava yhteinen pohjoismainen projekti on silmäklinikan rakentaminen Burkina Fasoon Afrikkaan. Nuorisovaihtoasiassa keskusteltiin mm siitä sopiiko nuorisovaihto talvisaikaan nuorisovaihto-ohjelmaan. Kanta oli, Suomen vastustuksesta huolimatta, että ei ole, koska talvella ei järjestetä nuorisoleirejä. IT-puolella ehdotetaan, että asteit-

tain rakennettaisiin yhteinen IT-systeemi.

Jäsen- ja johtajuusasiat olivat näkyvästi esillä kokouksessa. Kysyttiin, onko meillä johtajuusongelma jonka seurauksena on huono jäsenrekrytointi. Osuuko klubipresidentin valintaa oikeaan, valitaanko se, joka on vuorossa vai se, joka parhaiten sopii tehtävään. Jokaiselle lionille on olemassa koulutusta klubi/piiritasolla ylöspäin ja myös netissä. Jäsenrekrytinnissa pitää olla luova. Uudet, erilaiset aktiviteetit ja tuoreet ideat edistävät rekrytointia. Pitää myös lisätä näkyvyyttä omalla paikkakunnalla. Tutuja asioita, eikös?

NSR-kokouksen kaltaisissa tapaamisissa ei pidä unohtaa sosiaalista puolta. Taukojen, tervetuliaisjuhlan ja banketin yhteydessä oli mahdollisuus keskustella pohjoismaitten kollegojen kanssa ja tavallisimmat kysymykset olivat varmasti: ”Mitä te teette, minkälaiset aktiviteetit teillä on?” ”Kokemusten vaihtoa ja tehokasta kommunikaatiota uudenaikaisia medioita käyttäen peräänkuulutettiin monessa yhteydessä. Tässä suhteessa on varmasti parantamisen varaa meidän 60 000 pohjoismaitten lionien keskuudessa.

Bo Lindberg, PDG

Det nordiska lionssamarbetet diskuteras i Reykjavik

De finländska lionens resa till Nordiska samarbetsrådets möte i Reykjavik på Island inleddes i en häftig snöstorm i Helsingfors som fördröjde ankomsten till värdorten med 7 timmar. Det var kanske

inte utan orsak som man diskuterades tidpunkten för NSR; skall mötet hållas någon gång på hösten eller t.ex. i mars för att på så sätt undvika extremt vinterväder.

Programmet var som vanligt på NSR digert med seminarier, diskussioner kring årets tema samt själva rådsmötet där man behandlade stadgeenliga ärenden. I mötet deltog drygt 200 lions inklusive följeslagare. Seminarier hölls inom områdena Internationella relationer, Ungdomläger och – utbyte, Global Membership Team och Global Leadership Team och Informationsteknologi.

Årets tema vid NSR var den här gången det nordiska samarbetets framtid och styrka. Temat introducerades av PCC Svein Berntsen från Norge som på ett engagerat och ställvis något provokativt sätt introducerade frågeställningarna kring NSR. Frågor som han tog upp var bl.a. vad får det kosta, blir vi bättre lions med NSR, är NSR bara till för eliten, är NSR-mötet ett effektivt sätt att få nya medlemmar och förändrar det lionismen i positiv riktning, kan det hållas t.ex. vartannat år?

I rapporteringen fanns en relativt god samstämmighet bland de nordiska länderna. Överlag ville man att NSR ordnas varje år i närheten av ett internationellt flygfält, man vill att det skall ingå flera element av utbildning till vilken man skulle bjuda in distriktsguvernörer och vice distriktsguvernörer.

Man önskade även att man kunde överföra vissa ärenden från rådsmötet till det nordiska ordförandemötet (CC-mö-

tet). Finland framförde även att de baltiska länderna skulle tas med i det nordiska samarbetet som likvärdiga medlemmar.

Inom internationella relationer gällde det viktigaste beslutet det kommande samnordiska serviceprojektet. Av två förslag valde man att framföra byggandet av en ögonklinik i Burkina Faso i Afrika som skulle genomföras 2011-2013.

I seminariet som behandlade ungdomsläger och – utbyte ansåg man med ett visst motstånd från Finland man att ungdomsutbyte under vintern som sker utan lägerverksamhet inte passar in i utbytesprogrammet. På IT-seminariet förde man fram förslaget att stegvist utveckla ett gemensamt IT-system för de nordiska lionsländerna.

Medlemskap och ledarskap behandlades vid seminarier som delvis var gemensamma. Här var det bl.a. frågan om vi har problem då det gäller ledarskap och detta i sin tur leder till dålig medlemsrekrytering. Här kan det gälla att redan i valet av klubbpresident välja den rätta. För alla presumtiva ledare finns det utbildning att få ända från klubb/distriktsnivå uppåt. Då det gäller medlemsrekrytering gäller det att vara kreativa, ändra på våra aktiviteter – in med nya idéer. Öka synligheten lokalt är ett sätt att sälja vårt varumärke och locka nya medlemmar till klubben. Bekant eller hur?

Den sociala sidan av ett möte likt NSR kan knappast undervärderas. Under pauser, välkomstillställningen och banketten kunde man umgås med nordiska lionskollegor där säkert de ofta ställda frågorna är Vad gör ni i din klubb? Vilka aktiviteter, vilka insamlingar? Utbyte av erfarenhet och effektiv kommunikation genom att använda moderna media efterlystes i många sammanhang. Detta kan vi säkert bli bättre på, vi alla 60 000 lions under paraplyet NSR.

Bo Lindberg, PDG

Suomen ja Ahvenanmaan liput saapuvat juhlasaliin NSR:n avajaisjuhlassa Reykjavíkissa. Finlands och Ålands flagga förs in i festsalen vid NSR:s öppningsfest i Reykjavik. Kuva/Foto : BVL

Suomalaiset lionsit jakavat PID Harri Ala-Kuljun esittelylehtisiä IP-kandidaattien esittelyn yhteydessä neuvoston kokouksessa.

De finländska lionen delar ut PID Harri Ala-Kuljus broschyr i samband med presentationen av IP-kandidater vid rådets möte.

Kuva/Foto: BVL

Sininen laguuni oli NSR-seuralaisten retkeilykohde. Blå lagunen var ett av utflyktsmålen för NSR-följeslagarna. Kuva/Foto: G-B L

Rentoa ryhmätyöskentelyä johtajuus-seminaarin yhteydessä. Avslappnat grupparbete vid ledarskapsseminariet.

Kuva/Foto: BVL

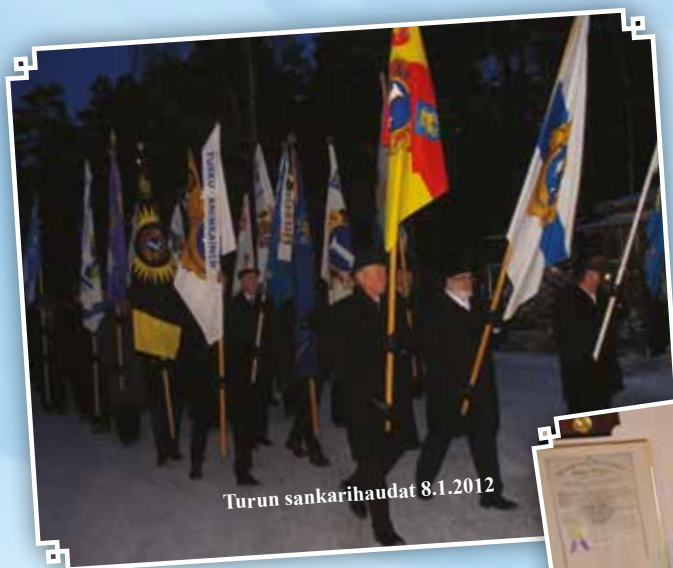
VUODEN KUVAT 2011-2012

DG Mikko Torkkeli TurkuKupittaaan kokouksessa 17.11.2011

Harri Ala-Kulju (PCC, Suomi johtoon), Lars Wiren (LC TurkuKupittaa), Wayne Madden (2. kv. varapresidentti) ja Juhani Tailas (LC TurkuKupittaa)

Turun sankarihaudat 8.1.2012

Lohikeitto maistui kutsuvieraille
LC Kustavin lohimarkkinoilla 6.8.2011
(Huom! Ekin ja Marjan Sydneyn hatut)

Mietoisten Ulricat ja Merettaret kuntelemassa
Erkki Ääritalon esitelmää

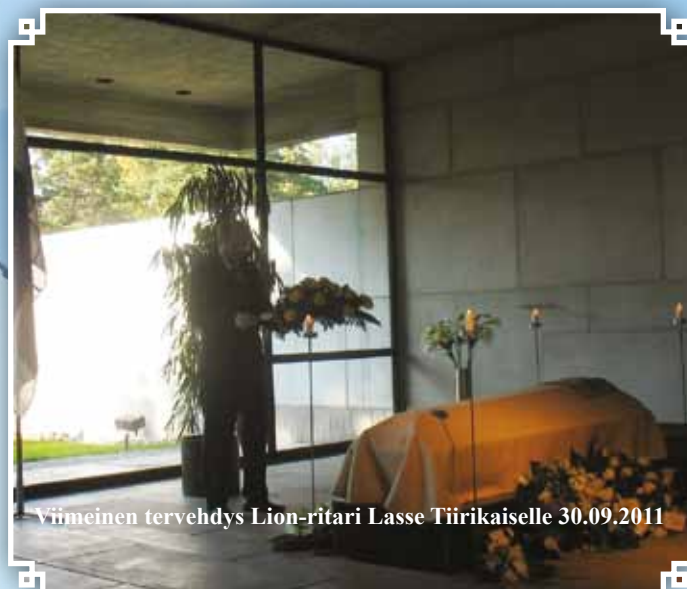

Leijonat Nenä-päivän Tuomasmessussa 23.10.2011

Piirihallitus Meik Kaarinassa 18.8.2011

Kuvat: tiedotus- ja pr pj. Lars Wirén

Edellinen piirikuvernööri Björn Taxell kiittää

Suuret kiitokset A-piirin klubeille siitä, että te Kaarinan piirikokouksessa annoitte minulle luottamuksen toimia piirikuvernöörinä ja johtaa tätä piiriä kaudella 2010 - 2011. Samalla annoitte minulle tilaisuuden tutustua kaikkiin piirin klubeihin.

Klubivierailut

En ehtinyt kauden aikana ihan kaikkiin klubeihin. Muutamassa jäi käymättä, mutta yritän paikata aukon kuluvan kevään aikana. Sain myös tilaisuuden tutustua Turun ympäröivään maakuntaan ja nähdä minulle ihan uusia paikkoja. Mitä pienempi paikkakunta on, sitä kotoisempi on klubi-ilmapiiri. Eteenkin LC Oripään toiminta yllätti, ja siitä palkitsin klubia kauteni parhaana klubina.

Piirissämme oli kauteni alkaessa 93 klubia. Kahtai samanlaista klubia ei ole. Kaikki toimii omalla tavallaan ja se on hyvä asia. Silloin raamit ja tehtävät ovat tuttuja ja jokainen tietää asemansa klubissa. Olen saanut paljon palautetta, jonka kannan mukanaani jatkossa ja otan mukaani kun joskus myöhemmin vierailen klubeissa. Olen valmis tulemaan uudestaan, jos klubi katsoo aiheelliseksi ja kutsu tulee.

Kertomus

En tässä julkaisussa esitä toimintakertomusta, vaan se on saatavana omana tuotteena piirikokouksessa. Lähtökohta on kaudelleni laatimani toimintasuunnitelma, johon vertailen toteutuneen toiminnan. Jokainen voi sen perusteella arvioida miten toiminta ja kausi ovat onnistuneet.

Kuitenkin voin tässä todeta, että jäsenmäärän kehitys ei toteutunut suunnitelmani mukaisesti. Lisäyksen tilalle tuli menetys. Kaksi klubia lopetti toimintansa ja jäseniä poistui joukostamme tavalla tai toisella. Yhden lopetetun klubin jäsenistä huomattava määrä siirtyi toisen klubin jäseniksi, joten jäsenmenetys ei ollut huolestuttava.

Hyvä piirihenki

Piirihallituksen kokouksia on kauden aikana pidetty Korpoossa, Naantalissa, Auralla ja Turussa piirikokouksen yhteydessä. Kiitän järjestelyissä mukana olleita klubilaisia, jotka antoivat oman panoksensa ja aikansa kokouksien onnistumiseksi. Kiitän myös niitä kuntia ja tahoja, jotka ovat tavalla tai toisella ovat antaneet tukensa.

Kiitän myös edeltäjiäni saamasta tuesta ja neuvoista. PDG-kilta on hyvä elin, jota edelleen voidaan jalostaa toimessa olevan ja tulevien piirikuvernöörin tietopankiksi. Entisten piirikuvernöörin tietoa ja kokemusta voitaisiin hyödyntää entistä enemmän.

Lopuksi kiitän piirihallituksen jäseniä ja toimikuntien puheenjohtajia antamastanne työpanoksesta. Eteenkin toiminta johtoryhmässä on ollut lämmin ja läheinen, kuitenkin muodollisuuksista tinkimättä.

Björn Taxell
IPDG

Ett stort tack till klubbarna i A-distriktet för det förtroende ni gav mig vid distriktsmötet i St Karins på våren 2010 att fungera som distriktsguvernör och få leda detta distrikt under perioden 2010-2011. Samtidigt gav ni mig möjligheten att besöka alla klubbar i distriktet.

Klubbesök

Jag hann inte besöka riktigt alla klubbar. Några blev obesökta, men jag försöker besöka dem ännu denna vår. Jag fick också möjlighet att stifta bekantskap med Åbos omnejd och se för mig helt nya orter. Det blev två resor till Åland. Båda gav egna intryck, men speciellt var nog besöket hos LC Brändö-Kumlinge med resan tur retur med båt genom isen. Jag högaktar den aktivitet klubbens medlemmar visar trots svåra förhållanden.

I distriktet fanns då min period började 93 klubbar. Två likadana klubbar finns inte. Alla fungerar på eget sätt och så skall det vara. Då är strukturen bekant och var och en vet sin roll i klubben. Jag fick mycket med mig i bagaget för fortstätt verksamhet och tar det gärna med mig då jag senare besöker klubbarna. Jag är beredd att komma på nytt, om någon klubb anser det befogat och inbjudan kommer.

Berättelse

Jag presenterar inte min verksamhetsberättelse i denna publikation. Den kommer att finnas tillgänglig vid distriktsmötet som skilt alster. I den utgår jag från min verksamhetsplan och jämför den med förverkligad verksamhet. Var och en kan själv bedöma hur verksamheten utfallit.

Jag kan dock här notera, att medlemsantalet inte utvecklades enligt planen. Två klubbar avslutade sin verksamhet och medlemmar avgick på ett eller annat sätt. En betydande del av medlemmarna i en avslutad klubb anslöt sig medlemmar i en annan klubb, så medlemsbortfallet var inte betydande.

Ett bra distrikt

Distriktsstyrelsen har under perioden sammanträtt i Korpo, Nådendal, Aura och Åbo i samband med distriktsmötet. Jag framför mitt tack till dem som medverkat i arrangemangen och gett egen insats och tid för lyckade sammankomster. Tack går också till de kommuner och aktörer som, på ett eller annat sätt, gett sitt bidrag.

Jag framför också ett tack till mina företrädare för råd och råd. PDG-gillet är ett bra organ, som ytterligare kunde förädlas till en kunskapsbank för såväl tjänstgörande som kommande guvernörer. Den kunskap och erfarenhet tidigare guvernörer besitter kunde bättre komma till nytta.

Slutligen vill jag tacka distriktsstyrelsens ledamöter och kommittéernas ordförande för er insats. Framförallt uppskattar jag verksamheten i ledningsgruppen som varit varm och intim, utan att ge avkall på formaliteter.

Björn Taxell
IPDG

Puiden istutus – tämän vuoden haaste

Kansainvälinen presidenttimme Wing Kun Tam on asettanut järjestömme tavoitteeksi istuttaa miljoona puuta ympäri maailmaa.

Puiden istutus on ympäristöteko varsinkin siellä, missä vehreys vähenee erilaisten ympäristövaikutusten seurauksena. Suomi on metsien ja järvien maa, istutustarpeemme ovat aivan toiset kuin vahinko- ja kuivuusalueilla.

Mutta Suomi on haasteessa mukana! Erityisesti tähän aikaan Suomen on osoittava kansainvälisesti aktiivisuuttaan, ”Suomi johtoon”- lobbareina Vehreys kaunistaa ja istutusyhteistyö on mielekästä yhteistyötä meidänkin maassamme. Lisäämme omien maisemiemme vihreyttä ja viihtyisyyttä. Suomen klubit ja piirit kisaavat keskenään istutettujen puiden määrässä. Kaikki Leijonien istuttamat puut lasketaan tilastoihin tämän toimintavuoden lopussa.

DG pariskunta on istuttanut piirin 1. puun, Seattlessa.

Piirimme ensimmäinen Leijonan suorittama istutus tapahtui Seattlessa, jossa todistettavasti Mikko Torkkeli yhdessä vaimonsa Päivin kanssa istuttivat A-piirin ensimmäisen puuntaimen. Syksyllä ehdittiin muutamia istutuksia tehdä,

Istutathan sinäkin ainakin yhden puun.

Suunnittelukokouksen yhteydessä kauden 2011-12 alussa istutettiin LC Parainen-Pargas klubin ensimmäinen puu kansainvälisen presidentin puunistutuskampanjassa. Vasemmalta ZC Pertti Halava, klubipresidentti, PDG Bo Lindberg, lion Vesa Palokas ja klubisihteeri, IPDG Björn Taxell. Kuva: Veijo Vainio

mutta kevät on istutusten aikaa.

Klubit, nyt on mahdollisuus istuttaa Leijona-puu asuinpaikkakunnan sopivimmalle paikalle! Oman mökin Leijonapuu voi olla vaikka klubiveljen pihasta haettu jalopuun taimi. Piirimme II alueen pj. Jarmo Mäntynen tulee ehdottamaan yhteistä puunistutustilaisuutta ainakin oman alueen lähiklubien väelle, eritoten ”Rantaleijonille” Kustavin lähikunnissa.

Du planterar väl åtminstone ett träd.

I samband med sitt planeringsmöte i början av perioden 2011-12 i planterade LC Parainen-Pargas sitt första träd i den internationella presidentens planeringskampanj. Fr.v. ZC Pertti Halava, klubbpresident, PDG Bo Lindberg, lion Vesa Palokas och klubbsekreterare, IPDG Björn Taxell. Foto: Veijo Vainio

Puunistutustalkoot

Koko 2.alueen Leijonille puunistutustalkoot Naantalissa Merimaskussa, Kirsti Seppälän ”puolen hehtaarin metsässä”, jossa istutamme porukalla lehtikuusia toukokuussa. Luvassa myös

retkikahvit ja nokimakkaraa. Mukana myös Lounametsän alueneuvojat Lasse Nummi ja Mikko Kaamanen ja tietysti media. Tarkemmasta ajankohdasta ilmoitetaan myöhemmin.

Kaikki mukaan maailmanpresidentin haasteeseen kaikille klubeille!
Tervetuloa!

2. lohkon pj. Jarmo Mäntynen

*”Onnellinen on se, joka
puun istuttaa”
(kiinalainen sananlasku)*

Suomen lionien unelma elää: Suomi johtoon!

Suomalainen Lions-toiminta on maailmanluokassa varsin mittavaa. Varsinkin kun ottaa huomioon, että reilun viiden miljoonan suomalaisen joukossa on lähes 26.000 palvelutyön tekijää. Siltä pohjalta meillä on oikeus odottaa, että me voimme asettaa edustajamme johtamaan kansainvälistä järjestöä presidenttinä. Meidän ehdokkaamme on entinen kansainvälinen johtaja Harri Ala-Kulju. Ehdokkuutta on valmisteltu jo pitkään, mutta varsinainen kampanja aloitettiin keväällä 2011.

Vuodet 2013-2015 ovat Suomi Johtoon – kampanjan ratkaisuvuodet. Näihin tähtäämme. Olemme lähteneet peliin toisinaan. Klubit ovat olleet alusta alkaen ideassa ja sen toteutuksessa mukana. Tällä hetkellä käydään kotimaassa kampanjaa Busaniin vuosikokoukseen osallistumisen ja kampanjan tukemisen puolesta. Jäsenasioihin kiinnitetään klubeissa ja piireissä entistä enemmän huomiota. Kotikenttä ja kampanjan taloudelliset edellytykset halutaan pitää kunnossa.

Samalla olemme hankkineet Suomen ehdokkaalle laajan, kannatustodistusten muodossa saadun tuen Euroopasta. Iloksenne meille tärkeimmät lähimmät naapurimme Ruotsi, Norja ja Islanti sekä itä- ja etelänaapurimme Venäjä ja Viro ovat 14 maan joukossa mukana.

Suomen tavoitteet ja ehdokas on esitelty koko maailman Lions vaikuttajille ja useana vuonna erityisesti korkeimmal-

le Lions-johdolle.

Olemme tehneet kampanjan suomalaisella perusteellisuudella. Vaikka kilpailu on äärimmäisen kova, uskomme, että olemme voineet vakuuttaa asioista päättävät Lions-johtajat aikeidemme vakavuudesta. Työ jatkuu.

Miksi Haluamme Suomesta kansainvälisen presidentin?

Kun saamme Harrin kansainvälisen presidentin putkeen, se hyödyttää kaikkia Lions klubejamme. Saamme taatusti positiivista julkisuutta medioissa, tunnettuutemme ja imagomme paranee. Klubien on helpompi saada riveihinsä uusia jäseniä ja yhteistyökumppaneita, palvelu- ja varainkeräysaktiviteettien hoitaminen tulee helpommaksi.

”Meillä on suomalaisilla on kansainväliselle Lions-järjestölle paljon annet-

tavaa muun muassa osaamisessamme ja tavassamme toimia. Kun esimerkiksi Kanada, Ruotsi ja Ranska ja 11 muuta maata ovat saaneet oman ehdokkaansa kansainväliseksi presidentiksi, on niiden maiden vaikutusvalta järjestössä kasvanut pysyvästi. Lions-järjestön kansainvälisen presidentin tehtävä on mille tahansa maalle kunnia-asia. Asiasta hyöttyy välillisesti koko kansakunta, eniten luonnollisesti Lions- yhteisö sekä jokainen klubi ja kaikki jäsenet. Ei tästä ainakaan mitään haittaa ole”, toteaa kampanjapäällikkö Jouko Ruissalo.

Valintaprosessi vaatii pitkäjänteistä vaikuttamista ja esiintymisiä eri puolilla maailmaa

”Valintaprosessia voi verrata minkä tahansa kansainvälisen organisaation johtajan rekrytointiin. Kaikkia ehdokkaita haastatellaan useastikin ja jokaisen toimintaa tarkkaillaan, arvioidaan ja seurataan useita vuosia. Lions-järjestön johtoon valittavan halutaan onnistuvan tehtävässään ja siksi varmistetaan ehdokaiden kyvykkyys ja sopivuus”, arvioi Harri Ala-Kulju.

Harrikin on tavannut kansainväliset johtajat jo moneen kertaan ja käynyt virallisissa ja vähemmän virallisissa haas-

tatteluissa lukuisia kertoja.

Euroopan ja Suomen vuoro on tulossa

Euroopan vuoro saada edustajansa kansainväliseen presidenttiputkeen toteutuu todennäköisesti vuosien 2013, 2014 tai 2015 vuosikokouksessa.

Jouko Ruissalon mukaan kilpailutilanne Euroopan osalta elää koko ajan. Tällä hetkellä Euroopasta on ehdolla kaksi muutakin ehdokasta. Englantilainen Phil Nathan ja belgialainen Philippe Gerondal ja hekin pyrkivät vaikuttamaan päätöksentekijöihin. Harri on vahvoilla, sillä hänellä on jo nyt suurin osa Euroopan merkittävimpien lions-maiden antamista kannatustodistuksista. Kilpailu on kovaa ja kaikki maanosat kilpailevat niistä vuoroista, jolloin ei ole USA:n vuoro. Busanin vuosikokouksessa 2. varapresidentiksi valittaneen Joe Preston Arizonasta, USA:sta. Vuoden 2013 valintavuorossa Suomi kilpailee Japanin kanssa, jonka todennäköinen ehdokas Jit-suhio Yamada on hyvin vahva kilpailussa. Japani on yksi järjestön mahtimaista. Euroopan vuoro olisi sitten vuonna 2014 tai 2015. Kampanjamme tähtää juuri niiden vuosien valintoihin.

Vapaaehtoinen tukikeräys onnistui, kiitos klubeille

Kampanjan rahoitukseen päätettiin vuosikokouksessa 2011 kerätä varoja järjestämällä arpajaiset. Kun luvan saanti tähän tarkoitukseen osoittautui mahdottomaksi, päätimme järjestää vapaaehtoisen tukimaksukeräyksen, joka on ollut käynnissä joulukuusta 2011 alkaen. Lionien suhtautuminen keräykseen on ollut varsin myönteistä.

Tavoitteena on kampanjatuen ohella saada mahdollisimman monelle suomalaiselle mahdollisuus osallistua Lionsjärjestön kansainväliseen vuosikokoukseen. Siellä klubeilla on mahdollisuus osallistua äänestyksiin, saada tietoa ja koulutusta, mutta ennen kaikkea tavata toisia lioneita eri puolilta maailmaa.

Mihin kampanja käyttää rahat

Suomi johtoon -kampanja edellyttää matkustamista ja kansainvälisten johtajien tapaamisia eri puolilla maailmaa järjestävissä forumeissa ja kokouksissa.

Kampanjan vakuuttavuus perustuu siihen, että esittäytymisiä ja keskustelua ei käy ehdokas yksin, vaan mukana on aina oltava toinen henkilö Suomesta. Näin myös saatavat viestit ja vastaukset saavat todistajan. Muut mahdollisesti mukana olevat, esimerkiksi puoliset, maksavat matkansa itse. Kampanjan kuluista enin osa menee matka- ja majoituskuluihin. Lisäksi rahaa käytetään esitteiden painattamiseen, nettisivujen ylläpitoon ja kehittämiseen ja kotimaan

kokous- ja matkakuluihin. Kaikki kampanjan asiantuntijat ja suomalaiset vaikuttajat toimivat luonnollisesti talkoo-hengessä ilman palkkioita.

”Kampanja on kestänyt jo monta vuotta. Olen todella iloinen ja ylpeä suomalaisten lionien minua kohtaan osoittamasta luottamuksesta. Uskon vankasti, että projektimme onnistuu. Kiitos kaikille taustavoimille”, iloitsee Harri.

Tukimaksuja palautetaan klubeille

Kaikki kerättävät tukimaksut eivät mene kampanjan kuluihin, vaan merkittävä osa varoista palautetaan klubeille Lionsjärjestön kansainvälisen vuosikokouksen osallistumismaksuina.

Tavoitteena on saada mahdollisimman monta suomalaista mukaan Etelä-Korean Busaniin 22. – 26.6.2012.

”Suomalaisen lions-toiminnan kansainvälinen näkyvyys on äärettömän tärkeätä kampanjamme uskottavuuden kannalta. Menemme tulevana vuosina kansainvälisiin vuosikokoukseen normaalia paljon suuremmalla joukolla, näin me osoitamme oman vahvuutemme”, vakuuttaa Jouko Ruissalo.

Joko Sinulla on tämä merkki?

Jokaiselle tämä rintaan!

Lisätietoja piirien kampanjavastaavilta sekä Suomi johtoon kampanjan työryhmien puheenjohtajilta. Kaikki kontaktitiedot löytyvät www.lionharri.fi sivuilta sekä piirien kampanjavastaavilta.

Kansainvälinen presidentti Wing-Kun Tam Harri Ala-Kuljun ja puolisonsa Sirkun kanssa.

Piirikuvernööriehtodokas kaudelle 2012-2013 LC Somero REINO LAINE

osalta 100% leijona. Tarjotut Lions-tehtävät olen ottanut vastaan ja pyrkinyt hoitamaan ne parhaan kykyni mukaan. Palkitsemisista päätellen niissä jopa osittain onnistuen. Lions-liiton vuosikokouksiin olen osallistunut 8 kertaa. Europa forumiin ja NSR-kokoukseen kerran.

Syntynyt:

8.8.1946 Helsingissä

Perhe:

Avopuoliso Marja-Leena Nurminen

Asuinpaikka:

Somero

Ammatti:

Yrittäjä

Koulutus:

Kauppaopisto

Työura:

Valmistuttuani ammattikoulusta keväällä 1963 astuin perheyrietyksemme palvelukseen. Osallistuin sähkö-, LVI ja kodintekniikan myynti ja huoltotehtäviin. Kauppaopiston ja asevelvollisuuden suorittuani palasin tammi-kuussa 1971 töihin, ryhtyen myymälänhoitajaksi. Kaksi vuotta myöhemmin tulin osakkaaksi yritykseen. Isäni kuoltua v.1980 otin vastaan toimitusjohtajan tehtävät. Vuonna 1991 perustin oman yrityksen yhdessä puolisoni Marja-Leenan kanssa jatkamaan perheyrietyksemme veljieni luovuttua yrityksestä. Mieluinen yllätys oli vastaanottaa Vuoden Yrittäjä Palkinto v.2009. Keväällä 2011 tuli itselleni aika luopua vanhasta yrityksestämme. Myin yrityksen veljeni pojalle. Yrittäjän geenit jo kolmannessa polvessa eivät päästäneet minua vielä eläkkeelle, joten jatkan kiinteistöalan yrittäjänä Somerolla.

Lions-toiminta:

Lions-lupaukseni olen antanut marraskuussa 1988 LC Someron kuukausikokouksessa. Olen ollut osallistumisen

Lions-palkitsemiset:

Suomen Lions-liiton ansiotähti, 1 ruusukkeen ansiomerkki, Piirikuvernöörin tunnustuspalkinto kolmesti, Lohkonpj. palkinto, 100% pres. ansiomerkki, Päämajan myöntämä erittäin hyvän presidentin palkinto, Klubin tmk-pj. palkintoja, Lions-ritari.

Mielestäni tärkeä painopistealue Lions-toiminnassa:

Kansainvälisen avustustoiminnan lisäksi on huomioida oman maamme ja oman paikkakuntamme heikompiosaisten vanhusten auttaminen ja syrjäytymisvaarassa olevien nuorten ennalta ehkäisevä tukeminen.

Muut harrastukset:

Yrittäjäjärjestötyö kuuluu harrastuksiini. Olen 15 vuotta ollut mukana Someron Yrittäjien hallituksessa eri tehtävissä. Aluejärjestön Varsinais-Suomen Yrittäjien työkin on tullut tutuksi hallitustyöhön ja valiokuntatyöhön osallistumalla yli 10 vuoden aikana. Lopun vapaa-ajastani viihdyn mökilläni puuhastellen tai hyvien ystävien seurasta nauttien.

Mottoni elämässä:

Minkä teet, tee se hyvin.

Mielitekoni:

Makea elämä

Tulevan kauden mottoni:

*Vapaaehtoistyöllä elämänlaatua
- Livskvalitet genom frivilligarbete*

Syntynyt:

11.2.1967 Särkisalo

Perhe:

Avopuoliso Päivi (Orjala), kissat Silki ja Ripa, ajoittain Päivin pojat Lari-Matias 19v ja Jani-Mikael 16v

Asuinpaikka:

Salon Kiskon Toijassa

Ammatti:

Valmiuspäällikkö

Koulutus:

Fil.Yo (matematiikkaa, fysiikkaa ja tietotekniikkaa), järjestöjohtamisen koulutuksia

Työura:

Vuoden 2009 syksystä Punaisen Ristin valmiuspäällikkö Varsinais-Suomessa (Valmiustoiminta, varautumissuunnittelu, viranomaisyhteistyö, Vapaaehtoisen Pelastuspalvelun koordinaatio) Aikaisemmin mm. Länsi-Suomen Pelastusalanliitossa järjestöohjaajana, erilaisten pelastusalan suurtapahtumi-

1. Varapiirikuvernööri- ehdokas kaudelle 2012-2013 Lc Kisko TOMMI VIRTANEN

en projektien johtamistehtäviä (noin 1000-4000 osallistujan leirejä ja muita tapahtumia, kansainvälinen kokous- ja kilpailutapahtuma yms. eri puolilla Suomea).

Lions-toiminta:

Klubi LC Kisko (vuodesta 2004), erilaisia tehtäviä klubissa mm. tiedotus-sihteerinä, sihteerinä, presidenttinä, 5. Alueen 1. Lohkon puheenjohtajuus ja nyt 2. Varapiirikuvernöörinä ja piiri-sihteerinä.

Mielestäni tärkeä painopistealue Lions-toiminnassa:

Auttaminen ja yhteistyö

Muut harrastukset:

Yleisesti yhdistystoiminta ja vapaaehtoistyö, mm. VPK-toiminta (paikallistasolta kansainväliseen toimintaan), matkailu, erityisesti karavaanimatkailu, puuhastelu kotona Salon Kiskossa tai mökillä Salon Särkisalossa, ruuanlaitto, erilaiset konsertit ja kulttuuritapahtumat, valokuvaus yms.

Mottoni elämässä:

Positiivisella asenteella ja yhteistyöllä pärjää aina ja missä vain!

Mielitekon:

Hyvä ruoka hyvän viinin kanssa.

2. Varapiirikuvernööri- ehdokas kaudelle 2012-2013 LC Tarvasjoki PERTTI TENHUNEN

Työura:

Työurani olen viettänyt valtionvirkamiehenä Puolustusvoimien ja Rajavartiolaitoksen palveluksessa. Yli 33 vuoden työskentelyn jälkeen siirryin reserviin viime syksynä. Vaikka olenkin jo eläkeläinen, olen jatkanut työuraani Millog Oy:n palveluksessa toimien asiakkuuspäällikkönä Tampereella tehtävänäni: Kunnossapidon kehittäminen.

Lions-toiminta:

Lionstoimintaan tulin mukaan 1994, kun LC Tarvasjoki kutsui minut mukaan toimintaan. Olen toiminut klubini kaikissa tehtävissä ja viimeiset vuodet olen ollut klubimme rahastonhoitaja. Piirin toiminnassa olen ollut vuodesta 2006 lohkon ja alueen sekä toimikunnan puheenjohtajana. Viimeisin tehtäväni on ollut Nenäpäivä-vastaavana toimiminen.

Lions-huomionosoitukset:

Vuonna 2008 sain yhden ruusukkeen ansiomitalin.

Mielestäni tärkeä painopistealue Lions-toiminnassa:

Me palvelemme...vähäosaiset kaikkialla maailmassa kykyjemme mukaan.

Muut harrastukset:

Vapaaehtoinen palokunta toiminta ja muut yhteiskuntaa palvelevat toiminnat.

Mottoni elämässä:

Kaikessa on positiivinen puoli...ajattele positiivisesti.

Mielitekon:

Niitäkin on vielä...

Leijonien hovihankkija

Someron Seurahuone (02) 748 8338

Vanhatie 9, 31400 SOMERO

Puheenjohtajan tervehdys

Lions-toimintaa on maassamme harrastettu jo 61 vuoden ajan. Ensimmäisten 40 vuoden aikana saimme kokea ennenkämättömän voimakkaan lionstoiminnan kasvun maassamme. Tämän jälkeen on yhteiskunnassa tapahtunut sellaisia muutoksia, jotka eivät ole suosineet vapaaehtoistyötä. Näiden vaikutusten johdosta olemmekin viimeiset 20 vuotta kasvun suhteen eläneet hiljaisempaa aikaa.

Tilanteet ja ajat kuitenkin muuttuvat. Kun tarkastelee millaisessa tilassa maailma tällä hetkellä on, niin uskon, että Lionien hyvät tavoitteet ja periaatteet pääsevät jatkossa paremmin esille. **Toimintamme perustuu sellaisiin hyveisiin kuten yhteisöllisyys ja lähimmäisestä välittäminen. Juuri tällaisia arvoja yhteiskuntamme nyt kipeästi kaipa.**

Vuosi 2011 oli Euroopassa vapaaehtoistoiminnan vuosi. Sen lähtökohtana oli tuoda esiin vapaaehtoistoiminnan monimuotoisuus. Sen merkitystä arvioitiin erityisesti seuraavista näkökulmista: yhteiskunnallinen merkitys, aktiivinen kansalaisuus, osallisuus ja vaikuttaminen, yhteisöllisyys, oppiminen, toiminnan kaksisuuntaisuus ja tasavertaisuus, sekä hyvinvointi ja ilo. Kun tarkastelee näitä näkökulmia, voimme todeta Lions-toiminnan täyttävän monelta osin edellä mainitut kriteerit.

Toimintamme yhteiskunnallinen merkitys maassamme on rahassa mitattuna n. 10 miljoonan euron luokkaa vuodessa, jakaantuen suurin piirtein puoliksi rahalahjoituksiin ja puoliksi palvelutunteihin. Lionina oleminen merkitsee yhteisöllisyyttä, se osoittaa aktiivista kansalaistoimintaa sekä edistää kansalaisten tasavertaisuutta ja hyvinvointia. Saamme tekemästämme työstä arvostusta. Vapaaehtoinen auttaminen antaa iloa niin saajalle kuin antajalle. Lions-toimintaan liittyvä koulutus antaa myös uuden oppimisen mahdollisuuden. Seminaareja, esitelmää ja luentoja pidetään niin klubi-, piiri-, kuin liittotasolla. **Toimintamme monimuotoisuus on ollut Lions -harrastuksen yksi kantavista voimista yli 90 vuoden ajan. Mielestäni on tärkeää, että pidämme tästä monimuotoisuudesta kiinni myös jatkossa. Näin säilyimme houkuttelevana ja vetovoimaisena järjestönä myös tulevaisuudessa.**

Vapaaehtoisvuodelle asetettiin tavoitteita, joita olivat:

- vapaaehtoistoiminnan edellytysten vahvistaminen,
- esteiden poistaminen,
- arvostuksen kasvattaminen,
- vetovoiman vahvistaminen,
- vapaaehtoistoiminnassa opitun arvostamisen kasvattaminen.

Kuinka sitten on käytännössä, arvostavatko päättäjät ja julkishallinto riittävästi vapaaehtoisten tekemää työtä? Useasti on niin, että nämä hienot tavoitteet ja julkilausumat tahtovat jäädä korulauseiksi. Pikemminkin on ollut havaittavissa jopa päinvastaisia ajatuksia. Esimerkiksi verotuksen tasolla on vapaaehtoistoiminta otettu tarkastelun kohteeksi. Toivoisiikin päättäjiltä enemmän rohkeutta ja kannustusta siihen suuntaan, että kansalaiset ottaisivat enemmän vastuuta niin itsestä kuin lähimmäisistä. Juuri tällaista vastuuta kantavat tuhannet vapaaehtoistyötä tekevät kantavat juuri tällaista vastuuta mitä suurimmassa määrin.

Tällä toimintakaudella olemme liitossa asettaneet yhdeksi tavoitteeksemme käydä arvokeskustelu klubeissa. Liiton arvotyöryhmä on luonut raamit arvokeskustelua varten. Nettisivuiltamme löytyvät ohjeet ja materiaali keskustelujen pohjaksi. Sivuilla on myös osio johon klubit voivat antaa vastaukset keskeisimmistä arvoista, jotka klubi kokee tärkeimmäksi toiminnassaan. Toivon, että jokainen klubi ottaisi osaa arvokeskusteluun, sekä tarkistaisi omat klubinsa arvot tämän kevään aikana. Avoin keskustelu klubien jäsenten kesken antaa mahdollisuuden arvioida klubin tämän hetkinen toiminta ja luoda suunta tulevaisuudelle. Myös kansainvälisen järjestömme etiikka ja arvot on syytä kerrata ja katsoa, että toimimme järjestömme periaatteiden ja tavoitteiden mukaisesti.

Kun nyt olemme siirtyneet toimintakautemme toiselle puoliskolle, on hyvä hetki katsastaa kauden onnistumiset ja myös se mikä vielä vaatii parantamista, jotta asetetut tavoitteet tulevat saavutetuksi. Toimintasunnitelma on hyvä käydä läpi ja tehdä tarvittavat toimenpiteet, jotta onnistunut lopputulos tulee varmistettua. Vetoankin klubeihin ja erityisesti presidentteihin, että ottaisitte kevään yhdeksi keskeiseksi tavoitteeksi sen, että klubinne saavuttaa positiivisen jäsenkehityksen. Tiedämme kaikki, että tavoitteen saavuttaminen ei ole helppoa, mutta aina kannattaa yrittää. Tämän hetken jäsenkehityksemme antaa rohkeutta uskoa siihen, että kauden lopputulos olisi positiivista. Uudet jäsenet ovat satsaus tule-

vaisuudelle ja tae klubin elinvoimaisuuden säilymiselle.

Kuten aiemmin totesin, tarjoaa Lions-toiminta myös kattavan koulutusmahdollisuuden. Perinteiset kevään virkailijakoulutukset ansaitsevat osanottajia jokaisesta klubista. Myös uusiin jäsenien koulutus, sekä johtajuuskoulutus tarjoavat tietoa ja ohjausta tulevia lionstehtäviä varten. Oikeat ja ajantasaiset tiedot ovat hyvän toiminnan perusedellytyksiä. Käyttäkää koulutusta ja sieltä saatua tietoa hyväksenne!

Seuraava liiton vuosikokous pidetään kesäkuussa Jyväskylässä. Kokousohjelmaa on uudistettu ja se tulee olemaan rakenteeltaan erilainen aiempiin vuosiin verrattuna. Päivien teemana on ”Leijonat liikkeelle” ja se lupaa kokousten lisäksi paljon mukavaa yhdessäoloa erilaisten tapahtumien muodossa. Toivotan kaikki klubien edustajat ja muut tapahtumasta kiinnostuneet runsaslukuisesti tervetulleiksi maamme lionien vuotuisen pää-tapahtumaan. Ilmoittautuminen tapahtuu vuosikokous sivuilla osoitteessa: <http://www.lions.fi/vk2012/>

Hyvät A-piirin lionit, kiitän Teitä tekemästänne arvokkaasta palvelutyöstänne ja antamastanne ajasta hyvän harrastuksemme parissa. Toivotan kaikille lukijoille antoisaa kevättä ja iloista palvelumieltä.

**Heimo Potinkara
Puheenjohtaja
Suomen Lions-liitto ry**

LC Ypäjä

Uusia Melvin Jones -jäseniä

Kuvassa viime kauden piirikuvernööri Björn Taxell, Aarno Ojala, klubin presidentti Pasi Uusitalo ja Matti Mattila.

Pitkäaikaisesta ja aktiivisesta työstään Ypäjän lions clubissa myönnettiin kesällä 2011 Aarno Ojalalle ja Matti Mattilalle Melvin Jones-jäsenyys. Molemmilla

on jo takanaan neljä vuosikymmentä lions-toimintaa. Erityisesti heidät tunnetaan vuosittaisten Ypäjän hevosopiston järjestämän Finn Derby -tapahtuman sekä

klubin kehitysvammaisille järjestämän ratsastustapahtuman puuhamiehinä.

LC Turku Merileijonat juhlii 20-vuotista taivaltaan 12.5.2012.

Juhlapaikkana on Turun Meriupseerikerho Ry Pansiossa, os. Ruotsinsalmenkatu 1.

Mikäli haluatte osallistua juhlintaan, ottakaa yhteyttä klubin sihteeriin,

Kyösti Rantaseen, puh. 0400 825 346.

**Kukkien ja huomionosoitusten sijaan toivomme teidän tukevan
John Nurmisen Säätiön Puhdas Itämeri-hankkeita.**

Tili: Nordea 159630-76523

Maksun saaja: Puhdas Meri-rahasto

Viesti: Merkkipäivälahjoitus "LC Turku Merileijonat ry 20 vuotta."

LC Ypäjä/Katet Kuusi uutta Katea

Hevospitäjän naisklubin, LC Ypäjä/Katen, nimen juuret ovat marsalkka Mannerheimin rakkaassa tammassa Käthyssä. Tästä näyttävästä tammasta käytettiin myös nimeä Kate. Käthy vietti viimeiset elinvuotensa Ypäjällä silloisessa puolustuslaitoksen tallissa. Käthy kuoli helmikuussa 1953. Sen muistokivellä merkitty hauta sijaitsee Hevosopiston alueella.

Lc Ypäjä/Katet sai vuonna 2011 kuusi uutta jäsentä.

- Olemme iloisia siitä, että saimme näin monta uutta jäsentä. Lions-toiminta on mukava tapa tutustua oman kylän ihmisiin ja saada uusia ystäviä aktiivisen toiminnan ohessa, toteaa klubin presidentti Eeva Kari.

Yhdistystoiminnassa kohtaavat eri ikäiset ja erilaiset naiset, joita kaikkia yhdistää osallistumisen ja tekemisen halu.

- Mielestäni klubien kannattaa pyytää jäseniksi paikkakunnalle muuttaneita uusia ihmisiä siinä missä kanta-asukkaitakin. Sitä kautta tutustuu uuteen kotipaikkakuntaan ja kiinnittyy siihen. Minutkin ilokseni kutsuttiin klubiin, kun palasin takaisin synnyinpaikkakunnalle vuosien jälkeen, Kari huomauttaa.

Uusia jäseniä ovat Tarja Sillsten, Arja Varhi, Ira Vuoksio, Pirjo Mutkala, Eija Kara ja Krista Ryödi. Klubin jäsenmäärä on nyt 25.

Uusien jäsenten hyvä perehdytys - mallia N-piiristä?

Tarvitsemme uusia jäseniä. Suomi kasvattaa näkyvyyttään kohoavalla jäsenmäärällä, aktiivisen toiminnan lisäksi. Klubit tarvitsevat uusia, innostuneita ja vastuutehtäviinkin valmiita jäseniä. Siksi jäsenhankinta on jokaisen klubin haaste. Kun uusia jäseniä klubiin saadaan, on heistä osattava pitää kiinni!

N-piirissä on kehitelty tehokas uusien jäsenten perehdytysohjelma. Koulutusryöryhmän puheenjohtaja Riikka Flaaming kertoi piirinsä koulutusohjelman tavoitteena olevan se, että uudet jäsenet tutustuvat heti jäsenyytensä alussa omaan piiriinsä, lähiklubeihin ja koko järjestön toimintaan. Näin madaltuvat kaikki osallistumisen kynnykset ja alun innostusta ei turhaan tuhlata.

N-piirissä järjestetään uusien jäsenten koulutus- ja keskustelutilaisuus 2 kertaa vuodessa. Tutustumiskierroksen jälkeen piirikuvernööri kertoo piirin toiminnasta ja antaa katsauksen ajankohtaisista asioista. Seuraavaksi on esillä Lions-organisaation historiaa, toiminnan periaatteet ja järjestön arvot. Uusille jäsenille kerrotaan kansainvälisestä katastrofiavusta, jota LCIF on ensimmäisten joukossa valmis

viemään apua sinne, missä suuren avun tarve syntyy. Keskustelun avaukseksi ja omakohtaisten kysymysten rohkaisemiseksi on paikalla muutamia, vasta jäseneksi tulleita, joiden tuoreista kokemuksista uudet tulokkaatkin saavat tukea. Tämä on hieno idea!

Vapaasta keskustelusta on jokaisella mahdollisuus saada vastaus itseä askarruttaviin kysymyksiin. Riikka Flaamingin mukaan perehdytysohjelma on epäilemättä onnistunut ja hyödyllinen, koska osallistujamäärä lisääntyy. Parhaista käytännöistä mallin ottaminen ja itselle sopivaksi muokkaaminen on liike-elämän termillä ”benchmarkingia”. Tälle toisilta lainaamisen ja paremmaksi tekemisen termille on Leijonilla vielä parempi vastine: ”parastaminen”. Ei muuta kuin reilusti parastamaan, toinen toisiltamme!

Pirjo Koskenrouta

KATSASTAJAT

*Tutkitusti parasta
vakuutuspalvelua!*

**Hämeen-Uudenmaan
Lähivakuutusyhdistys**
Joensuuntie 27, Somero
Puh. 01019 2627

Uusien leijonien koulutus N-piirissä

Miksi juuri Sinä lähdit aikoinaan mukaan Lions-toimintaan? Mitä odotuksia sinulla toiminnasta oli ja miten ne ovat täyttyneet? Esimerkiksi näitä kysymyksiä on pohdittu N-piirin Uusille leijonille suunnatuissa koulutus- ja keskustelutilaisuuksissa. Koulutus on tarkoitettu nimensä mukaisesti vasta mukaan Lions-toimintaan liittyneille jäsenille, mukaan on kutsuttu myös heidän puolisonsa ja kumminsä. Leijonaiältään nuorin osanottaja on ollut alle vuorokauden ikäinen, keskimäärin klubitoimintaa osanottajille on kertynyt muutamasta kuu-kaudesta alle vuoteen.

Koulutuksen tarkoituksena on avata uusille jäsenille Lions-maailmaa hiukan oman klubin ulkopuoleltakin, tutustuttaa toisiin klubeihin ja piiriin ja etenkin innostaa ja rohkaista mukaan toimimaan. Koulutuksen aluksi on käyty esittelykiertos jonka jälkeen varsinaisen virallisen osuuden on aloittanut Piirikuvemöörin kertomalla piirin ajankohtaisista asioista sekä siitä, mikä piiri on ja mitä se tekee. Tämän jälkeen on menty vielä astetta syvemmälle Lions-organisaatioon ja käsitelty toiminnan perustaa aina Melvin Jonesista lähtien palaten takaisin nykypäivään ja Lions-liiton toiminnan periaatteisiin. Lions-arvoja on esitelty niin tutussa kuin hieman uudemmassakin mallissa ja omia kokemuksiaan on ollut kerto-massa Nuoren leijonan näkökulmasta vasta muutamia vuosia mukana olleita jäseniä. Lopuksi on vielä kuultu muutama sana LCIF :stä (Lions Club International Foundation) ja mitä järjestö on tehnyt mm. luon-nonkatastrofialueiden asukkaiden auttamiseksi. Koska kutsussa lukee nimenomaan

Koulutus- ja keskustelutilaisuus, on uusia jäseniä yritetty aktivoida mukaan paitsi esittelykierröksellä myös pienillä ryhmä-keskusteluilla ja erityisesti kannustamalla kysymään heti kaikkea mieleen tulevaa. Paljon kysymyksiä onkin yleensä esitetty aina Päämajan työntekijöiden lukumäärästä pukeutumiseen Lions-tilaisuuksissa.

Järjestäjien toiveena on ollut että koulutusillan jälkeen uudet jäsenet lähtisivät innolla mukaan oman klubinsa toimintaan ja että kynnys lähteä klubivierailuille toisiin klubeihin, ryhtyä klubivirkailijaksi ja osallistua piirin toimintaan olisi madaltunut. Saatujen kommenttien mukaan tässä olisi onnistuttu, toivottavasti koulutuksen hyödyllisyydestä kertoisi myös lisääntynyt osallistujamäärä.

Koulutuksia on järjestetty kaksi kertaa vuodessa, syksyisin ja keväisin. Seuraava kerta on tiistaina 13.3., osallistujat yli piirirajojen ovat tervetulleita mukaan!

Myös muu koulutustoiminta on N-piirissä vilkasta. Uusien Leijonien lisäksi myös uudet virkailijat (sihteerit, presidentit ja rahastonhoitajat) koulutetaan keväisin tuleviin virkoihinsa ja lisäksi sihteereille pidetään täydennyskoulutus syksyllä tosi-toimien jo käynnistyttyä. Suuren suosion on saavuttanut myös lähinnä varapresidenteille suunnattu Johtamisvalmennus eli JOVA, jossa on keskitytty klubistrategian laatimiseen ja ylläpitoon, viestintään, esiintymiseen ja vuorovaikutustaitoihin-tärkeitä taitoja kaikki myös siviilielämäs-sä! Koulutus on kaksiosainen käsittäen yhden illan syyskaudella ja yhden lauantai-päivän keväällä.

Kolmisenkymmentä uutta leijonaa sekä heidän puolisoaan ja kummiaan kokoon-tui uusien leijonien koulustilaisuuteen 10.3.2011 Simonkallion koululla. Tilaisuuden järjestelyvastuussa oli koulutusryhmän puheenjohtaja Riikka Flaaming.

Kuva: Taru Mattsson

Koulutusaineistoihin voi tutustua osoit-teessa <http://www.verkkoviestin.fi/n-piiri/koulutustoiminta/>

**Riikka Flaaming, Lions 107 N
Uusien jäsenten ja virkailijoiden
koulutustyöryhmä
LC Helsinki Finlandia**

N-piiri käsittää alueena Itäisen Helsingin, Van-taan ja Itä-Uusimaan. Alueella on yhteensä 75 klubia ja 1947 jäsentä.

Tutkimus vapaaehtoistoiminnasta

Tutkija Birgitta Pessi (University of Helsinki) on tehnyt vapaaehtoistoimintaan liittyvää tutkimusta aiheeseen liittyvien keskustelujen pohjalta.

Tiedot koottu I-piirin jäsentoimikunnan puheenjohtajan Susanna Saranlinnan koulutusaineistosta. Kiitokset Susannalle!

Tässä näette suomalaisilta ja suomalaisista saatua tietoa:

Pirjo Koskenrouta

- Useampi kuin joka kolmas (37%) osallistuu vapaaehtoistoimintaan.
- Niistä, jotka eivät ole missään toiminnassa mukana, puolet lähtisi mukaan, jos pyydetäisiin.
- Eniten osallistutaan urheiluun (30%), toiseksi terveys- ja sosiaalipalveluihin (25 %).
- Toimintaan käytetään runsaasti aikaa, lähes 18 tuntia/ kk.
- Miehet osallistuvat useammin harrastuksiin kuin naiset, mutta käyttävät niihin vähemmän aikaa.
- Miesten osallistumismotiivina ystävyys, tuttavuus, kiinnostus, kansalaisvelvollisuus.
- Naisten osallistumismotiivina halu auttaa, oppia uutta, saada uusia tuttavuuksia.
- Kaikilla tärkein syy osallistumiselle: halu auttaa.
- Iäkkäimmät aktiivisimpia lähipiirin auttajia.
- 25-59-vuotiaat naapurin ja rahankeruun aktiiveja.
- Nuoret (15-34 v.) tuntemattomien ihmisten auttajia.

ARVOT – VISIO – STRATEGIA

pieni työkalupakki klubeille

Pirjo Koskenrouta

Arvot esille

Mitä?

Arvokeskustelu? Meidänkin klubissa?
Ja vielä tämän kevään aikana?
Toukokuuhun mennessä?!

Kaikkea ne keksivätkin

Klubikeskustelun aika

Jokaisesta klubista valitaan nyt viimeistään pieni porukka perehtymään arvotyöskentelyyn ja vetämään keskustelun klubissa. Kätevät ohjeet sivuilta:
www.lions.fi/index.php.fi/lions-arvot tai
[lions-päävalikko-jäsenkeskus-lionstoiminta-lions-arvot](#)

Uudistumisen aika

- Tarvitsemme uusia jäseniä palveluvoiman ja jatkuvuuden vuoksi.
- Suomi johtoon: Suomen Leijona-brändi nousuun!
- Klubitoiminnan uudistaminen virkistää klubin sekä toimintaa että klubilaisia!

Miksi ?

Jäsenten oma arvottaminen näkyväksi
Arvokeskustelu on oman klubin jäsenten palvelua
Klubien kannat Liittokokoukseen 8.-10.6.2012
Arvojen päivittäminen ajankohtaista,
uudistuminen/ uudistaminen välttämätöntä!

Kuntotesti: Voimamme ja heikkoutemme

Lions Clubs International
1. Muutoksen kiireellisyys ja välttämättömyys

- Klubin jäsenmäärä on jatkuvasti laskussa
- Uusia jäseniä vaikea saada
- Klubikokouksiin osallistuminen on heikkoa
- Muutamat jäsenet hoitavat hallitustyöskentelyn jatkuvasti
- Aktiviteetteihin ei löydy vetäjiä eikä osallistujia

Ossi Eloholma

Mikä on klubimme tilanne nyt?

Tsekataanpas tämä! Vaatiiko toimenpiteitä?
SWOT-analyysi!

Vahvuudet	Heikkoudet
Mahdollisuudet	Uhat

Olet tässä

Tämä on strategiamme:

- nämä asiat aiomme tehdä
- tässä aikataulussa
- nämä klubilaiset tarttuvat toimeen

Mikä on klubimme
tavoite-/ihannetila?

- olisiko ”villejäkin haaveita”?
- joku niistäkin voi innostua toteuttamaan!
- kaikille mielekkäitä, sopivia tehtäviä!

ARVOT

Tältä
pohjalta

VISIO

Näihin
tavoitteisiin

STRATEGIA

Näillä
keinoin

RATKAISU

Klubilaisten
työ!

Kun visiot muuttuvat, arvojakin pitää tuoreuttaa

"Arvojen ja niiden tulkintojen pitää tuoreutua koko ajan, koska klubien visiotkin muuttuvat. Isoja arvovääntöjä ei kuitenkaan kannata tehdä, jos ne jäävät vain mainoslauseiksi klubien nettisivuille. Vain ne arvot, jotka ovat totta, alkavat elää."

Näin painotti LC Mietoisten arvotillassa 19.1. puhunut työyhteisövalmentaja ja kirjailija Lari Junkkari. LC Mietoinen halusi luentotilaisuudella tarjota lähialueen klubeille eväitä kevätkauden aikana käytävään arvokeskusteluun.

Hämeenlinnan vuosikokouksessa 2010 hyväksyttiin suomalaiselle lionstoiminnalle arvoiksi isänmaa ja maailma, luottamus, palveluhalu, talkootyö ja ihmisläheisyys. Kokous päätti myös, että klubeissa käydään arvokeskustelu ja lions-toiminnan arvot päivitetään 2012 vuosikokoukseen mennessä. Nyt on tämän prosessin aika klubeissa.

Tilaisuuden alustajaksi kutsuttu Lari Junkkari on toiminut toisena kirjoittajana teoksessa Yrityksen arvot ja etiikka, jonka pohjalle on rakennettu liiton sivuilla oleva arvokeskustelumateriaali.

Jokainen klubin jäsen ratkaisevassa asemassa

Olennaista Lari Junkkarin mukaan on se, että arvot halutaan ottaa todesta.

"Joskus arvot ovat syntyneet johtoryhmissä, ja ne on valutettu työntekijöille. Joskus taas arvoja on kaivettu henkilöstöstä, mutta silti ne eivät elä. Vain jos arvot ovat olleet totta, ne alkavat elää", Junkkari kertoo.

Sen luuleminen, että asiat ovat kunnossa, kun arvot on määritetty, vie meitä harhaan. Ratkaisevaa on se, miten arvoja käytetään. Vain sellaiset arvot ovat merkityksellisiä, joita tosiaan mietitään päätöksiä nuijittaessa. Kuka sitten on

Arvokoulutus Mietoissa

ratkaisevin henkilö klubissa, jotta arvot toteutuvat? Junkkarin vastaus on, että jokainen.

"Keskeinen ratkaiseva henkilö olet sinä itse. Kysy itseltäsi että kun astuin tuosta ovesta sisään, niin kuka ja mitä silloin astui sisään? Siihen pitää uskaltaa vastata, pitää uskaltaa ajatella että olet lähiympäristösi moraalinen toimija", Junkkari toteaa ja tarkentaa, ettei tarkoita moralistista besserwisseriä.

Jokainen jättää jonkinlaisen moraalisen ja eettisen jalanjäljen. Junkkari pyytää klubeja miettimään:

"Katsokaa kymmenen vuotta taaksepäin, millainen jalanjälki klubista on jäänyt? Varmasti jonkinlainen, koska miksi klubi muuten olisi olemassa?"

Tuoreuta arvot SOHVALLa

Inhimillisten yhteisöjen toiminnan Lari Junkkari jakaa neljällä alueella toimivaksi. Yhdellä alueella on bisnes, toisella laillisuus ja kaikki mikä ohjaa meitä, kolmannella ihanteellisuus ja hyväntekeminen ja neljännellä yksilön oma ilo ja nautinto.

"Pitäkää huolta että klubeissa on kaikki nämä. Olen nähnyt yhteisöjä, joissa esimerkiksi on paljon hyvää ideaa, muttei osattu pitää huolta budjetista. Tai on ollut sellaisia

yrityksiä, joissa bisnes on sujunut, mutta ihmiset ovat olleet susia toisilleen."

Monessa klubissa tarvitaan arvojen tuoreuttamista. Lari Junkkari kehottaa pohtimaan, miltä klubi haluaa näyttää viiden vuoden kuluttua, ja mitkä arvot siihen ohjaavat?

Arvojen tuoreuttamisessa hän opastaa käyttämään SOHVA-menetelmää. Siinä S-kirjain merkitsee sidosryhmiä:

"Mitkä ovat ne, kenelle halutaan tehdä hyvää, ketkä ovat kumppaneita ja mitä ne meiltä haluavat? Käyttäkää runsaasti aikaa sidosryhmien haastatteluun, jalkautukaa vaikka marketteihin."

O on organisaatiokulttuuri: "Onko se jähmeä, ulospäin suuntautunut, salaisuuksien täyttämä, autoritaarinen jne.?"

H on yhtä kuin historia: "Mitä meidän historiasta kannattaa säilyttää, mitä ei kannata raahata mukanaan enää?"

V on visio: "Mitä me haluamme olla 5 tai 10 vuoden kuluttua?"

A on arvo: "Mitä edellisten perusteella on meidän klubin arvot? Vaikka arvot pysyisivät samoinakin, voidaanko ne tulkita uudelleen, mitä asioita sisällytetään kyseisen arvotulkintaan?"

Sari Honkasalo

NYT ON JUURI OIKEA AIKA

Ajattele, mitä tapahtuu omenapuulle, joka ei enää kasvata uusia versoja ja oksia? Vanhat oksat jaksavat tuottaa satoa jonkin aikaa, mutta sitten sato vuosi vuodelta pikku hiljaa pienenee.

Muista, että Lions-klubeissa uudet jäsenet ovat elinvoimaisuuden ja tulevaisuuden tekijöitä. He tuottavat nopeasti uutta satoa oman klubisi hyväksi.

Siksi Lions liiton jäsenoimikunta lanseeraa uuden Kasvun Voima –palkinnon, jolla palkitaan joka piirissä yksi klubi, joka on kauden aikana ”voimaannuttanut” toimintansa jäsenkasvulla. Varmista nyt tämän kauden jäsensato.

KAIKKI LÄHTEE OMASTA KLUBISTA

Klubin kokousohjelmien pitää olla ihmisläheisiä ja kaikkia kiinnostavia. Jäsenten koulutusta, kokemusta ja osaamista pitää voida käyttää uusien ideoiden tuottamiseen. Tämä siksi, että elämän suurin käyttövoima on rakkaus omaan tekemiseen ja mukana olemiseen.

Aktiivinen klubilainen rakastaa omaa kotiseutua, perhettä ja työtä. Sama aktiivisuus ja into auttavat hoitamaan klubivelvoitteet ja vaativammatkin aktiviteetit. Huomaat, miten

helppoa on auttaa ja palvella lähimmäisiä ja hädässä olevia.

OLI AIKA, JOLLOIN...

Suomessa parhaat vuodet jäsenkasvussa olivat 1980 - 90 luvuilla. Sen jälkeen jäsenkasvu on laantunut ja muutamina viime vuosina jäsenkasvu on ollut miinuksella, vaikka naisjäsenten määrä onkin kasvanut. Samoin on käynyt useissa muissa Euroopan maissa ja Pohjois-Amerikassa.

Kuitenkin tällaisena aikana, jolloin jäsensyys kaiken tyyppisissä järjestöissä ja yhteisöryhmissä on laskussa, Lions Clubs Internationalin koko jäsenmäärä on ollut nousussa jo neljä peräkkäistä vuotta lähinnä Aasian maiden ansiosta.

UUSIA KLUBEJA 107 A-PIIRIIN

Siitä on nyt kaksi vuotta aikaa, kun piiri sai uuden naisklubin LC Uusikaupunki/Merettaret. Piirikuvernöörinä tuolla kaudella toimi Pekka Kontturi. Kummien ja muiden naapuriklubilaisten toppuutteluista huolimatta Merettaret ovat lyöneet kaikki kaksivuotisen klubitoiminnan ennätykset aktiviteettien määrässä ja ystävyysuhteiden luomisessa niin kotimaassa kuin kansainvälisillä fooru-

meilla.

Seuraava vuosi, jolloin piirikuvernöörinä toimi Björn Taxell, piirin johtoryhmä haki useita vaihtoehtoja klubiin perustamiseen, mutta tuloksetta.

Kuluvan kauden piirikuvernööri Mikko Torkkelin (Päivi) aktiivinen ote jäsenedityksen aikaansaamiseksi on tuomassa tulosta. Uusi naisklubi LC Turku/Lucia on syntymässä Suikkilan ja muun Läntisen Turun alueelle. Jäsenmäärä on tätä kirjoitettaessa vielä vajaa, mutta lupauksia puuttuvista jäsenistä on sen verran, että tarvittavat 20 jäsentä saadaan kauden loppuun mennessä kerättyä.

Toivottavasti uusien klubien synty ei jää tähän yhteen, vaan aktiivinen jäsenhankinta jatkuu vielä kevään aikana joko uuden nais- tai miesklubin osalta Turku/Moisioon tai lähialueille.

JÄSENJOHTAJA KIITTÄÄ

Omalta osaltani kolmivuotinen kausi 107 A-piirin jäsenjohtajana päättyy tähän kauteen. Kiitän kaikkia klubeja ja erityisesti presidenttejä ja jäsenjohtajia aktiivisesta panoksesta oman klubisi ”voimaannuttamiseen”.

PDG Erkki Ääritalo

Jäsenjohtaja GMT 2009-2012

Mitä omaishoito on?

Jalopeuran haastattelussa Sari Mykrä, Uudenkaupungin kotihoidon ohjaaja ja Lions-lady

Pääsääntöisesti omaishoito on laitoshoidon korvaavaa hoitoa. Suomessa oli virallisia omaishoidettavia v.2009 yli 35 000 asiakasta. Suomessa on arviolta useampi satuhatta omaishoitotilannetta, joka vaatii hoitajalta paljon. Omaishoitaja on henkilö, joka pitää huolta perheenjäsenestään tai muusta läheisestään, joka sairaudesta, vammasta, vammaisuudesta tai muusta erityisestä hoidon tarpeesta johtuen ei selviydy arjestaan omatoimisesti.

Laki omaishoidon tuesta tuli v 2005 (937/2005). Omaishoidon tuen kriteerit on määritelty ja toteutus eri kunnissa vaihtelee.

Jalopeuran kysymys Sarille: Mikä on omaishoidon merkitys vanhushoidon muotona:

Sari Mykrä: Omaishoito perustuu ihmissuhteeseen, joka on ollut olemassa jo ennen omaishoitosuhteen syntymistä. Usein iäkäs pariskunta ajautuu omaishoitosuhteeseen, kun toisen kunto oleellisesti huononee. Omaishoitotilanteen pitäisi olla vapaaehtoinen valinta, mutta kuten sanottua, siihen usein ajaututaan. Sekä hoitaja että hoidettava haluavat auttaa toinen toistaan niin kauan kuin kunto riittää. Hoidettavalle on

turvallista olla tutussa ympäristössä tutun ihmisen kanssa. Hoidettava on yleensä rauhallisempi ja levollisempi kotioleissa kuin laitoksessa. Hoito on yksilöllisempää ja inhimillisempää. Hoitaja saa pitää läheisensä kotonaan ja tuntea auttamisen iloa, vaikka hoitaminen on usein raskasta. Tämän hetken omaishoitopariskunnat ovat vielä sitä ikäluokkaa, jotka ajattelevat jo avioliittolupauksessaan luvanneensa niin myötä- kuin vastamäessä...

Kunnalle: Omaishoito on koko kunnan talouden kannalta suunnattomasti edullisempaa kuin laitoshoido.

Vanhustyölle: Vanhustyön henkilökunnan resurssointi on meillä ja muualla ongelmallista. Omaishoito ”säätää” kunnan kotihoidon työntekijöiden työtaakkaa. Laitospaikat ovat rajalliset ja omaishoidon avulla säästyy laitospaikkoja niille, jotka eivät pärjää enää kotona.

Kuinka pitkään omaishoito antaa mahdollisuuden kotona pärjäämiseen ja siirtää laitokseen siirtymistä?

En tiedä onko aiheesta tehty virallista tutkimusta. Mutu- tuntumalla sanon, että laitoshoito saattaa siirtyä useita vuosia eteenpäin

onnistuneen omaishoidon kanssa. Onnistuminen riippuu sekä hoitajasta että hoidettavasta. Hoitajan fyysinen ja psyykkinen kunto täytyy pysyä melkoisen hyvänä, jotta hän jaksaa toimia arvokkaassa työssään.

Miten arvioit omaishoitajien omaa jaksamista ja kuntoa:

Omaishoitajien jaksaminen on usein vaaka- laudalla. Omaishoitajakin on usein ikäihminen, jolloin omia sairauksia on ehtinyt kertyä ja fyysinen kunto saattaa reistailla. Yleisesti ottaen omaishoitajat käyttävät harvoin heille suunnattuja mahdollisia virkistysmuotoja. Omaishoitajaa rasittaa paitsi fyysisen kunnan aleneminen, myös psyykkisen kunnan aleneminen. Omaishoitajana toimiminen 24h/vrk on raskas taakka.

Kuinka omaishoitoa voitaisiin kehittää ja tukea:

Omaishoidettaville olisi mielestäni hyvä järjestää ohjattua päivätoimintaa. Tämä virkistää hoidettavaa, mutta antaa vapauksia ja lepoa hoitajalle. Ns virkistysse- telien käyttöä ja määrä voisi lisätä, jolloin omaishoitaja pääsisi rauhallisesti omille asioilleen ja ulkopuolinen hoitaja auttaisi tuona aikana hoidettavaa. Omaishoitajat tarvitsevat yhteyshenkilön asioiden joustavaa hoitamista varten. Hoitajalle on tärkeää tietää keneen ottaa yhteyttä mikäli tulee kysymyksiä tai ongelmia.

The Art Heals – Taide auttaa ja parantaa.

LC Turku Aura

Olemme ideoineet ja suunnitelleet nykyaikaisen taideprojektin turkulaiseen vanhuskeskukseen.

The Art Heals - idea tulee Amerikasta, jossa tämäntyyppinen toiminta on jo pitkään ollut voimakasta.

Taidemuoto voi olla mitä tahansa taidetta.

LC Aura on valinnut keväällä toteutettavaksi kuvataideprojektin ja syksyllä vuorossa on musiikkia, lähinnä kuorolaulua.

Auran Presidentti Pauli Inkiläinen kertoo, että neuvottelut turkulaisen vanhuskeskuksen kanssa ovat sujuneet hyvin.

Vanhuskeskuksen johto on myös tuonut projektiin mielenkiintoisia omia ehdotuksia.

Projektin toteutus alkaa keväällä ja tämä pitää sisällään useita aktiviteetteja.

Media on jo nyt kiinnostunut modernista, nykyaikaisesta taide-ideasta.

Lionveli, VDCC, varatuomari LYLY VEHANEN, 29.5.1921 - 31.01.2012 on poissa.

Kanslianeuvos, Lyly Vehanen kuului LC Turku/Pansioon vuodesta 1964, missä hänet tunnettiin kunnianimellä ”Grand Old Man”, ja oli edelleenkin aktiivisesti mukana lionstoiminnassa. Hän oli koko ajan 100 %:n osallistuja ja oli viimeksikin mukana klubinsa kuukausikouksessa vain muutama päivä ennen menehtymistään.

Veli Lylyn pitkästä lionsurasta voidaan mainita, että hän toimi lohkon puheenjohtajana 1973-74, seuraavana vuonna varapiirikuvernöörinä ja sitten A-piirin piirikuvernöörinä. Suomen Lions-liiton 1. varapuheenjohtaja hän oli 1976-77. Liiton sääntötoimikunnan puheenjohtajana veli Lyly toimi 5 vuotta, jona aikana hän laati lähes kaikki kansalliset lionssäännöt.

Edelleen Lyly oli Turun 1978 Valtakunnankokouksen päätoimikunnan johdossa sekä Europa Forum 1980-kokouksen varapresidentti ja järjestelytoimikunnan puheenjohtaja. Hän oli myös

SLOPS-rahaston (Suomen Lions-liiton Punainen Sulka) päätoimikunnan jäsen 1975-78 ja puheenjohtaja 1979-83. Lions-liiton tilintarkastaja veljemme oli 1983.

Piirihallituksen jäsenenä hän oli pitkään vuosina 1975-81 ja 1982-86. Lisäksi Lyly oli perustamassa A-piiriin PDG-kiltaa v.1998 toimien sen ensimmäisenä puheenjohtajana ja sääntöjen laatijana. Lions –ansioistaan hänet on palkittu mm. Melvin Jones- jäsenyydellä ja Lions Ritarin arvolla.

Lyly oli voimakkaasti isänmaallinen. Siitä kertoo mm se, että talvisodan alkaessa hän jo koulupoikana liittyi puolustusvoimiin, mitä tehtävää sitten jatkuikin yhtäjaksoisesti 5 vuotta. Sotilasarvoltaan hän oli kenttätarkastuksen yliluutnantti.

Siviilityössään Lyly toimi pitkäaikaisena Turun kaupunginsihteerinä. Tässä vaativassa tehtävässä, samoin kuin lionstoiminnassakin hänen erinomaiset ominaisuutensa organisaattorina ja hyvä

yhteistyökykynsä toivat hänelle vuosien saatossa useita merkittäviä huomionosoituksia ja ansiomerkkejä.

Piirimme lionit kunnioittavat Lyly Vehasen pitkää elämäntyötä ja jäävät kaipaamaan hänen positiivista ja myönteistä lionsveljeysttään.

Lasse Karén

Lisää viihtyvyyttä klubeihin

Ökad trivsel i klubben

Houkutteleva klubi-ilta

Lions-järjestö on iso järjestö. Yhteinen jäsenmäärämme on tällä hetkellä yli 1,35 miljoonaa yli 45.000 klubissa. Lions-periaatteen mukaisesti klubi kokoontuu klubikokoukseen kerran kuukaudessa aina samana viikonpäivänä. Klubirekisterissä on klubin kohdalla merkitty kokoontumispäivä ja -paikka. Eli kokoontuu montakin klubia samana päivänä. Kuten klubitkin eroavat toisistaan eroaa myös niiden ohjelma. Kukin klubi luo oman menettelyn ja ohjelman sisällöt. Kaksi kokousta on kuitenkin samanlaisia ympäri maailman. Lokakuussa pidetään vuosikokous ja huhtikuussa valitaan uudet toimihenkilöt seuraavalle kaudelle. Nämä ovatkin klubin ainoat sääntöjen mukaiset jäsenkokoukset. Niitä voidaan näin ollen kutsua klubikokouksiksi, jotka noudattavat sääntöissä mainittuja määräyksiä. Muina kuukausina pidettäviä kokoontumisia tulisi minun mielestäni kutsua klubi-illoiksi. Klubi-illat eivät sinänsä ole muodollisia. Näin ollen niissä ei tulisi tehdä päätöksiä eikä niistä ole pidettävä pöytäkirjaa. Jos halutaan kirjata asioita muistini tueksi, voidaan klubi-illasta laatia muistio.

Hallitus päättää

Suomalainen Lions-klubi on kansainvälisen järjestön jäsenklubi, mutta rekisteröity Suomen yhdistysrekisteriin. Näin ollen klubi on yhdistyslain alainen rekisteröity yhdistys ja noudattaa juridisesti ensisijaisesti yhdistyslakia. Sen mukaan vastuu klubin päätöksistä on sen hallituksella. Klubin korkein päättävä elin on kyllä vuosikokous tai jäsenkokous, mutta vastuun niistäkin päätöksistä kantaa hallitus. Jos halutaan että klubikokous on jäsenkokous, se on kutsuttava kokoon sääntöjen mukaisesti ja se on pidettävä klubin kotipaikkakunnalla. Näin ollen katson sopivammaksi että klubikokoukset ovat vapaamuotoisempia klubi-illoja. Hallitus voi niissä raportoida tekemistään päätöksistä ja niistä voidaan käydä keskustelua. Jos jäsenistö katsoo, että toinen ratkaisu asiassa olisi parempi, hallitus tekee sen perusteella uuden päätöksen ja poistaa edellisen.

Jäsenet viihtymään

Klubi-illan vapamuotoisuus ei kuitenkaan tarkoita sitä, että iltaa ei olisi suunniteltu. Klubin presidentti, hallitus tai ohjelmatoimikunta suunnittelee koko kauden illat. Iltojen ohjelmassa voisi olla oman jäsenen tai vieraan esitelmä, yritysvierailu tai toisen klubin vierailu. Ohjelman lähtökohtana tulisi olla jäsenten viihtyvyys ja samalla jäsenten pitäminen jäsenvahuudessa. Suosittelemme erityisesti kanssakäymistä toisen klubin kanssa rajoista huolimatta. Siitä hyötyvät ensinnäkin molemmat klubit ja toissijaisesti koko järjestömme. Klubin toiminnasta päättää aina klubi itse. Tavoitteena tulee kuitenkin olla jäsenten viihtyvyys huomioon ottaen järjestömme kansainvälisyys. Viihtykää klubi-illoissanne.

Björn Taxell
IPDG

Lockande klubbafton

Lions rörelsen är en stor organisation. Vårt gemensamma medlemsantal är över 1,35 miljoner i över 45.000 klubbar. Enligt Lions principer samlas klubben till klubbmöte en gång i månaden alltid samma veckodag. I klubbregistret finns för klubben antecknat klubbens mötesdag och -plats. Sålunda samlas många klubbar samma dag. På samma sätt som klubbarna skiljer sig från varandra skiljer sig också innehållet i en klubbkväll. Varje klubb skapar sitt eget koncept. Två möten är dock liknande för alla klubbar runt om i världen. I oktober hålls årsmöte och i april väljs nya funktionärer för följande period. Dessa är också de enda stadgeenliga medlemsmötena. Dem kan vi sålunda kalla klubbmöten, som följer förfarande som anges i stadgarna. Sammankomster som hålls andra månader kunde, enligt min åsikt, kallas klubbaftonar. Klubbaftonar är i och för sig inte formella. Sålunda bör man inte vid dessa fatta beslut eller föra protokoll. Om klubben vill ha minnesanteckningar, kan ett PM göras.

Styrelsen beslutar

En finländsk Lionsklubb är medlemsklubb i den internationella organisationen, men registrerad i Finlands föreningsregister. Sålunda är en klubb en förening som registrerats enligt förelagen och följer juridiskt i första hand förelagen. Enligt den ligger ansvaret för klubbens beslut hos dess styrelse. Klubbens högsta beslutande organ är årsmöte eller medlemsmöte. Om klubben vill att ett klubbmöte är ett medlemsmöte, bör det sammankallas enligt stadgarna och hållas på klubbens hemort. Sålunda anser jag det vara bättre att klubbmötena är klubbaftonar av mera informell karaktär. Styrelsen kan vid dessa avge rapport om sina beslut och de kan diskuteras. Om medlemmarna anser att en annan lösning vore bättre, fattar styrelsen ett nytt beslut utgående från det och häver det tidigare.

Medlemmarna bör trivas

Den informella karaktären för en klubbafton betyder emellertid inte, att kvällen inte skulle vara planerad. Klubbens president, styrelse eller programkommitte planerar kvällarna för hela perioden. På programmet kan finnas föredrag av egen medlem eller gäst, företagsbesök eller klubbbesök. Programmet borde utgå från att medlemmarna trivs och samtidigt bibehålls som medlemmar. Jag rekommenderar särskilt umgänge med andra klubbar oberoende av gränser. Det är till nytta i första hand för klubbarna och indirekt hela rörelsen. Klubben fattar alltid själv beslut om sin egen verksamhet. Målet bör dock alltid vara att medlemmarna trivs också i ett internationellt perspektiv. Ta vara på era klubbaftonar.

Björn Taxell
IPDG

LC Turku/Suikkila

Sävelhartaus ja lounas vanhustenviikolla

*LC Turku Suikkila ry järjesti kauniina sunnuntaipäivänä 9.10.2011 perinteisen sävelhartaustilaisuuden vanhuk-
sille Suikkilan seurakunta-
kodissa ja lounastilaisuuden
Suikkilan koululla.*

Suikkilan seurakuntakodin sävelhar-
taustilaisuudessa puhui pastori Kaisa
Vanhala. Lisäksi tilaisuudessa esiintyi
Puolalan musiikkiluokan Chorus Iu-
cundum kuoro. Tilaisuuteen osallistui
67 vanhusta. Vanhusten sävelhartaus
aloitettiin 1994.

Tämän jälkeen siirryttiin Suikkilan
koululle, jossa vanhuksille tarjottiin
perinteen mukaisesti lohikeitto-lounas
Suikkilan koululla. Tilaisuudessa oli
läsnä 49 vanhusta, 16 veljeä sekä 5 la-
dyä ja emännyydestä vastasi Aila Kau-
tiainen.

Tilaisuus aloitettiin perinteises-
ti Leijona laululla veljien laulamana,
presidentin piti lyhyen tervehdyksen,
yhteislaulua lohisopan lomassa, veljet
muistivat tapahtumaan osallistuneita
ladyjä Lions-rintaneuloin ja emäntää
pronssisella leijonapatsaalla.

Tilaisuudet toteutettiin Jaakko Hir-
velän (sävelhartaus) ja Esko Vuoren
(vanhusten lounas) johdolla sekä ak-
tiivisten veljien ja ladyjen tuella. Tilai-
suudessa läsnä olivat myös DG Mik-
ko Torkkeli ja alueen puheenjohtaja
Markku Horte.

Todettakoon, että ensimmäinen
Suikkilan päivä-aktiiviteetti järjestettiin
25.4.1971 Suikkilan ostoskeskuksessa.
Vanhusten lounas – palveluaktiiviteetti
järjestettiin ensimmäisen kerran lady
Pirjo Vuoren ideoimana vuonna 1987.
Ensimmäiselle lounaalle osallistui 52
aktiivista Suikkilan alueen vanhusta.

Kuva: Mikko Torkkeli
Kuvassa Puolalan musiikkiluokan kuoro

Kuva: Pauli Lappalainen
Kuva Suikkilan koululta

Kuva: Pauli Lappalainen
Kuvassa Renata Horte, Mirja Aaltonen, Raili Hirvelä, Pirjo Vuori ja
Aila Kautiainen. Kuvasta puuttuu Ilona Nurmi

LC Uusikaupunki Uudenkaupungin rauhan soutu 8. kerran

Kahdeksannen kerran soudettiin Uudenkaupungin rauhan soutu Kaupunginlahdella elokuun 27. päivänä 2011, jolloin tuli täyteen 290 vuotta kuuluisan rauhan solmimisesta. Kymmenen vuoden päästä täällä on varmasti melkoiset kansainväliset pirskeet...

Kuvat: Mika Reinholm

U:ki Suomen tunnetuin paikka

Tuo Uudenkaupungin rauha on merkittävä asia. Kun Kalantia taannoin liitettiin Uusikaupunkiin, viritettiin Kalannin taholta kysymys, mikä uuden kunnan nimeksi. Onko se Kalanti, Uusikaupunki, Vakkala vai mikä.

Hienotunteisesti kosijakunta Uusikaupunki pyysi maineikkaalta Helsingin yliopiston historian professori Matti Klingeltä lausunnon asiasta.

Klingen lausunto oli perusteellinen, mutta lyhyesti sanoen hän totesi, että Kalannin nimi on Suomen arvokkaampia pitäjän- tai paikannimiä. Se on iältään vanhimpia ja jo arabialainen maantieteilijä Idris tunsi Kalannin sijainnin ja merkitsi sen kartalle, jossa ei Suomesta juuri muuta ollutkaan.

Tätäkin tunnetumpi on Klingen mukaan vain yksi paikannimi: Uusikaupunki. Se tunnetaan kautta Euroopan ja kaikille koululaisille paukutaan päähän, että Uudenkaupungin rauha solmittiin täällä 30.8.1721. Silloin Ruotsin suurvaltakausi päättyi ja Venäjän mahti alkoi.

Tunnettuuden takia Uusikaupunki on siis ehdottomasti säilyttämisen arvoinen nimi uudelle kunnalle. Vielä Klinge totesi, että ulkomailla Uusikaupunki on Suomen tunnetuin tai kenties toiseksi tunnetuin nimi. Helsinki saattaa olla tunnetumpi, koska se sattuu olemaan maan pääkaupunki, mutta muuten...

Tämän jälkeen asiasta ei enää puhuttu ja yhdistetty kunta saa kantaa Uudenkaupungin nimeä. Tämäkin on siis Uudenkaupungin rauhan ja Matti Klingen ansiota (tai syytä)!

Euroopan politiikan keskipisteenä U:ki

Uudenkaupungin Lions-klubi on sen vuoksi järjestänyt vuodesta 2001 alkaen, jolloin kuuluisasta rauhasta tuli kuluneeksi 280 vuotta, Uudenkaupungin rauhan soudun. Tarkoitus on muistuttaa tapahtumasta, jolloin kansainvälistä suurvaltapoliittikkaa tehtiin Uudessakaupungissa. Kyllähän asia täällä tiedetään, mutta sille ei aina muisteta antaa tarpeeksi arvoa. Jotkut taas pitävät rauhansopimusta Suomen kannalta huonona, mutta eivät muista, että rauha on aina voitto, parempi vaihtoehto kuin sota. ”Siunattu rauha” oli tuolloinkin asukkailla kallisarvoinen, vaikka se jossakin merkitsi tietysti myös menetyksiä. Aluksi U:gissa soudettiin joka vuosi, nytemmin joka toinen vuosi, parittomina vuosina, jotta tapahtuma osuu rauhan juhluvuosiksi.

Spektaakkelin ponttimena yli kymmenen vuotta sitten olivat tosiasiat, että rauha oli allekirjoitettu aivan elokuun lopussa, jolloin Uudessakaupungissa oli nykyään tullut tavaksi juhlaa mannereurooppalaiseen tapaan ns. venetsialaista yötä. Tällöin kesän päättymisen merkiksi vietettiin karnevalistista valojen juhlaa, poltettiin lyhtyjä, kynttilöitä, kaikenlaisia valoja ja oli ilotulituksia.

Kun meillä vielä on Kaupunginlahti keskellä me ja Lions-klubilla kuusi vanhaa valasvenettä, oli luonteva yhtälö yhdistää valaistut veneet, kansallisliput, historialliset puvut teatterista yhteen naapurimaitten kielten esiintymiseen. 2001 soudussa oli vielä aivan erityistä historian siipien havinaa, kun Venäjän trikolori oli vasta hiljattain otettu uudelleen käyttöön Neuvostoliiton punalipun tilalle. Kaikki eivät oikein vielä tuntenee Venäjän ”uutta” tunnusta. Vielä kun yhteistyökumppaneiksi tulivat mielellään Pohjola-Nordenin, Suomi-Venäjä Seuran ja Vakka-Suomen Reserviupseerien osastot, alkoi toteutus näyttää mahdolliselta.

Koska venetsialaiset keräävät jo tuhansia ihmisiä Kaupunginlahden rannalle, ei mainontaan ole tarvinnut juuri panostaa. Tiedotusvälineet ovat koko ajan olleet suosittavia hankkeelle ja palstatilaa komein kuvin on aina ollut tarjolla. Ja näyttävään tapahtuma onkin. Siinä olisi ainesta valtakunnallisillekin televisiolähetysille, mutta kuvausryhmien lähteminen liikkeelle lauantai-iltana on toistaiseksi ollut ylittämätön kynnyks.

Upea ilta heli tapahtumaa

Tänäkin kesänä souduilta oli täydellisen upea, lämmin ja kuulas, kuten oli ollut lähes koko kesä. Jukka Mattila aloitti perusteellisen selvityksensä Suuren Pohjan sodan tapahtumista ja isonvihan kärsimyksistä klo 21.30 aikaan Tervatorilla Sorvakon sillan kupeessa. Samaan aikaan lähtivät liikkeelle kolme venettä Uuden möljän veneenlaskupaikalta Timo Kuusisen, Marko Arellin, Mika Kaarron ja Mikael Renholmin lähetäminä. Veneiden valaistus oli jo aikaisempina vuosina rakennettu Jarmo Jäsperlän johdolla.

Venäjän veneen airuena oli Viktoria Kulmala, perämiehenä Niko Kulmala ja soutajina Heikki Hagman, Irmeli Hagman, Maritta Myllynen ja Urpo Myllynen. Ruotsin veneen airuena oli Juhani Valo, perämiehenä Erkki Hannonen ja soutajina Anni Karlin, Sanna Pönkänen, Arto Salonen ja Rainer Wallenius. Rauhan venettä, jonka keulassa on Uudenkaupungin lippu, airuena oli Matti Ankelo, perämiehenä Eero Katina ja soutajina Jouko Alanissi, Ilkka Salminen, Alekski Uussaari ja Mika Uussaari. Airuilla ja perämiehillä oli barokkijuhla-asut Uudenkaupungin Teatterista ja meriturvallisuudesta vastasivat Timo Vuorisen johdolla Uudenkaupungin Meripelastajat. Perämiehet käskyttivät miehistöjään kukin omalla kielellään, eli rannoilla kuultiin suomen lisäksi ruotsalaisia ja venäläisiä komentoja.

Tervatorilla rauhansopimuksen keskeinen kohta luetaan venäjäksi, ruotsiksi ja suomeksi. Lukemassa etualalla Venäjän airut Viktoria Kulmala, takana oikealla hänen perämiehensä Niko Kulmala. Vasemmalla Ruotsin airut Juhani Valo ja perämies Erkki Hannonen, keskellä rauhan ja Uudenkaupungin edustajat Matti Ankelo ja Eero Katina.

Tervatorilla sillan kupeessa sitten airuet ja perämiehet nousivat maihin lippuineen Raimo Kuusisen, Heimo Hakalan, Jukka Hakalan ja Hannu Heinin vastaanottamina.

Jakke Virtasen puhaltaman fanfaarin jälkeen lukivat airuet rauhansopimuksen 4. artiklan venäjäksi, ruotsiksi ja suomeksi. Rauhan veneestä laskettiin ilmoille valkoisia ilmapalloja ikään kuin rauhankyyhkysinä kertomaan rauhan saavuttamisesta. Veneiden soutujärjestyksellä oli myös symbolinen merkityksensä. Veneet palasivat samalla tavoin takaisin, nyt rauhan veneen johdolla, kun se tullessa oli ollut alennustilassa viimeisenä. Soudun on alusta alkaen suunnitellut ja ohjannut järjestävän Lionsklubin jäsen Erkki Sirkiä.

Amerikkalaiset kannustivat Suomea

Soutua seurasivat kuten aina tuhannet ihmiset Kaupunginlahden kummallakin rannalla, Sorvakon sillalla ja veneissä. Pakkahuoneen pitäjä Janne Laitinen kertoi, että auto-tehtaan vieraina ollut yhdysvaltalaisryhmä seurasi myös soutua haltioituneena, mutta amerikkalaisina ajattelivat kyseessä olevan kilpasoutu, eräänlainen maaottelu. He muodostivat nopeasti huutosakin, joka kannusti rannalta: ”Go, Finland, go, go, go”.

Erkki Sirkiä

LC Raisio

Isiemme konsertti

Isäinpäivänä 13.11.2011

Raision pääkirjaston Martinsalissa

Konsertissa esiintyi KORSUORKESTERI ja saimme kuulla parhaita sota-ajan lauluja ja myös vähän nuorempia sävellyksiä.

Yleisö oli kuulemastaan ihastunut ja konsertti oli loppuunmyyty. Sotaveteraaneille kertyi lahjoitettavaa 3000 €. Väliajalla Ladyt huolehtivat kahvin ja lahjoituksena saatujen viinerien myynnistä. Vaatenarikasta pitivät huolen Partiolippukunta Jokikylän Pojat ja kartuttivat näin vapaaehtoisella säilytysmaksulla omaa tiliään.

*Me lähdemme tästä elämästä, emmekä kuitenkaan lähde.
Me elämme edelleen kaikessa, mitä olemme tehneet.
Kaikki, mitä olemme ajatelleet ja sanoneet ja olleet,
jää elämään ja valaisemaan toisten tietä.
Me kuolemme, emmekä kuitenkaan kuole,
vaan elämme niiden sydämissä, jotka ovat rakastaneet meitä.*

(Martti Lindqvist)

Rakas ystävämme, lion **Tuula Maija Kruunari** nukkui pois 16.8.2011 vaikean sairauden murtamana.

Kaivaten

LC Pöytyä Afrodite

Härkätien klubit yhdistivät voimansa tärkeän asian puolesta

Kivunlievitystä leijonien tuella

LIETO

ELINA LAVONEN

Härkätien kuntayhtymä on saanut toimialueen Lions-klubeilta 5.865 euron lahjoituksen, jolla perusterveydenhuollon käyttöön pystytään hankkimaan kolme nykyaikaista kipupumppua, entisistä kun on aika ajanut ohii.

—Kipupumpulla saadaan annettua kertapistolla kipulääkettä potilaalle, jolla on niin hillittömät kivut, ettei niitä oikein muuten saada hallintaan. Kipupumppu on vaihtoehto jatkuvalle pistämiselle, kertoo Liedon pääterveysaseman osasto 1:n osastonhoitaja **Minna Ruohonen-Ylikoski**.

Kipupumppua voi käyttää osastolla tai kotona. Tyypillisesti käyttäjä on saattohoito-

potilas. Taskukokoinen laite antaa lääkkeen säännöllisesti, ja tarpeen vaatiessa ihminen voi antaa itselleen ylimääräisen annoksen kipulääkettä.

—Meillä on kipupumppuja, mutta ne ovat niin vanhanaikaisia, ettei potilasta ole kiva päästää sellaisen kanssa kotiin, sanoo kuntayhtymän johtava lääkäri **Sirpa Rantanen**.

—Saattohoidossa on myös aika nuoria potilaita. Jos on pieniä lapsiakin, on kiva, että saa olla kotona sen ajan, jatkaa Ruohonen-Ylikoski.

Kipupumppulahjoitus tuo terveydenhuoltoon ihan uusia mahdollisuuksia miettiä näitä tilanteita potilaslähtöisesti.

—Ihmisen tulee voida itse päättää, missä hän haluaa olla elämän viimeiset metrit, et-

tei se ainakaan ole mistään lääkeannostelijasta kiinni, toteaa Rantanen.

Viime vuonna Härkätiellä hoidettiin yli 80 kuolemaa. Tänä vuonna saattohoidossa on ollut hiukan yli 40 potilasta.

Klubit lähtivät empimättä mukaan

Marttilan Lions-klubiin tuli syksyllä kipupumppupyyntö. Sen tiimoilta järjestettiin juoksupaustaus, jossa paikalliset yritykset värvättiin sponsorimaan juoksevia leijonia.

—Mieleemme tuli haastaa kaikki Härkätien klubit mukaan kipupumppukeräykseen. Sieltähän sitä rahaa rupe- si tulemaan, kertoi Marttilan

Lions-klubin presidentti **Ahti Kaskela**, kun leijonat vierailivat pääterveysasemalla mukavissa merkeissä.

Mukaan lähtivät LC Lieto, LC Lieto/Loukainen, LC Tarvasjoki, LC Koski TL ja Kosken Lions-ladyt.

Härkätien naiset ottivat lahjoituksen kiitollisina vastaan.

—Vapaaehtoistyö on mielettömän upeaa, kun ihmiset tekevät omalla ajallaan töitä kerätäksään rahaa yhteiseksi hyväksi, kiitteli Sirpa Rantanen.

—Ja vieläpä tämän ajan maailmassa, kun kaikki tuijottavat vain sitä omaa napaa, lisäsi Minna Ruohonen-Ylikoski.

LC Pöytyä/Afroditet

Joulunavaus Kyrössä 1. adventtina

LC Pöytyä Afroditet järjesti Kyrössä joulunavauksen 27.11.2011, jossa Turun Metsänkävijäin Soittokunta soitti jouluisia sävelmiä ja Afrodite-tontut laulattivat yleisöä.

Joulumuori ja Joulupukkikin vierailivat konsertissa. Joulumuori juonsi ja kertoi mukavia tarinoita laulujen välissä.

Sateisen ja tuulisen ilman vuoksi glögitarjoilu oli konsertin yhteydessä Elisenvaaran koulukeskuksen Kurkisalissa.

Säästöpankista

Parasta palvelua jo 131 vuotta!

Pankinjohtaja
Joni Rintamaa,
p. 029 041 2320

Säästöpankki

Auttaa aina

Joensuuntie 27, 31400 Somero
p. 029 041 2310
www.lahisaaستوپankki.fi

SUOMALAISTA
PALVELUA

Tiernat tuikkivat tähtitaivaalla

Tämän aktiviteetin alku on jäänyt historian havinan unholaan, mutta klubin pikkujouluista lie ollut ensimmäisen kerran kyse. Sen jälkeen perinnettä on ylläpidetty ja esiintynyt ulkopuolisillekin aina pyydettyä. Mutta yksi esiintymispaikka on vakiintunut, Tervaskanto, Someron vanhainkoti. Siellä olemme esiintyneet jo useana vuotena.

Tiernapoika -esitysten juuret ulottuvat Saksaan 1500-luvulle. Sieltä näytelmä siirtyi Tanskaan ja Ruotsiin ja Suomessa tapa oli tiedossa viimeistään 1800-luvun alussa. Näytelmä on muuntunut vuosien varrella moneen kertaan ja siitä on ollut erilaisia versioita eri henkilöhahmoineen, mutta ydin on pysynyt samana, tietäjien matkasta kumartamaan Jeesus-lastä.

Vaikka esiintyjät pyytävätkin esityksen lopussa lanttia ja tähteen kynttilän pätkää, ovat Someron Tiernaleijonat olleet aina antamisen eikä ottamisen puolella. Kuuntelijoiden rahat ovat säästyneet. Ja esitysten taso on ollut selkeästi nousujohteinen. Ja kun vielä tässä vuosia jaksamme treenata, niin varmaan se muutaman vuoden kuluttua alkaa jo mennäkin.

Tiernapojat, tuo Ouluun liittyvä perinne, elää myös muualla Suomessa. LC Someron laulavat leijonat (nykyisessä kokoonpanossaan Olli Salomäenpää, Raimo Lyly, Leif-Johan Lagerroos sekä Juha Kakko) ovat ylläpitäneet omalta osaltaan perinnettä Someron seudulla.

Vuonna 2011 Someron OP:n omistajajäsenille
kertyi bonuksia 522.000 euroa.

Näillä bonuksilla maksettiin Pohjolan
vakuutusmaksuja 261.697 eurolla.

Varmista, että olet itse samassa joukossa tänä vuonna.

Selvitetään yhdessä, mitä Someron OP:n keskittämisedut merkitsevät Sinulle.

Someron OP

D 107 A-piirin Vuosikokous Meri-Karinassa

Päivä sisältää:

- * Piirihallituksen kokouksen
- * Vuosikokousjuhlan
- * Vuosikokouksen
- * A-piirin Iltajuhlan yhdessä
ARS ja MJF kanssa

Lounais-Suomen Syöpäyhdistys Meri-Karina
Seiskarinkatu 35, 20900 Turku

Lauantaina 21.4.2012 klo 08:30 alkaen.

Ilmoittautuminen erillisohjeen mukaan.
Vuosikokousedustajien ja valtakirjojen
tarkistus 09:30-13:00

Viimeinen ilmoittautumispäivä 14.4.2012.

Kokouksessa käsitellään piirin sääntöjen
määräämät asiat.
Tarkemmat ohjeet lähetetään klubeille erikseen.
Puoliso-ohjelma erillisen ohjelman mukaan.

**Illalliskortti 45€/hlö iltajuhlaan
TERVETULOA !**

Mikko Torkkeli, Piirikuvernööri 2011 -2012
Heikki Mäkelä, ARS – DC
Janne Tienpää, LCIF - DC

D 107 A-distriktets Årsmöte i Havs-Karina

Dagen omfattar:

- * Distriktsstyrelsens sammanträde
- * Årsmötesfest
- * Årsmöte
- * A-distriktets kvällfest i samråd med
ARS och MJF

Sydvästra-Finlands Cancerförening Havs-Karina
Seitskärgatan 35, 20900 Åbo

Lördag 21.4.2012 från kl 08:30.

Anmälan enligt skilt direktiv.
Granskning av årsmötesdelegater och
fullmakter kl 09:00 – 13.00

Sista anmälningsdag 14.4.2012

Vid mötet behandlas i distriktets
stadgar nämnda ärenden
Närmare direktiv tillställs klubbarna separat.
Partnerprogram enligt separat program.

**Supékort 45€/pers för kvällsfesten
VÄLKOMMEN !**

Mikko Torkkeli, Distriktsguvernör 2011 -2012
Heikki Mäkelä, ARS – DC
Janne Tienpää, LCIF - DC

Suomen Lions-Liitto r.y.-vuosikokous Jyväskylässä 8.6.-10.6.2012

Tule kokemaan uudenlainen Leijonatapahtuma

- Kokous 1-päiväinen (lauantai)
- Kiinnostava oheisohjelma
- Aktiviteetteja (sunnuntai)

Leijonat liikkeelle!

Hyvinvointia, Kunnossa Kaiken Ikää

Ilmoittaudu osoitteella booking@jyvaskylabooking.fi

Katso lisätietoja osoitteesta www.lions.fi/vk2012

OTA HAASTE VASTAAN – PARAS KLUBI PALKITAAN

Yhteistyökumppanimme LIKES, Kunnossa Kaiken Ikää –
haastaa kaikki Suomen Lions klubit. Järjestää terveyttä ja
hyvinvointia edistävä aktiviteetti toimintakaudella 2011 – 2012.
Parhaan aktiviteetin järjestänyt klubi palkitaan arvokkaalla
palkinnolla Jyväskylän kokouksessa. Palauta pdf-muodossa
kuvia + tekstiä aktiviteetistä osoitteella heidi.neuvonen@lions.fi.

Kiitokset Nenäpäivään osallistuneille!

Piirimme keräystulos oli 7860 euroa, joka muodostui lipaskeräyksistä ja klubien lahjoituksista aktiviteetti tililtä. Kaiken kaikkiaan lionit keräsivät koko valtakunnan alueelta noin 160 000 euroa.

Keräykselle asetettu valtakunnallinen tavoite saavutettiin noin 70 prosenttisesti. Koko Nenäpäivä-keräyksen tuotto oli noin 2,2 milj. euroa.

Suhtautuminen Nenäpäivään ja sen toteuttamiseen vaihteli piirimme klubeissa ääri-laidasta toiseen. Liian moni klubeistamme ei vielä tuntenut asiaa omakseen, vaan jäivät kaikella tavalla keräyksen ulkopuolelle. Tämä on valitettavaa, sillä keräykseen osallistumattomuus kohdistuu kaikkein

heikoimmassa asemassa oleviin maailman lapsiin, joissa kuitenkin on tulevaisuus ja paremman tulevaisuuden tekijät. Antamalla heille pienenkin avun heidän moninaisiin tarpeisiinsa voimme jättää maailman hieman parempaan tuleville sukupolville. Maailma on pienentynyt ja kaukaisinkin paikka ja sen elinolosuhteet vaikuttavat kaikkialla maailmassa ja niin myös kotimaassamme.

Tämän vuoksi vetoan piirimme klubeihin, että tulevaa kautta suunnitellessanne ottaisitte tulevan syksyn Nenäpäivän huomioon ja osallistuisitte aktiivisesti keräyksen tukemiseen.

Mielestäni sillä, onko Lions toiminnan näkyvyys suurta tai pientä kerä-

yksen aikana, ei lopputuloksen kannalta ole merkitystä. Haluamme auttaa pieniä lapsia maailmassa, omalta osaltamme. Uskon, että hyvien tulosten mukana vaikuttavuutemme keräystuloksen käyttöön paranee ja voimme kohdistaa osan keräyksen tuotosta Lionsien määrittämään kohteeseen. Meidän on vain ensin näytettävä mihin kykenemme ja pystymme.

Toivottavasti kaikki piirimme klubit ovat mukana Nenäpäivässä syksyllä 2012. Tervetuloa mukaan!

Iloa itsellemme ja kaikille muillekin!

Nenäpäiväprojektin pj.
Pertti Tenhunen

NENÄPÄIVÄ KANNATTAA

Nenällä yhteistyötä, iloa ja tulosta!

"Punaisen nenän päivällä" on jo kunniakas historia: ensimmäisen Nenäpäivän järjestivät englantilaiset v. 1988. Suomessa aloitti v. 2004 toimintansa Ylen Hyvä Säätiö, jonka perustivat SPR, Kirkon Ulkomaanapu ja Suomen Unicef.

Saadut varat käytetään mm. Etelä-Aasian ja Afrikan lapsityöläisten auttamiseen, Nairobissa sijaitsevan masai-tyttöjen turvakodin hyväksi ja Angolan lapsiperheiden ruokaturvan parantamiseen. Nenäpäivänä kertyneitä varoja kanavoidaan myös Ylen Hyvä Säätiön englantilaisen yhteistyökumppanin Comic Reliefin kautta HIV- ja aids-työhön Afrikassa.

Nenäpäivänä on lupa pitää hauskaa! Leijonat eivät ole tässäkään asiassa nykyään, vaan osallistuvat punanenää kaihtamatta mitä lysteimpiin hankkeisiin. Tuloksena on yhteistä iloa, reipasta otetta ja tyytyväisyyttä tuloksiin. Lasten läsnäolo ja osallistuminen useisiin tapahtumiin tuo aivan erikoisen lämmittävän näkökulman. Tähtenä loistavat lasten silmät!

Nenäpäivän kummi Katri-Helena Uudessakaupungissa. Hänen vieressään seisova punanenämies on 2. lohkon pj. Antti Vehanen.

LC Kustavin osasto oli ahkerasti mukana nenäpäiväkeräyksessä Salen pihalla.

NENÄ PÄIVÄ

JALOPEURA 2012

Lokalahden leijonaveljet nenittivät 4.11.2011 päiväkoti Lokki Joonatanin sekä Lokalahden koulun lapset. Punaisia neniä oli jaossa kaikkiaan 120 ja saman verran ilmapalloja.

-Haluamme näin tehdä jo lapsille tunnetuksi hyväntekeväisyyskampanjaamme ja samalla kertoa heidän maailman köyhimmissä osissa elävien ikätovereidensa elinolosuhteista ja meidän mahdollisuuksistamme auttaa heitä, kertoi Lions Club Lokalahden nenävastaava Ilkka Rauvola. Hän totesi myös, että apu menee todella kohteeseen, jonne se on tarkoitettu, keräyskulut kun olivat vain 16%.

Kuvassa presidentti Jarkko Kaivola ja sihteeri Jarmo Halsila (takana) jakavat päiväkoti Lokki Joonatanin lapsille neniä, joiden asentamisessa avustaa päiväkodin johtaja Pirjo Korpela.

LC Männäinen ja LC Merettaret

Uusikaupunkilaiset klubit järjestivät Nenäpäivän tapahtuman yhdessä jo toisen kerran. LC Männäisten miehet lämmittivät koleassa marraskuun ilmassa torilla ja keskustan kaduilla kulkeneita kaupunkilaisia kuumalla mehulla ja pipareilla. Merettaret järjestivät torille iloista ohjelmaa sekä silmälasikeräyksen.

Laulavia lapsiryhmiä ohjaajineen kävi puolestaan lämmittämässä kerääjiä ja toriväen mieliä. Punanenät ja punaiset peruukit huvittivat vakaita vakkasuomalaisia ja tietenkin myös Leijonia itseään. Pari teininuorukaista kolisutti keräyslipasta viiden sentin lahjoituksellaan, vaarit saattoivat hiukan vaivihkaa sujauttaa kahisevaakin ja antava mieli vallitsi keräyspaikoilla. LC Männäinen ja LC Merettaret toteutettiin viimevuotiseen tapaan myös silmälasikeräyksen yhteisenä aktiviteettina. Anti oli runsas: laseja kertyi satamäärin. Ne vietiin edelleen paikalliselle optikolle, joka on toimittanut ne kehitysvammaisten tarpeisiin, ensisijaisesti Sri Lankaan.

Vuosi vuodelta Nenäpäiväkeräys tulee yhä tutummaksi yleisölle ja kukkaronnyörejä hellitetään hyvälle asialle hyvinkin mielellään. Nenäpäivä jatkuu Leijonien valtakunnallisena ohjelmana, yhdessä muiden järjestöjen kanssa.

Ensi vuonna taas, siskot ja veljet, lipput ja punanenät kohti lämpimänä sykkiviä sydämiä!

“Osallistuimme innokkaasti Nenäpäivään 2011, sillä vuodelta 2010 meille jäi siitä positiiviset tunnelmat ja ihan odotuksiakin täytettäväksi”, toteavat paratiisilaiset. He osallistuivat siis 4.11.2011 toisen kerran Nenäpäivään. Tänäkin vuonna keräyksen tukikohtana toimi S-Market Somero, jonne kauppias toivotti kerääjät iloisesti tervetulleiksi.

Kerääjinä toimivat Aila Nieminen, Varpu Honkakoski, Anneli Saneri, Maarit Kankare, Kaisa Kotikoivu, Helena Vaahtojärvi sekä Anne Turkulainen. Kaupan aukiolon ajan yleisö sai ihmetellä iloisesti pukeutuneita Paratiisi-leijonia. Paikka – heti kassojen jälkeen – oli erinomainen: ihmiset suhtautuivat kerääjiin iloisesti ja naureskellen, kassajonossa jo availtiin rahapusseista ja lompakoista kolikoita lahjoitettaviksi keräykseen.

Anneli ja Erja kiertelivät myös Someron pääraitia ja kartuttivat keräyslippaita muissakin Someron yrityksissä ja niiden lä-

hettyvillä. Kerääjien iloinen vaatetus – punaiset nenät, kiharaiset peruukit ja keltaiset LC-huomioliivit – saivat ihmiset iloiselle mielelle ja tekemään lahjoituksia hyvään tarkoitukseen.

Saatiin myös runsaasti julkisuutta, kun Erjaa haastateltiin yllättäen YLE Turun radiolähettyksessä. Toimittajia kiinnosti toimintamme siksi, että olimme aloittaneet keräämisen heti aamulla ja että keräysporukka koostui kokonaisuudessaan naisista! Haastattelu tuli radiosta useaan otteeseen päivän aikana – olimmehan paikalla tosiaan lähes koko päivän eli kymmenestä kuuteen asti.

Ja lopuksi tietysti se tärkein seikka: kuinka keräyspäivämme onnistui? No, olemme erittäin iloisia ja tyytyväisiä, koska päivän tuotto oli 1402,75 euroa. Se suunnataan Nenäpäivä-ajatuksen mukaisesti köyhimpien lasten auttamiseen, joten varmasti tällaiselle päivälle on kyllä tarvetta. Valtakunnallisesti

Nenäpäivää vietettiin viidennen kerran – LC Paratiisi tulee näillä näkymin keikkumaan mukana tulevaisuudessakin ja toimimaan niiden hyväksi, jotka apuamme tarvitsevat.

LC Paimio Aallotar - Luistelutapahtuma Paimion jäähallilla

Järjestimme lauantaina 5.11 klo 14-16 hauskan luistelutapahtuman Paimion jäähallilla, Nenäpäivän merkeissä. Vuokrasimme hallin käyttöömme kahdeksi tunniksi, jotta paimiolaiset lapset saisivat luistella ilmaiseksi.

Taustalla raikui iloinen lastenmusiikki koko tapahtuman ajan. Isäpupu tervehti lapsia heidän tullessaan sisään. Jäällä luistelivat lasten joukossa äitipupu sekä Peppi Pitkätossu. Lasten ihmetys oli suuri. “Miten ihmeessä pupu osaa luistella?” ja “Eikö pupulla tule hirveän kylmä?”, kuuluivat lasten suusta. Rohkeimmat tulivat pupun ja Peppi Pitkätossun kanssa luistelemaan käsi kädessä, ujoimmat ja

herkimmät tyytyivät hymyyn ja halaukseen.

Puffetissa i ystävälliset ja iloiset Aallottaret möivät herkullista pullaa sekä lämmintä mehua ja kahvia. Tilaisuuden päätteeksi lapset saivat mukaansa jokaisen punaisen nenän, joihin olimme vielä kiinnittäneet kumilangat, jotta hassut nenät pysyivät paikallaan kotiinkin saakka.

Tämä tempaus oli loistava näyttö siitä, että lapsille suunnattu hyväntekeväisyys kannattaa, joten ajattelimmekin tehdä tästä jokavuotisen tapahtuman. Valtakunnallinen Nenäpäivä-kampanja tuli myös monille tutuksi tämän tempauksen myötä. Nyt jo iriittää ideoita miten

mahtavilla tavoilla pystymme tekemään tilaisuudesta vieläkin paremman ja viihdyttävän.

Tapahtuma oli erittäin onnistunut ja koimme paljon iloisia hetkiä!

Lasten hymyt olivat meidän tempauksen tarkoituksena, ja niitä saimmekin enemmän kuin riittävästi, taisipa pari onnen kyyneltäkin tulla.

Jenni Lahti

Turuil, toreil ja markkinoil

LC Kustavi

Kuva: Heikki Nilanen

Kuvassa ovat vasemmalta alkaen: kunnanjohtaja Veijo Katara, presidentti Hannu Stenman, Vuoden kesäkustavilainen Inari Krohn, lady Päivi Stenman ja Lohimarkkinatoimikunnan puheenjohtaja Vesa Liukkonen

Kustavissa järjestettiin lohimarkkinat 34. kerran 6.8.2011. Järjestelyistä vastasivat LC Kustavin veljet ja ladyt lohimarkkinatoimikunnan puheenjohtajan Vesa Liukkosen johdolla.

Säätielilijät olivat ennustuksissaan ennakoineet huonoa markkinasäätä. Sään haltijat eivät kuitenkaan pettäneet, vaan markkinat voitiin viedä läpi erinomaisessa markkinasäässä.

Markkinoiden juontajana toimi Markku Heikkilä, tv-kokki Antti Vahtera opasti kalankäsittelyssä ja viihteestä vastasivat imitaattori Martti Koivisto ja Semites-yhtye solistinaan Tarja Sundell.

Lohimarkkinoiden yhteydessä valitaan vuoden kesäkustavilainen. Tänä vuonna valinta osui Pro Finlandia palkittuun taidemaalari ja –graafikko Inari Krohniin. Palkinnon luovuttivat Kustavin kunnan edustajana kunnanjohtaja Veijo Katara ja LC Kustavin presidentti Hannu Stenman ja lady Päivi.

Ja mikä tärkeintä, lohta oli saatavana tuoreena, savustettuna, graavattuna sekä herkullisessa lohikeitossa.

LC Turku/Aninkainen Kahvikärriyt silakkamarkkinoilla

*On kalakauppa käynnissä
ja kansa sinne rynnistää
ja myyjät seisoo rivissä,
kun Auran rannat häämöttää.*

*Voi jano siinä yllättää
ja kahvihammas kivistää,
miks jokivartta tähyää.
Hän oottaa pientä kärriä
Lions-veljen työntämää.*

*Se sieltä saapuu vihdoinkin,
tuo kahvikärri suloisin
ja puhein, hymyin herttaisin
saa kahvimukin hyppysiin.*

*Saa myyjä kahvin suuhunsa
ja kertoo vielä kotona.
Sain aamukahvin maksutta,
mä Turkuun menen uudestaan.*

*Turku 22.11.2011
E Larkka*

Taas on LC Turku-Aninkaisen partio lähdössä tarjoilemaan ilmaista aamukahvia silakkamarkkinoiden myyjille. Se otetaan kiitoksella vastaan, koska yksinään olevien myyjien on vaikea poistua kojestaan ja jättää kojun-

sa vartioimatta. Veljien markkina-alueella kierrättämä kahvikärri tuo varsin paljon positiivista näkyvyyttä koko Lions-liikkeelle. Kahvikärrien kierto aloitettiin jo vuonna 2004.

LC Taivassalo

SILAKRYSÄYS TAIVASSALOSSA VUODESTA 1974

Kalastaja Reima Salonen on tuonut kävelen – tosin vain myyntipaikaltaan – tärkeän viestin kansanedustaja Pertti Hemmilälle.

Sauna on aina ollut suomalaisille keskeinen paikka syntymästä kuolemaan. Monien tärkeiden päätösten ja ratkaisujen (varmasti myös vähemmän tärkeiden) kerrotaan syntyneen saunassa, saunomiseen liittyvien rituaalien aikana. Näin lähti liikkeelle myös idea rakentaa kesätapahtuma Taivassalon silakan ja rysäkalastuksen ympärille. Hyvinä tukijoina ja vauhdittajina olivat SOK:n silloinen pääjohtaja Viljo Luukka ja teollisuusneuvos Paavo Prepula. Nimen oli keksinyt koulunjohtaja Martti Anttila, joten ensimmäinen Silakrýsäys voitiin toteuttaa 7. heinäkuuta 1974 Mussalossa yksipäiväisenä. Ada Tommila oli kehittänyt suurille joukoille valmistetavan ruoan, silaksopan, jota valmistettiin kolmessa kenttäreittiössä. Ylijohtaja Tauno V. Mäki juhlapuhujana, Ilkka Hemming ja Mauno Juhani Kuusiston orkesteri viihdyttäjänä, miinanraivaaja Kuha 21 (oli juuri saatu Taivassalon kummialukseksi) vierailijana ja Taivassalon Marttayhdistysten erilaiset silakkatuotteet nautittavina muodostivat ohjelmavaihtelun, jota on noudatettu – vähän vaihdellen – vuosikymmenet. Juhlinta päättyi katutansseihin Taivassalon keskustassa, tämä perinne jatkui vuoteen 1990.

Tapahtumien järjestäminen vaatii aina myös rahaa, vaikka isokin talkooporukka olisi remmissä. Taivassalon kunta on ollut alusta lähtien mukana taloudellisenä tukijana, jos Silakrýsäys ei pyöri omillaan. Tähän mennessä avustusta ei ole tarvittu; toki on tarvittu paljon viranhaltijoiden ja työntekijöiden työapua ja kunnan tiloja.

ALKUUN OLI PÄÄSTY

Ensimmäisen kerran 3000 myytyä pääsylippua innostivat järjestämään toisenkin Silakrýsäyksen ja nyt kaksipäiväisenä, lauantaina silakkatuotteiden myyntiä, erilaisia kilpailuja ja muuta markkinatouhua, sunnuntaina pääjuhla Mussalossa. Tämä kaksipäiväisyys päättyi vuonna 1991, eli vuodesta 1992 Silakrýsäys on järjestetty yksipäiväisenä Karhulan koulun piha-alueella ja keskustajaman tienvarsilla.

Toisessa Silakrýsäyksessä eli vuonna

1975 aloitettiin perinne, joka jatkuu vieläkin: julkilausuman laatiminen ja luovuttaminen valtiovalan edustajalle. Ensimmäisinä vuosina kokoonnuttiin ensin paneelikeskusteluun ja sen perusteella laaditun kalastajien viestin vastaanotti pääjuhlan juhlapuhuja. Vuodesta 1992 vastaanottajana on ollut paikalle kutsuttu valtiovalan edustaja. Tällaisessa tehtävässä ovat vierailleet monet ministerit, kansanedustajat ja pääjohtajat. Kalastajia ja muitakin ovat vuosien varrella huolestuttaneet ihmisorononoksi menevän kalan talteenotto, kalasatamien rakentaminen, ammattikalastajan asema ja työn jatkajien löytäminen, kalavesien kunto, kalan hinta ja hintatuet, halpatuonti, troolikalastuksen vaikutus, Eftan ja EY:n (EU) vaikutus, hintojen romahtaminen, kannattamattomuus, hylkeet ja merimetso. Vakavaa viestiä, johon lehdistö on aina kiinnittänyt huomiota.

JUHLAPUHUJISTA

Juhlapuhujista on jäänyt mieleen erityisesti vuorineuvos Uolevi Raade, sukujuuriltaan taivassalolainen, liikenneministeri Pekka Vennamo, ”puhujia, jota todella kuunneltiin”, kirjoittavat lehdet, kauppa- ja teollisuusministeri Ilkka Suominen, joka totesi olevan ensimmäisen kerran juhlassa, joissa lähes kahden päivän juhlimisen jälkeen pidetään avauspuhe (hänen puheensa oli merkitty ohjelmaan avauspuheeksi), kansanedustaja Pertti Salolainen, joka joutui kaatosateessa kyselemään tyhjien penkkien edessä: ”Onko kukaan enää paikalla, jatkanko puhuttani?” ”On täällä”, vastasi Topi Mattila läheisestä metsiköstä, puhe jatkui, ja kansanedustaja Reino Breilin, jonka puhe jäi pitämättä siksi, että sade pilasi kokonaan vuoden 1982 Rysäyksen. Pääsylippuja ei myyty, ohjelmaa ei toteutettu, vain silaksoppa ja paistetut silakat löysivät ostajansa. Vasta maanantaina vanhuksille järjestetty

Jälkirýsäys vietettiin aurinkoisessa säässä. Kaikki kesäjuhlien järjestäjät tietävät tämän sään armoilla oleminen.

TALKOOHENKEÄ

Silakrýsäys on tapahtuma, joka tarvitsee kaikkien taivassalolaisten työpanosta jollakin tavalla, mutta toisaalta se suo esimerkiksi yhdistyksille mahdollisuuden tienata monen tuhannen ihmisen kokoontuessa Taivassaloon. Näin on Lions Club Taivassalokin ollut mukana. Mussalon vuosina klubilaiset toimivat lippujen myyjinä ja järjestysmiehinä varmistaen, että kaikki veneillä tulijat myös ostivat pääsylipun. 1990 – luvun puolivälistä klubi on hyödyntänyt Silakrýsäystä myymällä viimeiset sadat ”kanotarpajaisten” arvat. Päävoitto, kanot, eli tasapohjainen soutuvene on esittelyssä paikalla ja vahvistaa näin Silakrýsäyksen tunnelmaa. Vene on (yksi poikkeus) aina ollut taivassalolaisen puusepän, Mauri Salmisen tekemä. Tekijä täyttää tänä vuonna 88 vuotta, mutta vene on jo tehtynä kesää 2012 varten. Me klubilaiset myymme näitä arpoja toukokuun alkupuolelta lähtien eli Silakrýsäys on huipentuma tälle aktiviteetille. Päävoitto on ollut hyvä myyntikohde, joka tekijänsä iän takia on pian viimeinen. Löytyykö Mauri Salmisen työlle jatkajia vai löydämmekö yhtä hokuttelevan päävoiton?

Klubilaisten työpanos Silakrýsäykseen ei suinkaan jää tähän, sillä hyvin monilla on tehtäviä myös jonkun muun yhdistyksen riveissä. Pienessä kunnassa aktiiviset ihmiset ovat monessa mukana.

Birgitta Tommila-Kaivola

Silakrýsäystoimikunnan pj.

**TERVETULOA 7. heinäkuuta 2012
XXXIX Silakrýsäykseen.**

Siinä se on, päävoitto, esillä! Ja innokkaita arvan ostajia riittää. Kelpaa klubilaisten myydä.

LC Koski Paperit kiertoon!

Lions Club Kosken järjestämä paperinkeräys on yhdistykselle palveluaktiviteetti, sillä jätepaperin hinta ei tänä päivänä ole kovinkaan kaksinen. Kuntalaisten palveleminen on tässä meille tärkeämpää kuin varainkeruu.

Kuvassa Aimo Suikkanen.
Mukana myös Olli-Pekka Nummela,
Olli Urmas, Hannu Ahti ja Markku Kärri.

Sitä kertyy kotitalouksiin, joko postilaatikkoon kolahtavassa muodossa tai tulos-timen sylkemänä niin paljon, että Kosken paloasemalla jonotettiin paperinkeräyskontille lauantaina jo yhdentoista aikaan aamulla. Lions Club Kosken järjestämä paperinkeräys on yhdistykselle palveluaktiviteetti, sillä jätepaperin hinta ei tänä päivänä ole kovinkaan kaksinen. Varainkeruu jää siis kuntalaisten palvele-misen varjoon.

Siitä on 44 vuotta, kun Koskella aloitettiin paperinkeräys. ”Meitä on noin 30 veljeä ja yleensä jokainen on osallistunut keräykseen”, Olli-Pekka Nummela taustoiitti lauantaina järjestetyn perinteen historiaa. Saadut varat käytetään lyhentämättöminä koululaisstipendeihin ja vaihto-oppilastoimintaan. Lions Club tukee joka toinen vuosi Eurooppaan tai Pohjoismaihin lähtevän opiskelijan matkaa.

Jätepaperin määrä on vähenemään päin, koska kunnalla on nykyään omia keräyspisteitään. Paperia tulee kahden kontin verran, josta osan koululaiset ovat keränneet. ”Parhaimmillaan on tullut yli 50 tonnia”, paloaseman pihalla ahkeroineet miehet muistelivat.

Kerääjät kiertävät kunnan alueen läpi. Kotitalouksille toimitetaan ennalta tieto keräyksestä ja halukkaat olivat niputtaneet paperinsa ja laittaneet ne helposti huomattavaan paikkaan noudettavaksi, esimerkiksi postilaatikon. Paperia sai toimittaa myös suoraan paloasemalle.

”Tätä tämä tulee olemaan loppupäivän”, Olli Urmas arveli vilkaistuaan paperinippujen heittelyn ohessa autojonoa. Paperinkeräys aloitettiin aamukymmeneltä ja sen parissa kuluu aikaa vuodesta riippuen neljästä kuuteen tuntia.

Kerääjät ovat huomanneet, että paperia kerääntyy paljon omiinkin nurkkiin. Varastotilojen puutteen vuoksi välillä täytyy viedä kunnan keräyspisteeseen. ”Kaikkeaa ei voi säästää tähän keräykseen. Toisaalta nykyään lehtiä saa luettua tie-

tokoneelta. Myös kirjoja saa ladattua koneelle”, Urmas toteaa. Painettu versio on kuitenkin kestävämpi ja se on helppo arkistoida. Parinkymmenen vuoden päästä digitaaliset tallennusvälineet ovat todennäköisesti aivan toisenlaisia kuin nyt.

Silmälasit kiertoon

Lions Club Koski kerää paperin lisäksi käytettyjä silmälaseja, joita lähetetään Afrikkaan niitä tarvitseville. Lisäksi veljet järjestävät konsertteja ja autojen pesua. Vuosien varrella, on järjestetty säilyneiden perinteiden lisäksi, hyvin monenlaista toimintaa.

Katriina Reijonen
LC KOSKI

ASIANAJOTOIMISTO URONEN OY

KRISTIINANKATU 6 A 4
20100 TURKU

PUHELIN 02 250 0483
www.uronen.fi

**SOMERON
ASUNTOKESKUS**

Joensuuntie 27, Somero
Hannu Rauhala, puh. 0500 823623

LC Loimaa/Joet Palvelutoimintaa omaishoitajien hyväksi

LC Loimaa Joet on jo pari vuotta palvellut hautauksissa kantoapuna. Paikallinen hautaustoimisto kertoo palvelusta omaisille ja myös sen, että korvaus menee kokonaisuudessaan Loimaan seudun Omaishoitajat ja Läheiset ry:n hyväksi.

Hautaustoimisto ilmoittaa kuinka monta kantajaa ja missä tarvitaan. Klubissa on vastuuhenkilö, joka on yhteyksissä niihin klubilaisiin, jotka ovat sitoutuneet tähän tehtävään. Kantajia tarvitaan vaihtelevasti yhdestä kuuteen. Hautauksia on ollut Loimaan seurakunnan alueella sisältäen siunauskappelin, Kanta-Loimaan, Mellilän, Alastaron ja Metsämaan kirkot sekä Auran, Ypäjän ja Yläneen kirkkoilla. Hautauksia on ollut myös monenlaisia, isoja ja pieniä, lehdessä ilmoitettuja

ja ja hiljaisuudessa pidettyjä, siunaus on tapahtunut, kirkossa, hautausmaalla tai ruumishuoneella. Kaikki tilaisuudet ovat olleet koskettavia ja hartaita. Mieleenpainuvien on ollut hautaus, joka suoritettiin Mellilän hautausmaalla eikä saattajia ollut yhtään eli ei ainuttakaan omaista tai ystävää. On ymmärrettävää, että aina ei suvusta tai ystävistä löydy kaikkia kantajia, koska suvun koko tai ikä laittaa omat rajoitteensa. Joskus tilanne koetaan myös niin herkistäväksi, ettei pystytä

kantamaan omaisen arkkua. Siispä onkin hieno asia, että on saatavilla tällaista palvelua, josta vielä kaiken lisäksi korvaus menee hyvään tarkoitukseen.

Omaisilta on tullut kiitosta, jotkut jopa soittavat jokaiselle kantajalle ja henkilökohtaisesti kiittävät. Omaiset ovat olleet myös tyytyväisiä siitä, että rahallinen korvaus menee hyvään kohteeseen. Myös yhdistys on ollut tyytyväinen saamastaan tuesta. Eikä tämä ole ainoa muoto, jolla avustamme yhdistystä - joulumyyjäisillä ja arpajaisilla klubi myös kerää rahaa omaishoitajatoimintaan.

Leena Seppä

LC Loimaa/Sinikellot Kiristipendi 15:lle oppilaalle

Naistenklubi LC Loimaan Sinikellot Ry:n varojen keräys on tuottanut tulosta ja sen ansiosta voimme tänäkin vuonna jakaa kaikille Loimaan koulujen jokaiselle 8. luokkalaiselle Kiristipendin.

Kiristipendi tai luontevammin sanottuna tsempparilahjakortti on tarkoitettu erityisesti sellaisille oppilaille jotka ovat löytäneet jotakin uutta ja innostavaa oppimisessaan. Haluamme kannustaa sellaisia oppilaita jotka ovat onnistuneet saamaan opiskelumenestystä menneenä lukukautena ja toivon mukaan tämä saa kannustamaan jatkossakin sillä onhan tärkeät vuodet edessä.

Heitä oli tänä vuonna 15 oppilasta jotka saivat syyslukukauden päätteeksi lahjakortin. Joka luokalta sai valita vain yhden ja se oli todella vaikea tehtävä aivan viimeiseen hetkeen asti. Puistokadun koulun rehtori Minna Ruotsala jakoi omille oppilailleen opettajaraadin tuloksena 8 kpl, samoin Alastaron Ylä-asteella Tapani Ääri jakoi 3 kpl ja Opintien koululla Jari Alppiranta jakoi 4 kpl.

LC Sinikellot Ry:n toiminnan luonne on suunnattu erityisesti alueen lapsiin ja nuoriin. Lahjoituksemme ja tukemme on monimuotoista eri kohderyhmäs-

Pj. Satu Rytsä-Korpela ja Sirpa Pietilä ovat ojentaneet Alastaron Yläasteen rehtorille Tapani Äärelle kiristipendit jaettavaksi oppilaille

tä riippuen. Tulevana kesänä tuemme mm. ensimäiset nuorisovaihto-ohjelman nuoret muutamaksi viikoksi ulkomaille.

Varojen keruu on perustunut aktiivisen ja toimeliaan naisklubin hauskaan yhdessä oloon ja joka myös tuottaa mukavaa bonusta alueen nuorisolle.

LC Sinikellojen perustamisesta tulee kuluneeksi loppuvuodesta jo 10 vuotta, jäsenmäärä kasvaa ja toiminta on rehe-

vöitynyt vuosien mittaan.

Yksi tärkeimmistä vuosittaisista tapahtumista on LC Sinikellojen Ystävänpäivä happening joka on ollut 14.2.2012 Heimolinnassa, ollessaan jo 5. perättäinen Ystävänpäivä tempaus.

Siellä kun on joka kerta sellaista musiikkia joka saa viritäytymään Ystävänpäivään sillä oikealla lailla.

LC Uusikaupunki/Merettaret

LC Uusikaupunki /Merettaret järjestivät ma 21.11. 2011 nyt jo toisena vuonna peräkkäin nuorille tarkoitetun Talent- kilpailun. Ko-meat puitteet esiintymisille saimme Kulttuurikeskus Crusellista, Uudestakaupungista.

Lavalla nähtiin monenlaista esitystä yksinlaulusta aina ilmaveivaajiin saakka. Selvästi näki, että esityksiin oli panostettu ja niitä oli harjoiteltu Talent-kilpailua varten.

Kuvassa nuorempien sarjan voittaja Sakari Sirniö

Kilpailusarjoja oli alkujaan kolme: alle 9 vuotiaat, 9-13 vuotiaat ja 14-16 vuotiaat. Nuorimpiin ei kuitenkaan uskaltanut tällä kertaa ketään mukaan, joten kilpailuista tuli kaksi sarjainen. Keskimäisessä sarjassa kilpaili 7 esiintyjää tai esiintyjäryhmää ja vanhimmissa sarjassa 1 kilpailija.

Esiintymisten jälkeen 4 henkinen kilpailutuomaristo vetäytyi miettimään voittajakolmikkoon ja palautetta jokaisesta esityksestä. Se olikin palkitsevaa, kun kilpailun tuomaristo antoi jokaiselle esiintyjälle/ryhmälle kannustavaa palautetta. Tänä vuonna nuorempien voit-

tajaksi ylsi huikealla Michael Jackson tanssillaan Sakari Sirniö ja vanhemman sarjan voittajana esiintyi Jasmin Ripatti kauniilla laulullaan ja pianosäestyksellään.

Talent-kilpailun yhteydessä järjestettiin myös nuorille tarkoitettu valokuvauskilpailu, jonka aiheena oli "Lemmikkini". Kilpailuun lähetettiin kaikkiaan 15 kuvaa. Näiden joukosta valokuvaustuomari valitsi kolme parasta otosta ja myös yleisö sai äänestää oman suosikkinsa.

Tapahtumaa oli seuraamassa satapäinen yleisö, joka hienosti kannusti ja tsemppasi suosikkejaan. Oli mukavaa nähdä hyvin erilaisia suorituksia ja hauskaa oli myös, että pojatkin uskaltivat mukaan. Talent- kilpailu antaa oivan mahdollisuuden niillekin esiintymishaluisille, jotka eivät ole lahjakkaita laulajia. Yleistunnelmasta päätellen tämän kaltaista, nuorille tarkoitettua vuotuista tapahtumaa, toivotaan jatkossakin Uudestakaupungissa.

Anja Kortteinen
Talent-toimikunnan pj.

Lions Clubs
International

L asten
I loisuudesta
O nnellisempia
N uoria
S uomeen

LIONS CLUBS INTERNATIONAL
10.03.2011 - Ni piti - Uusien teljojen koulutus 8

Lions Clubs
International

Slide Title

L öydä
I tsestäsi
O nni.
N äytä
S ivullisille

LIONS CLUBS INTERNATIONAL
10.03.2011 - Ni piti - Uusien teljojen koulutus 11

LC Mietoinen/Ulricat Tapakoulutus

Lions Club Mietoinen/Ulricat -naisklubin päälahjoituskohde kaudella 2010-2011 oli tapakoulutus 9-luokkalaisille. Tapakouluttaja Kaarina Suonperän pitämät tunnit järjestettiin toukokuussa 9-luokkalaisille Nousiaisten Henrikin koulussa ja kaikille yläasteen oppilaille Maskun Hemmingin koulussa.

Klubi halusi perinteisten stipendien sijaan muistaa nuoria lahjoituksella, jonka hyödyn saisi mahdollisimman moni. Tapakoulutuksia on tarkoitus jatkaa kuluvana vuonna klubin toimialueen muissa yläkouluissa: Mynämäessä, Vehmaalla ja Taivassalossa. Kouluissa lahjoitus otettiin ilolla vastaan.

”Hyviä tapoja ei koskaan korosteta liikaa. Kotona pitäisi oppia ne käytöksen

töksen perusasiat, mutta koululla on myös tärkeä tehtävä olla tukena kasvatus tehtävässä”, totesi Henrikin koulun rehtori Irmeli Talja. Hän muistutti nuorille, että mitkään hyvät arvosanat pelkästään eivät takaa työpaikkaa, vaan hyvät, toiset huomioonottavat käytöstavat, ovat tärkeitä.

Samaa mieltä oli Suonperä, jonka mielestä joka ikinen työpaikka on ansaittava joka päivä ja hyvän käytöksen

tulisi olla luonnollinen osa kanssakäymistä.

”Edes kesätyöhön ei saa lähteä sillä mielellä, että kunhan on nyt täällä jonkin aikaa”.

Kaarina Suonperä on kiertänyt sekä Suomessa tapakoulutuksen merkeissä vähän yli 3000:ssa koulussa, että myös ulkomailla.

Sari Honkasalo

Arkadiavägen 2, 25700 Kimito
+358 2 423755

Magnus Nyman 0400 535492
magnus@nymanlkv.fi

Greger Martell 0440 423755
greger@nymanlkv.fi

Fastighetsförmedling Kiinteistönvälitys

Magnus Nyman AFM - LKV Ab Oy

Fastighetsvärdering, köpebrev, Offentlich köpvittne bouppteckningar, auktioner, bolagsbildningar o. Arvsskiften

Kiinteistöarviointi, kauppakirjat, Julkinen kaupanvahvistaja, perunkirjoitukset, huuto-kaupat, yhtiön perustamiset ja perinnön jaot.

www.nymanlkv.fi

Sipilänmäellä Tankataan ensi kesänä

Sipilänmäen kesäteatteri on tarttunut tällä kertaa uudehkoon klassikkoon, sillä esityskappaleeksi on valittu ”Tankki täyteen”. Neil Hardwickin ja Jussi Tuomisen tekstistä tuli ensin TV-sarjasuosikki. Viime vuosina se on löytänyt riemukkaan tiensä teatterien ohjelmistoon. Sulo Vilenistä, vaimostaan Emmistä, pojastaan Juhanaasta sekä heidän ystävistään on tullut kansallisia klassikoita. Näytelmä elää henkilöhahmojensa erilaisuuksista. Mukana on sanallista ilotulitusta, sanatonta viestintää ja suomalaista sielunmaisemaa samassa paketissa.

Näytelmän ohjaajina toimivat Elinna Haavisto ja Vesa Mäki. Näytöksiä on näillä näkymin 14 ja ne sijoittuvat Sipilänmäen perinteiden mukaisesti kaikki kesäkuulle.

Kesäteatteri syntyi aikanaan LC Piikkiön rohkeilla ratkaisulla ja vahvan talkootyön tuloksena.

Nyt edessä on jo Sipilänmäen 33. teatterikesä. Vuosikymmenten aikana teatterille on kasvanut vankka

asiakasverkosto, jossa lähialueiden lions-klubeja on näkyvästi mukana. Yhteistyöllä on koottu varoja LC Piikkiön avustustoimintaan sekä klu-

bien omiin hyväntekeväisyyskohteisiin.

Tästä on hyvä jatkaa – tulkaapa tankkaamaan!

Lions Club Piikkiö

SIPILÄNMÄEN KESÄTEATTERI

www.sipilanmaki.fi

Käytämme teatterituotot hyväntekeväisyystoimintaan

**”Ajattele mitä toivot, sillä yleensä saat sen.
Jos et toivo mitään, saat senkin”**

~Andy McCoy

Nähdään Somerolla keväällä 2013!

Tervetuloa
LIONS - PIIRI 107-A:n
vuosikokoukseen

SOMEROLLE

Maalle - meidän landelle

Tervehdys ystävyyspiiristä Kaakkois-Suomesta

Ystävyys syventämiseksi olemme suunnitelleet Torkkelin Mikon kanssa yhteistä retkeä Viron leijonien kesäpäiville keskiviikkoon heinäkuun 20. – 22. päivä. Ohjelma ja ilmoittautumisohjeet ovat tulossa paikalliselta piirikuvernööriltä, Olev Saluveerilta. Ideana olisi kohdata perjantaina busseinemme Helsingis-

sä satamassa, palaveerata laivalla, nauttia Tallinnassa yhteinen illallinen jatkaa matkaa lauantaina kesäpäiville. Ja paluu sunnuntaina.

Meillä on ilo kutsua klubienne joukkueita mölkyn SM-kisoihin Kausalaan toukokuussa ja myöhemmin kesällä leijonaperheitä loma-asuntomessuille

Rauhaan. Välitän iloiset leijonaterveiset kaikilta D-piirin leijonilta teille ja perheillenne.

Tapaamisiin viimeistään heinäkuussa ja aurinkoista kevättä.

Terveisin Olli Katila

DG 107-D

Arvo ja Aulikki

Tekijä: P. Kos

- Mitäs mietit kultaseni?

- Ajattelin, että mikähän on paras puoleni minussa

- Noh, minun paras puoleni kyllä näkyy

**KREKILÄN MYLLYN
KESÄTEATTERI
LOIMAA
ASEMAN KELLO**

KANTAESITYS KESÄLLÄ 2012

NÄYTÖKSET 2012:

TI 19.6. KLO 19 ensi-ilta
KE 20.6. KLO 19 LM
SU 24.6. KLO 14 ja 19
TI 26.6. KLO 19
KE 27.6. KLO 19
TO 28.6. KLO 19
PE 29.6. KLO 19
SU 1.7. KLO 14 ja 19

LIPUT:

AIKUISET	12€
LAPSET 7-15V	6€
ELÄKELÄISET	10€
OPIKSELIJAT	10€
RYHMÄT 20 HENK.	10€

OHJAUS JA SOVITUS:
PASI LAPPALAINEN

KÄSIKIRJOITUS:
SIRKKA LUKKA

MYyntipalvelu PUH: 044 918 9020 www.krekila.fi
KAHVITUS: KESKIPITÄJÄN MAATALOUSNAISET
RYHMIEN RUOKAILU: LOIMAAN JUHLAPALVELU KY PUH: 0400 642106

MESTARIT KEHIIN

LC Kausala kutsuu suomalaiset Lions Clubit

VII MÖLKYNHEITON LIONS LIITON

SM-KILPAILUIHIN

Iitin Kausalaan Ravilinnan Saharan kentälle

lauantaina 19.5.2012 alkaen klo 11.00

Mölkkykilpailut käydään 4-henkisin joukkuein perinteiden mukaisesti, jossa kukin pelaaja heittää omassa ryhmässään oman joukkueensa puolesta.

Kukin ryhmä loppuu, kun yksi pelaajista saavuttaa 50 pistettä.

Tarkempia tietoja ja ilmoittautumiset kirjallisesti 30.4.2012 mennessä osoitteella:

Veikko Ikonen, Konttilantie 264, 47400 Kausala.

Mahdolliset tiedustelut Veikolta voit tehdä puhelimitse 040-7499624.

**TULE
IHASTUMAAN
IITTIIN !**

LC Someron nuorisovaihdokkina Turkissa

Viime talvena minulle tarjottiin mahdollisuutta lähteä Someron Lions-klubin kautta nuorisovaihtoon Turkkiin. Hakuaika oli jo ohi, mutta koska itse olin perheeni kanssa majoittanut Suomeen saapuvia nuoria jo kahden kesän ajan, haluttiin minullekin tarjota tilaisuus lähteä itse vaihtoon. Aikaisempina vuosina haku oli omalta osaltani jäänyt väliin mm. kesätöiden vuoksi ja tälläkin kertaa olisi luultavasti käynyt niin, jollei klubista olisi kysytty halukkuuttani lähteä. Hakupaperit laitettiin vetämään ja klubi onnistui järjestämään minut vielä mukaan myöhäisestä hausta huolimatta. Lähes heti tämän jälkeen sainkin tiedon kohdemaastani, joka oli toivelistallani toisena ollut Turkki. Huolimatta monien tuttujeni ihmetyksistä ja ennakkoluuloisista asenteista kohdemaatani kohtaan, itse olin hyvinkin innoissani tulevasta matkasta. Omat aikaisemmat kokemukseni kyseisestä maasta olivat pelkästään positiivisia.

Tieto isäntäperheestä tuli noin kolme viikkoa ennen itse matkaa, jolloin selvisi, että tulisin majoittautumaan Etelä-Turkkiin, lähelle Syyrian rajaa, Hatayn maakuntaan. Itse olin siihen asti elänyt uskossa, että isäntäperhe tulisi sijaitsemaan jossain lähellä Istanbulia, jossa

leirijaksonikin tulisi olemaan, joten uusi tieto siitä, että joutuisin matkustamaan vielä yli 1000 km päähän Istanbulista, toi pientä lisäjännitystä matkaan. Myös jatkolentojen järjestämisessä niin viime tipassa oli pientä säätämistä, mutta lopulta isäntäperhe otti asian hoidettavakseen, kuluineen. Lions-klubilaiset Turkin päässä joutuivat lisäksi järjestämään minulle yhden yön majoituksen Istanbulissa, ennen seuraavan päivän lentoani Antakyaan.

Matkapäivän koittaessa, matkasin lentokentälle jännityksen, innostuksen ja pelonsekaisin tuntein, vielä tietämättömänä siitä, kenen luona tulisin seuraavan yön nukkumaan. Perillä vastassani oli 21-vuotias leirihenkilökuntaan kuuluva Birhan, jonka luokse majoittauduin. Seuraavana päivänä matkani jatkui Etelä-Turkkiin, jossa minut kohtasi lämmin vastaanotto ja iloinen ja ystävällinen turkkilaisperhe. Matkastressi katosi, ja olo oli helpottunut saavuttuani vihdoin määränpäähani.

Viikon ajan asustelin isäntäperheeni kesätalossa vuoristoseudulla, jossa on kesäisin huomattavasti viileämpää kuin alhaalla kaupungeissa. Perheeseen kuului äiti eli ”anne”, isä ”baba”, 13- ja 18-vuotiaat pojat sekä 17-vuotias tytär.

Malin Karomäki

Perheen vanhemmat eivät puhuneet englantia, joten kommunikointi perheen isän kanssa koostuikin enimmäkseen elekielistä ja muutamasta turkinkielisestä sanasta; ”merhaba” (hei) ”nasilsin?” (mitä kuuluu?) ja ”iyiyim, tesekkürler” (hyvää, kiitos). Äiti puolestaan puhui viikon alussa vain muutaman sanan englantia, mutta loppuviikosta keskustelimme jo sujuvasti politiikkaa. Isäntäperheeni kanssa kiertelimme vierailuni aikana paikallisia nähtävyyksiä, vietimme aikaa rannalla, kaupungilla, perheen kotona ja ystävien luona, sekä tapasimme sukulaisia, joilla kaikilla oli oma kesätalo naapurustossa. Turkkilaisilla on hyvin tiiviit perhe- ja

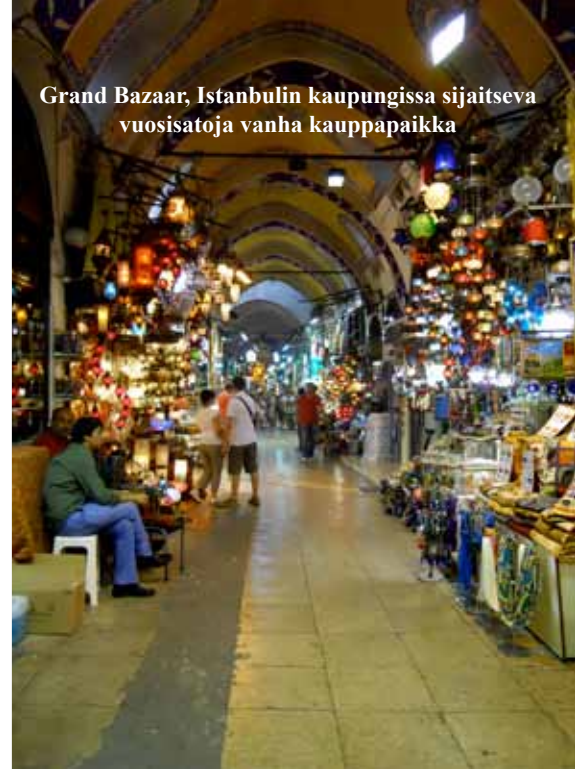
Istanbul Culture Camp ja Bosphorus Camp – leiriläiset ja leirihenkilökunta yhteiskuvassa

Isäntäperheen kanssa Antakyan lentokentällä.

Grand Bazaar, Istanbulin kaupungissa sijaitseva vuosisatoja vanha kauppapaikka

Istanbulin maisemaa

sukulaissuhteet, ja minutkin otettiin kuin perheen jäseneksi. Saamani vastaanotto ja perheen vieraanvaraisuus oli ensiluokkaista. Hyvin erilaisesta kulttuurista ja elintavoista huolimatta, eläminen perheen arjen mukana sujui luontevasti. Viikon jälkeen matkasimme perheen isän ja tyttären kanssa Istanbuliin, jossa vietimme pari viimeistä yhteistä päivää shoppaillen ja ruokaillen.

Isäntäperhejakson päätyttyä alkoi

leiri. Majoituspaikkana toimi yksi Istanbulin vanhimmista kouluista. Se sijaitsi vanhassa Istanbulissa, merkittävimpien nähtävyyksien, kuten Hagia Sofian, Sinisen moskeijan ja Topkapin palatsin välittömässä läheisyydessä. Leiri, jolle osallistuin oli nimetään Culture Camp, mutta 80 prosenttia ajasta vietimme Bosphorus-leiriläisten kanssa. Yhteensä meitä oli reilu 40 nuorta eri puolilta maailmaa, iältämme 16-23 vuotiaita. Leirihenkilökun-

ta oli nuorta, ja heistä muodostuikin meille enemmän ystäviä kuin ohjaajia. Puolitoista viikkoa Istanbulissa oli täynnä aktiviteetteja, hauskanpitoa ja yhdessäoloa. Teimme muun muassa meriretken, jonka aikana pääsimme pulahtamaan suoraan laivasta turkoosiin mereen. Bongasimme delfiinejä, kiersimme kaikki kaupungin tärkeimmät nähtävyydet, tutustuimme turkkilaiseen musiikkiin, tanssiin sekä turkkilaisen keittiön antimisiin ja ennen kaikkea pidimme paljon hauskaa yhdessä. Aika kului kuin siivillä, eikä hyvässä seurassa kotikaipuukaan päässyt valloilleen. Yhteishenki porukan keskuudessa oli uskomaton, eikä kyyneleiltä välttytty hyvästien yhteydessä. Sain myös eräänä iltana kokea iloisen jälleennäkemisen Istanbulissa asuvan Dilek –nimisen tytön kanssa, jonka kanssa olin ystäväystynyt hänen ollessa edellisenä kesänä Somerolla nuorisovaihtoleirillä.

Turkissa viettämästäni kolmesta viikosta jäi upeat kokemukset, ja sain matkasta irti paljon enemmän kuin olisin kuvitellutkaan. Turkkilainen vieraanvaraisuus on ainutlaatuista, enkä matkan aikana saanut osakseni huonoa kohtelua missään. Turkkilainen kulttuuri on värikäs ja kiehtova, ja Istanbul puolestaan matkakohteena loistava; eksoottinen mutta silti turvallinen, kaikkine historiallisine nähtävyyksineen, basaareineen ja hienoine maisemineen. Oli myös hienoa yhden matkan aikana päästä tutustumaan kahteen hyvin erilaiseen kohteeseen Turkissa; maan eteläosaan, joka oli enimmäkseen maaseutua sekä miljoonakaupunki Istanbuliin. Kotiin palattiin hyvien muistojen ja puolta painavamman matkalaukun kera!

Malin Karomäki

NUORISOVAIHTO TEXASSISSA OLI ELÄMÄNI HIENOIN KOKEMUS

Kaikki alkoi syksyllä vuonna 2010, kun näin Turun Tienoossa LC Liedon ilmoituksen, jossa etsittiin kahta lietolaisnuorta lähetettäväksi Lions-vaihtoon seuraavana kesänä. Päätin kirjoittaa hakemuksen vaihto-ohjelmaan, saadakseni uusia kokemuksia ja päästäkseni testaamaan koulussa opittua kielitaitoa. Olin iloinen ja yllättynyt kuullessani, että olen toinen valituista. Aluksi en oikein tiennyt, mihin maahan toivoisin pääseväni. Vaihtoehtoja oli useita, mutta ydinajatuksena pidin kuitenkin sitä, että englantia puhuvaa maahan olisi ensisijainen toiveeni. Toiveeni toteutui, kun matkakohteeksi paljastui Texas, USA.

Texasiin ilmoittauduttuani sain vahvistuskirjeen Julien C. Hyer International Youth Camp -nimiseltä leiriltä, joka oli isännöinyt nuorisovaihtoleirejä jo vuosia. Muutaman sääntöpaperin allekirjoitettuani oli selvää, että viettäisin viisi viikkoa tämän leirin ”alaisuudessa”. Nopeasti tämän jälkeen sain tietoja sähköpostin ja Facebookin välityksellä tulevasta isäntäperheestäni Dallasissa. Myöhemmin sain kuulla, että kaikki leiriläiset eivät olleet saaneet tietoa perheestään etukäteen, joten tunsin itseni onnekaaksi. Käytännössä ”leiri” tarkoitti sitä, että viiden viikon ajan asuisin vuorotellen isäntäperheeni luona ja viettäisin aikaa muiden leiriläisten kanssa meille yhteisesti järjestetyn ohjelman parissa.

Pitkä matka Texasiin alkoi vihdoinkin kesäkuun loppupuolella. Samaan paikkaan oli tulossa myös suomalainen tyttö Muuramesta, jonka kanssa matkustimme yhdessä. NewYorkissa tapahtuneen koneen vaihdon jälkeen olimme perillä Dallasissa, jossa isäntäperheemme olivat meitä vastassa. Isäntäperheessäni oli vanhempien lisäksi kolme poikaa ja tyttä, jotka kaikki olivat hieman minua vanhempia. Alun perin perheeseen piti lisäkseni tulla myös tsekkiläispoika, mutta hän oli viime hetkellä jäänyt jostain syystä pois. Sain siis yksin nauttia isäntäperheeni ”Texasilaisesta vieraanvaraisuudesta”, kuten he itse sanoivat. Lisäksi kävi ilmi, että isäntäperheeni äidin sisko perheineen toimi isäntäperheenä kahdelle tyttöleiriläiselle, joista toinen oli Ruotsista ja toinen Puolasta. Molemmat perheet järjestivät meille vuorotellen ohjelmaa ja ajanvietettä, joten perheissä vietetty aika ei todellakaan käynyt pitkäksi.

Leiriohjelma oli todella mielenkiintoinen, eikä tylsää ollut koko viiden viikon matkallani hetkeäkään. Noin kolme viikkoa matka-ajasta kului Dallasissa omien isäntäperheiden kanssa, johon liittyivät muun muassa ”poolpartyt” muiden leiriläisten ja heidän isäntäperheidensä kanssa sekä Dallasiin ja sen ympäristöön tutustuminen. Mainitsematta ei pidä jättää myöskään ulkona syömistä, shoppailua sekä muuten vain rennosti ottamista.

Tiedän, että tarvittaessa majapaikka löytyy Texasin lisäksi eri puolilta Eurooppaa.

Sain myös nopeasti tietää, etteivät cowboyt ja ”aito Texasilaisuus” ole ihan täysin myytti, mutta myös sen, että ”Texasbrändi” on jo melko kaupallinen asia ja todelliset cowboyt ovat harvinaisempia. Texasilaiset ovat kuitenkin todella ylpeitä historiastaan ja ihmisten välisissä keskusteluissa oli aistittavissa tietynlainen yhteenkuuluvuuden tunne.

Leiriohjelmaan sisältyi viikko varsinaisella ”leirillä” Texoma-järvellä. Leirimajoitus ei mitenkään vastannut odotusta, joka tulee mieleen suomalaisesta leirikeskuksesta, vaan puitteet olivat varsin hotellimaiset. Leiriviikon aikana tutustuimme kaikkiin 28 leiriläiseen, joita oli kaikkialta Euroopasta ja vähän sen ulkopuoleltakin (esimerkiksi Etelä-Afrikasta, Algeriasta ja Intiasta), sekä ohjajisiin. Olen varma, että jokainen leiriläinen sai täällä todella hyviä ulkomaalaisia ystäviä, mikä teki kaikkien matkasta varsin ainutkertaisen. Leirillä tekemisestä ei ollut juuri pulaa. Jos aukkoja ohjelmasta löytyi, ne paikattiin uinnilla, vesihiihdolla, leffan katsomisella, pallopeleillä tai vaikka päivänunilla. Kuitenkin myös matkani huonoin kokemus liittyy Texoma-järveen, sillä onnistuin murtamaan silmänpohjani moottoriveneen perässä vedettävällä kahdenistuttavalla uimapatjalla. No, tulipahan testattua Amerikkalainen terveydenhuoltokin, joka ei ollut siitä huonoimmasta päästä. Matkavaakuutus hoiti asiat tyylikkäästi edukseni. Parin päivän päästä sain taas tehdä mitä lystäsin, ainakin Texasilaisen lääkärin mukaan, enkä halunnut jäädä mistään paitsi, joten uskoin häntä. Jälkeenpäinkin ongelmia ei onneksi syntynyt ja murtuma parani hyvin matkan aikana.

Leiriläisten kanssa olimme yhdessä myöskin matkoilla Austinin ja Lubbockin kaupunkeihin. Nämä 4-5 päivän tutustumiset olivat loistava tapa nähdä muutakin Texasia kuin Dallasin seutu. Majojutus järjestettiin tuttuun tapaan isäntäperhesysteemillä, joka toimi moitteettomasti. Näillä matkoilla huomasin, että maisemat vaihtelivat Texasin eri osissa, sillä poiketen idän Austinin ja Dallasin metsäisemmistä ja kumpuilevammista maisemista, lännen Lubbockissa maise-

ma oli todella tasainen ja paljon aavikkoisempi. Lubbockissa näin myös niitä kuuluisia öljypumppuja, joita idässä en huomannut ollenkaan. Mielenkiintoista oli nähdä myös kahden eri kaupungin yliopistot kampuksineen, jotka olivat aitoon Amerikan tyyliin massiivisia ja hienoja. Kampukset olivat todellisia kaupunkia kaupungissa, joista löytyi kaikkea mahdollista ravintoloista erilaisiin harrastusmahdollisuuksiin. Molemmissa kaupungissa vierailimme lisäksi muutamassa paikallisessa Lions-klubissa, jotka kaikki ottivat meidät avosylin vastaan ja järjestivät meille ohjelmaa.

Loppuviikko Dallasissa oli pakattu täyteen leiriläisten yhteisiä aktiviteetteja, kuten Six Flags -huvipuisto ja Texas Rangersien baseball-ottelu. Saimme myös kaikki kokata jotain omista maisemamme viimeiselle lauuntaille, ”farewell dancelle”. Samainen ilta oli myös leiriläisten viimeinen yhteinen ilta, joten kun se oli päättymässä, kaikki olivat todella haikein mielin. Tytöt itkivät, mutta ”karskit” pojat tietysti eivät, tai ainakin piilottivat sen. Tapsin kuitenkin vielä muutamaa leiriläistä myös sunnuntaina ja maanantaina, sillä isäntäperheemme järjestivät meille yhteistä tekemistä.

Leiristä on nyt kulunut noin kuukausi. Sen päättymisen jälkeen olemme jo tavanneet kahden ruotsalaisen tytön ja norjalaisen pojan kanssa. Järjestimme neljän päivän tapaamisen Tukholmaan, mistä kaikki olivat todella tyytyväisiä. Aiomme järjestää vastaavia tapaamisia tulevaisuudessakin. Leirin facebook-sivulle kirjoitetaan yhä paljon ja leiriläiset ovat internetin välityksellä pitäneet muutenkin aktiivisesti yhtä. Seuraavaksi ohjelmassa olisi uudenvuoden vietto Ruotsissa, minne minä ja moni kauempaakin tuleva leiriläinen on jo ilmoittautunut. Viiden viikon aikana saadut uudet ystävät siis ovat muodostuneet tärkeäksi osaksi elämäni. Tiedän, että tarvittaessa majapaikka löytyy Texasin lisäksi eri puolilta Eurooppaa ja muutamista muistakin maista.

Voisi sanoa, että kesävaihdossa vietetty aika todella vaikutti elämäni. Sen lisäksi, että opin puhumaan paremmin englantia, opin myös uutta eri kulttuureista (sekä USA:laisesta, Texasilaisesta että leiriläisten omista kulttuureista). Viisi viikkoa on lyhyt aika muuttua, mutta voin vaikka vannoa, että minun on nyt Suomessakin helpompi mennä juttelemaan ihmisille, kun se kuuluisa suomalainen varautuneisuus tuntuu hiukan hellittäneen otettaan minussa. Tämä on varmasti jo kulunut lausahdus, mutta vaihtoon tosiaankin kannattaa hakeutua. Uskon, että vielä monta kertaa voin todeta kesävaihdossa saatujen kokemusten olevan hyödyksi elämässäni!

Aleksi Korpelainen

Opossumeita on hankala saada pois pitsan äärestä

**Nuorisovaihto Uudessa Seelannissa
30.6.-4.8. 2011 jäi mieleen**

Lähtöni Uuteen-Seelantiin starttasi kello kolmen aikaan aamulla. Siitä alkoi parin päivän matka lentokoneessa leffoja katsellen ja lentokentillä torkkuun. Matkustin yhdessä kahden muun suomalaisen vaihto-oppilaan kanssa. Tapasimme Helsingin lentokentällä ja saimme hankittua kaikille lennoille vierekkäiset liput.

Ensimmäinen Wanakaan

Ensimmäinen isäntäperheeni oli Queens-townin lähellä sijaitsevassa Wanakan kaupungissa. Uudessa-Seelannissa oli talvi, joten lämpötila oli noin viiden asteen paikkeilla. Eteläsaarella oli kylmempää kuin pohjoisessa. Vietin kaksi viikkoa kummallakin saarella ja erot maisemissa olivat valtavat.

Wanakan yksi tärkeimmistä tulo-lähteistä on laskettelu, joten lumentulo talvella on erittäin tärkeää. Maahan ei useinkaan sada lunta, mutta vuorille saattaa syntyä paksutkin kinokset. Tänä talvena lunta oli kuitenkin niukasti, joten lasketteluopettajilla olivat työt vähissä. Isäntäperheeseen kuului Ann ja Dave Saunders ja heidän lisäksi perheessä oli toinenkin vaihto-oppilas Japanista. Junko niminen tyttö, joka oli viettänyt jo puoli vuotta perheen parissa. Pidimme toisen lions-vaihto-oppilaan kanssa esitelmän kaupungin lionsklubilaisille. He kuuntelivat kiinnostuneina ja kyse-livätkin muutamia asioita Suomesta ja historiasta.

Sitten Aleksandraan

Seuraava perheeni sijaitsi myös etelä-

saarella eikä sinne ollut kuin muutaman tunnin ajomatka Wanakasta. Kaupungin nimi oli Alexandra ja pääsimme heti tulopäivänämme seuraamaan sikäläisen lionsliiton kokousta. Jäseniä oli toistakymmentä ja heille olikin vuokrattu iso sali. Ohjelmaan kuului myös ruokailu. Kokouksen pääaiheena oli klubin presidentin vaihto, joten kekkerit olivat hieman tavallista koreammat. Saimme myös lausua muutaman sanan samalla kun vaihdoimme lippuja ja pinssejä. Isäntäperheeni olikin suurin perhe, jossa olin. Vaimolla Marionilla ja miehellä Simonilla oli kaksi poikaa, Bejamin ja Jared. Vanhempi poika, Jared, oli jo yliopistossa Christchurchissa kun taas Ben kävi lukiota paikallisessa koulussa.

Kolmas isäntäperheeni sijaitsi Pohjoissaarella, minne matkustin lentokoneella. Kaupungin nimi oli Wanganui. Chrisin ja Teresan asunto sijaitsi maaseudulla ja heillä olikin lemmiä ja kanoja. Samassa perheessä asusti kanssani myös toinen Suomesta tullut lionsvaihto-oppilas. Hänen isäntäperheensä jäsenellä oli rokko, joten hänet majoitettiin kanssani samaan perheeseen.

Kaksi vaihdokasta Peterin ja Janicen luona

Viimeinen perheeni oli muutaman tunnin bussimatkan päässä Bell Block nimisessä kaupunginosassa. Alue oli pienen lähiön tapainen ja Peter ja Janice olivat kummatkin yli 70 -vuotiaita. He olivat pyytäneet saada kaksi vaihto-oppilasta, jotta toisella olisi hieman ikäistään seuraa, joten jaoin huoneen Alastarolta tul-

Wanganuissa sijaitseva lionsien sponsoroima puisto. Kuvassa paikallinen lion-puistoa kiertävän junan vierellä

leen vaihto-oppilaan kanssa. Tulimme hyvin toimeen, joten huoneen jakaminen ei tuottanut mitään ongelmia. Viimeisessä isäntäperheessä ollessamme olimme kaikki neljä Suomesta lähtenyt vaihto-oppilasta samassa kaupungissa vain muutaman kilometrin päässä toisistamme. Tänä aikana ehdimmekin tutustua entistä paremmin ja solmia ystävyssuhteita.

Puistossa Sidneyssä ei kannata syödä pitsaa

Lopulta oli aika jättää Uusi-Seelanti taakse ja astua Sidneyyn vievään lentokoneeseen. Matkamme kolme viimeistä päivää viettäisimme Sidneyssä muiden pohjoismaalaisten kanssa. Yövyimme kaikki samassa hotellissa ja vietimme paljon aikaa yhdessä. Saimme tutkia suurkaupungin ihmeitä aika vapaasti ja me Uuden-Seelannin porukka kiertelimmekin kaupunkia mahdollisimman paljon. Opimme myös paljon uutta. Kuten sen ettei Sidneyn puistossa kannata syödä pitsaa ja että opossumeita on erittäin hankala saada pois pitsan ääreltä.

**Sanna Lehtonen,
Juhana Herttuan lukio, Turku
LC Turku/Suikkilan
vaihdokas 2011**

Perheeni Wanakassa ja toinen suomalainen vaihto-oppilas perheeseen.
Oikealta lukien Rena, Marjut, Junko, Ann ja minä.

Terveisiä Kanadasta

Vierailimme viime syksynä mieheni kanssa Motrealissa Kanadassa. Samalla matkalla kävimme tapaamassa serkkuaani Martti Hyhköä ja hänen vaimoaan Seijaa Torontossa.

Saapumispäivän iltana isäntäväellämme oli Toronto-Finlandian Lions clubin kokous, jossa Seija toimii presidenttinä ja Martti sihteerinä. Kun he kuulivat, että myös minä kuulun Suomessa Lions clubiin, he kutsuivat meidät osallistumaan kokoukseen.

Toronto-Finlandia Lions clubilla on 30 jäsentä. Se perustettiin vuonna 1972 ja serkkuni oli sen ensimmäinen presidentti. Toronto-Finlandia Lc on niin sanottu yhteisklubi eli siihen voivat varsinaisina jäseninä kuulua sekä miehet että naiset. Kaikki jäsenet omaavat suomalaisen taustan. Kokous pidettiin Suomi kodissa. Suomi-koti on viiden Kanadan suomalaisen seurakunnan toimesta aikaan saatu palvelutalo, jossa on lähes 100 vuokratuomistusoikeusasuntoa (Martti Hyhkö toimi ennen eläkkeelle jääntiään seurakuntapastorina). Vuonna -88 valmistunut talo sai myöhemmin lisäkerroksen, jossa toimii vuode- ja hoivaosasto. Koti on tarkoitettu kaikille Torontossa asuville suomalaisille vanhuksille.

Kokous pidettiin ruokasalissa, jonka pöytiä peittivät Marimekon siniset Unikkokangasliinat. Meidät otettiin lämpimästi vastaan, suomenkielellä, joka sujui yllättävän hyvin, vaikka suurin osa klubilaisista on asunut Kanadassa jo kymmeniä vuosia ja osa, niin kuin serkkuni vaimo Seija, syntynytkin siellä. Kokous ja pöytäkirjat pidetään englanniksi, mutta muuten aina tavattaessa puhutaan suomea. Näin ylläpidetään kielen osaamista. Alkuvuosinaan yhdistys järjesti mm. kansainväliset yleisurheilukilpailut, jossa vetonaulana oli Lasse Viren, myös varainkeruutanssiaisten solisteina ovat esiintyneet mm. Eino Gröhn ja Aikamiehet.

Uusin varainhoitoprojekti on tilattava puhelinluettelo, josta löytyvät kaikkien Ontarion kanadansuomalaisten tiedot. Klubilla on myös kirpputori, johon tavaraa kerätään etukäteen määrätyiltä reiteiltä säännöllisesti. Toronto-Finlandia Lions

club tukee Suomi-kodin lisäksi mm. opaskoirien koulutusohjelmaa, näkövammaisten kesäleiriä ja jakaa stipendejä nuorille suomenkielen opintoja varten. Toronto-Finlandia Lions club sponsoroi myös joka kesä pidettävää lasten Udor-leiriä. Seija ja Martti ovat vetäneet leirejä jo 32 vuotta. Kesäisin Cedar clubin mailla Udorassa temmeltää 38 lasta viikon ajan. Leiri on monelle lapselle ainoa mahdollisuus päästä pois kaupungista maaseudulle nauttimaan luonnosta ja pitämään hauskaa. Samalla opitaan hyviä käytöstapoja, itsenäisyyttä, toisten huomioonottamista ja samalla opitaan tuntemaan luontoa.

Minua pyydettiin kertomaan omasta klubistani eli LC Katesta Ypäjältä. Tuliaiksiksi klubiimme vietäväksi sain Toronto-Finlandia klubin viirin.

Kokemus oli kaiken kaikkiaan hieno. Suuren vaikutuksen tekivät Suomi koti ja sen asukkaat, jotka ovat säilyttäneet suomen kielen, mutta saaneet kaupanpäälle ”amerikkalaisen” mielen: small talk sujuu ja vierailija tuntee itsensä heti lämpimästi tervetulleeksi.

Seija ja Martti Hyhkö toteuttavat omalla toiminnallaan Lions aatetta palvelamalla pyyteettömästi, esim. kutsumalla

kotiinsa varattomia nuoria syömään ja keskustelemaan. Lukuisilla ulkomaanmatkoillaan ja vastaanottamalla vieraita, he ovat pitäneet yhteisymmärryksen henkeä maailman kansojen kesken ja näin toteuttaneet käytännössä Lions aatetta.

Oikein hyvää vuotta 2012 kaikille.

**Leena Perho
LC Kate Ypjä**

AJATUKSIA NUORISOVAIHDOSTA

LYHYT HISTORIA

Nuorisovaihto on ollut ja on yhä monen klubin aktiviteetti. Ei liene yllätys, mutta tiesittekö, että viime vuonna tuli tasan 50 vuotta nuorisovaihdon aloittamisesta Suomessa. Olen kuullut mielenkiintoisia matkakokemuksia vuosikymmenten takaa. Voimme helposti kuvitella, että 1960- ja 1970-luvulla lähtö on ollut todella suuri seikkailu. Kohdemaana oli pääasiassa USA. Eikä matkaan suinkaan lähdetty yksin, vaan piirien nuorisovaihtajat saattoivat vaihtoon menevät nuoret USA:han saakka. Olisipa mielenkiintoista, jos sama systeemi olisi vielä voimassa; mihin kohteeseen sitten pitäisi lähteä, kun kohdemaita on useita kymmeniä.

LÄHTEVÄT NUORET

Minulla on jo kuudes vuosi meneillään piirin nuorisovaihdosta vastaavana. Voisin todeta, että tämä toiminta on ollut ja on haastavaa, mutta samalla antoisaa. Olen useasti ennenkin todennut, että vaihtoon lähtee ainakin meidän piirin osalta hyvin motivoituneita nuoria. Nuoret osaavat hyvin valita kohdemaita. Siihen on syytä kiinnittää erityistä huomiota. Hakulomake on hyvin yksityiskohtainen, mutta hienosti nuoret ovat sen yhdessä lähettävän klubin kanssa täyttäneet. Klubit jotka ovat jo useamman vuotta toimineen nuorisovaihdossa, tietävät miten hakemus täytetään.

Erityisen iloinen olen siitä, että joka vuosi tulee uusia klubeja nuorisovaihtoon. Heitä on oikein mukava opastaa, ja selvittää yhteiset pelisää-

nöt. Voin sanoa, että kun uusi klubi ottaa nuorisovaihdon aktiviteetiksi, siitä tulee helposti pysyvä aktiviteetti. Se onkin hyvin ymmärrettävää, sillä toisaalta tämä on helposti toteutettava aktiviteetti. Se taas on kerrottava totuus, että nuorisovaihto ei välttämättä vaadi klubilta suurta taloudellista uhrausta. Olen pitänyt perusperiaatteena sitä, että lähettävä klubi maksaa ns. käsittelymaksun, joka paremmin tunnetaan nimellä ”reppumaksu”. Tällä 60 euron maksulla lähtevä nuori saa laadukkaan repun ja muuta tavaraa lions liitolta.

AIKATAULU

Aikataulu on myös hyvin hallinnassa, eikä myöhästyneenä tulevia hakemuksia onneksi tule. Lyhyesti kerrottuna lähtevien nuorten hakemukset saapuvat pääsääntöisesti joulukuun alkuna sähköisesti minulle, tarkastan sen, että se on täytetty oikein, ja pyydän mahdolliset korjaukset, ja annan hakemukselle järjestysnumeron. Tämän jälkeen saan allekirjoitetun paperiversion, ja lisäksi lähtevä nuori kirjoittaa ns. isäntäperhekirjeen, jossa hän esittelee itseään harrastuksiaan perhettään jne. Lisäksi tarvitaan kopio passista eikä muutama perhekuva ole pahitteeksi.

Tammikuussa alkaa sijoittelu muiden piirien kanssa, ja tämä on todella haastava tilanne, kun pitää pyrkiä sijoittamaan oman piirin nuoret mahdollisimman hyviin kohteisiin. Kokemuksen perusteella olemme onnistuneet kohtuullisen hyvin tässä.

Piirimme on ollut jo useana vuonna ylivoimaisesti aktiivisin piiri nuorisovaihdossa. Meillä on ollut joka vuo-

si lähes 40 nuorta, ja kaikki olemme saaneet sijoitettua. Helmikuun alussa pidettävässä kokouksessa pyrimme vahvistamaan lähtevien kohdemaata, ja tämän jälkeen lähtevä nuori siirtyy kohdemaata hallinnoivan koordinaattorin alaisuuteen.

SAAPUVAT NUORET

Keväällä samaan aikaan aloitamme myös tänne tulevien nuorten sijoittelun. Nuorisovaihtohan on nimensä mukaisesti kahden suuntaista. Piirimme on kunnostautunut myös tässä asiassa. Tässä pitää korostaa, että isäntäperheen ei välttämättä tarvitse olla lions perhe, ja myös esim. yksinhuoltajat sopivat aivan mainiosti myös isäntäperheeksi.

LEIRI

Joka kolmas vuosi myös piirimme alueella järjestetään kansainvälinen lions nuorisoleiri. V. 2010 se pidettiin V alueella Somerolla ja v. 2013 se tulaaan pitämään IV alueella Loimaalla. Sen järjestelyt ovat alkaneen v. 2012 alussa. Tähän leiriin tarvitaan taas monen leijonan suuri panostus. Erityisesti on hankittava isäntäperheitä kesäksi 2013. Kun leiri on n. 10 päivää, ja siihen osallistuu n. 30 nuorta, tarvitaan isäntäperheitä ennen ja jälkeen leirin. Eli karkealla kädellä tarvitsemme n. 60 isäntäperhettä, ja se on todella iso haaste. Uskon, että löydämme isäntäperheet oman piirin alueelta.

Ari Lindell
YECE 107-A

**Kiitokset lehemme kirjoittajille, kuvittajille,
ilmoittajille ja yhteistyökumppaneillemme.**

**Toivomme, että tämä tiukka asiapaketti on samalla
vireä, viihdyttävä, eloisa ja elämänmakuinen.**

**Palautetta Jalopeuralle voi lähettää osoitteella
jalopeura2011@gmail.com**

VAUHTIA VISUAALISEEN ILMEESEEN!

Mainostoimisto Ilmiö tarjoaa monipuolisia ja laadukkaita nettisivuratkaisuja niin pienen kuin suuremmankin yrityksen tarpeeseen.

Saat myös halutessasi logon, käyntikortit, esitteet ja kaiken muunkin tarvitsemasi markkinointimateriaalin.

Myös tämän lehden taitto
Mainostoimisto Ilmiön käsialaa!

MAINOSTOIMISTO

ILMIÖ

Juha Hepojoki :: +358 40 841 8200

www.mainosilmio.fi :: juha.hepojoki@mainosilmio.fi

Hietalankuja 11 :: 23500 Uusikaupunki

VAHVA -ALUEEN OMA.

LÄNNEN OMAVOIMA

puh. 02 880 0 880
lannenomavoima.fi

Alina on tosi hyvä kenkäkauppa.

Kenkäkauppa Alina

ALINA OUTLET
KENKIEN LÖYTÖMYYNÄ

Alinenkatu 36, Uusikaupunki
puh. 844 3553
ma-pe 9-17.30, la 9-14.00
www.alina.fi

Alinenkatu 27,
(Alinaa vastapäätä)
ma-pe 10-17.00,
la 9-14.00

Ma-pe 9.30–17.00, Alinenkatu 36, Uki
la 9.30–13.00 puh. 8415315

Alinenkatu 28
puh. 842 6200

KUKKASKARAUUS

Nyt naiset liikkeelle!

Tule kokemaan silmän ja liikunnan iloa.

KUKKASKARAUUS- liikuntatapahtuma Uudessakau-
pungissa la 19.05.2012 klo 16.00 alkaen.

N. 5 km:n matkan, voi taittaa yksin tai kaveriporukassa,
luonnosta ja mukavasta seurasta nauttien.

Lähtö- ja maalipaikka sijaitsee Uimahallin ja Jäähallin väli-
sellä kentällä, os. Koulupolku 5, U.ki.

Iloisin kukkaisasu palkitaan.

Järj. LC Uusikaupunki/ Merettaret

Katso: www.kukkamessut.fi

luovaamo

Crusell

Music Festival • Uusikaupunki, Finland
21.-28.7.2012

Kamari- ja orkesterikonsertteja,
Lyhtyjen Yö, Lastenkonsertti, Iltamat

- Tapiola Sinfonietta
- Hannu Lintu
- Soile Isokoski
- Tuuli Lindeberg
- Essi Luttinen
- Jussi Lehtipuu
- Kristiina Ilmonen
- Jukka Perko Avara
- Jacques Zoon
- Washington Barella
- Ralph Manno
- Eberhard Marschall
- Elina Mustonen
- Ismo Eskelinen
- Trio Kandinsky
- Sväng

Puupuhallinkurssit 23.-28.7.2012.

Ilmoittautumiset: rauno.melos@uusikaupunki.fi
Viikon taiteellinen johtaja Harri Mäki.

Liput: 7 – 50 € 12.3.2012
alkaen Lippupalvelun toimi-
pisteistä mm. Uudenkaupun-
gin matkailutoimistosta, puh. (02) 8451 5443. Lippujen
hintoihin lisätään lippupalvelun toimitusmaksu 2,50 €/lippu (muutokset mahdollisia). Muut tiedot: Uudenkau-
pungin kulttuuritoimisto, puh. (02) 8451 5301, sähköposti:
kulttuuritoimisto@uusikaupunki.fi

crusell.fi

Kesä täynnä tapahtumia

UUDENKAUPUNGIN KESÄTAPAHTUMIEN JOUKOSTA LÖYTYY JOKAISALLE JOTAIN. TERVETULOA!

- 17.3. Elämän kevät – lifestyle-messut
21.4. Kevätmarkkinat
26.5.–8.9. Tul Toril -teematoritapahtumat Kauppatorilla
19.–20.5. Kukkamessut
19.5. Saaristotapahtuma
26.5. Pelle- ja Nukkepäivä
8.–10.6. Merefesti
16.–17.6. Boat Race Uusikaupunki -offshore-kilpailu
22.6.–12.8. Meriristeilyjä brigantiini Mary Annilla
26.6.–12.8. Taidetalo Pilvilinna ti, to ja su klo 14-18
27.6.–12.8. Meriristeilyjä vesibussi Dianalla
27.6. Satama Soi – Pakka-huoneen iltatorin avaus
27.6.–8.8. Ohjelmalliset iltatorit Pakkahuoneen vieras-satamassa
1.7. Pyhämaa-päivä
3.–28.7. Jaakko Jääkairan sala-kätköilyretket lapsille
4.–18.7. Opastettu kävelykierros keskiviikkoisin klo 15–16.30
6.–8.7. Luodolla Tuulee Pyhämaassa

- 8.7. Saariston Suvimessu
Haiduksen saarella
11.7. Mansikkakarnevaalit
14.–15.7. Nopperlan Antiikki-markkinat
Pienoisautoilun SM-osa-kilpailut
20.–22.7. Karjurock
21.–28.7. Crusell-musiikkiviikko ja Päivän Puhallukset
21.7. Crusell-hölkä
26.7. Lyhtyjen Yö – ohjelmallinen piknik-tapahtuma
23., 25. ja 27.7. Opastettu kävelykierros klo 11
28.7. Lokalahden Suvipäivät
29.7. Kalanti-päivä
11.8. VI Seksmiilar-purjehdus
25.8. Venetsialaiset
5.–6.10. Syysmarkkinat

- Kesäteatterit
1.–22.7. Pirtua, pirtua – Pyhämaan Suviteatterissa
4.7.–22.8. Eila, Rampe ja palvattu onni – Lentävän Lokin kesäteatterissa

LISÄÄ TAPAHTUMIA JA LISÄTIEDOT:
UUSIKAUPUNKI.FI/TAPAHTUMAKALENTERI JA UUDENKAUPUNGIN MATKAILUTOIMISTO,
PUH. 02 8451 5209.

Lue koodi älypuhelimella, pääset kätevästi tapahtumakalenteriin.

Kansainvälinen puupuhallinfestivaali
CRUSELL-VIIKKO 21.–28.7

Hauskanpitoa koko perheelle
PELLE- JA NUKKEPÄIVÄ 26.5.

Markkinahumua kaupunginlahden rannalla
MEREFESTI 8.–10.6.

Iloinen taide-elämys vailla vertaa
TAIDETALO PILVILINNA
26.6.–12.8. (TI, TO JA SU)

Kukkamessut

UUSIKAUPUNKI 19.-20.5.2012

Kaupunginlahden ranta täyttyy jälleen toukokuussa kukkien, taimien ja puutarhatarvikkeiden myyjistä ja esittelijöistä. Mukana on tuttuun tapaan myös "mummomyyjiä" eli yksityisiä kukkaharrastajia kojuineen. Molempina päivinä kuullaan ja nähdään lisäksi tietoisku ja työnäytöksiä sekä kukkahattukilpailu. Myös lapsille on omaa ohjelmaa.

LUE LISÄTIEDOT: WWW.KUKKAMESSUT.FI

Myyntissä mm. koti-pihojen kukka-aarteita.

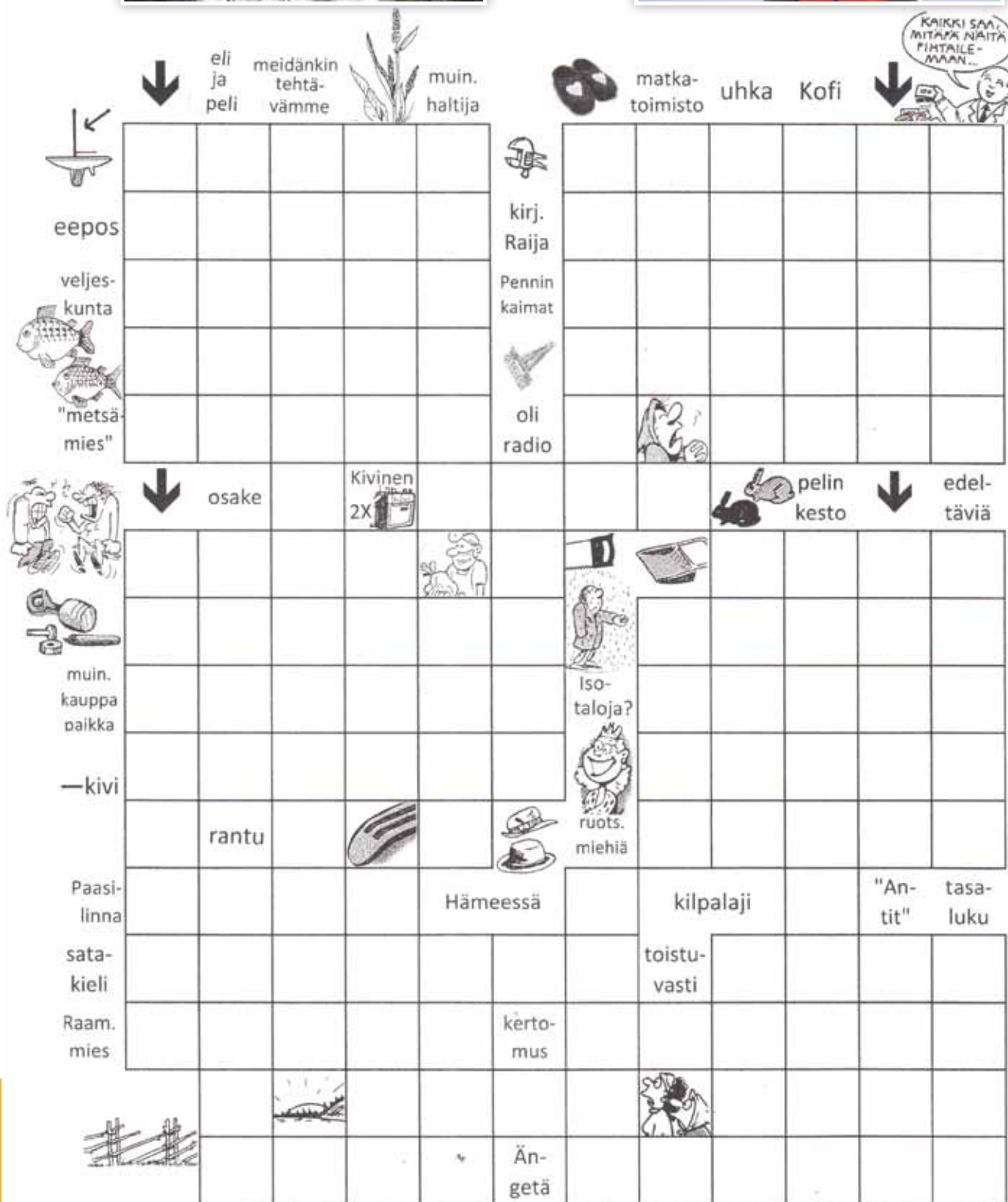
Kukkahattukilpailu myös lapsille.

Kysy ryhmälippuja ennakkoon!

UUSIKAUPUNKI.FI

Martat
UUSIKAUPUNKI

Ristikön tekijä: Jussi Rantanen, Uusikaupunki

AR-SÄÄTIÖN ADRESSEJA OSTETTU ENNÄTYSMÄÄRÄ

A-piirimme klubit ovat kuluneena kautena hankkineet Arne Ritari -säätien adresseja poikkeuksellisella innolla: 11. tammikuuta mennessä jo enemmän kuin koko viime vuonna!

Uudella adressien jakelutekniikalla, jolloin piirikuvernöörillä on klubivierailulle tullessaan ollut valmiit adressipaketit mukanaan, ovat myös toimituskulut säästyneet. Edelleen adresseja voi tilata klubille myös piirin ARS-toimikunnan puheenjohtajalta entiseen tapaan. Adressin hinta on pysynyt kymmenessä eurossa ja klubille adressimyynti on aktiviteetti - kuten lionsritarin arvon hankitakin, ja klubin kulut maksetaan aktiviteettitilitä. Molemmilla voidaan vaikuttaa klubin presidentin kotimaisen 100 prosentin palkinnon saamiseen.

Useimmat leijonat lähettävät onnitteluja ja surunvalitteluja joka vuosi. Kotimaisen lionssäätiomme adressi sopii tähän tarkoitukseen erinomaisesti. Samaa adressia voidaan käyttää sekä ilon että surun päivänä: adressissa on valmiita kuvasivuja ja värsyehdotuksia, jotka voi valita tilanteen mukaan. Adressiin voi myös liittää tyhjälle arkille tietokoneella tulostetun oman kuvan, joka sopii tilanteeseen.

Anna tunnustusta arvokkaimmalla tavalla

Toivomme, että klubit, ja erityisesti vuosijuhlia viettävät, huomaisivat hankkia myös lionsritarin arvoja - arvokkaita ja saajan mieleen painuvia huomionosoituksia ansioituneille leijonille. Osa vuosijuhliaan tänä keväänä viettävistä klubeista ei ole vielä ritarinarvoja juhlaansa kunniaksi hankkineet.

Lions-ritarin arvo on kotimaisen lionssäätien ARS:n arvokkain tunnustus yksityiselle lionille.

Sen voi saada riippumatta asemasta lionsorganisaatiossa. Ritari tulee olla ollut lionsklubin jäsenenä vähintään viisi vuotta. Klubin hallitus tutkii tulevan ritarin ansiot, päättää arvon hankkimisesta lionille ja tekee esityksen säätien asiamiehelle. Lions-ritarin arvomerkit tulevat postitse noin kuukauden kuluessa: onhan toimittaja Suomessa. Piirin ARS-DC:ltä saa tarvittaessa ritariksilyöntiohjeita.

Kuluvalle toimikaudella A-piirin Arne Ritari -juhla yhdistetään Melvin Jones -juhlaan, joka on lauantaina 21. huhtikuuta samalla A-piirin vuosikokouksen iltajuhla. Juhlaan kannattaa

jälleen keskittää sellaisia ritariksi vihkimisiä, joita ei suoriteta klubien omissa juhlissa. Juhlissa palkitaan ARS:n ja piirin muussa toiminnassa ansioituneita. Suomen Lions-liiton vuosikokouksessa Jyväskylässä on lionsritareille ja heidän puolisoilleen vaihtoehtoksi tavalliselle vuosikokouslounaalle entiseen tapaan oma arvokas Arne Ritari -lounastilaisuus ohjelmineen.

Kannattaa lukea avustuksen myöntämisperusteet

Sekä ritarinarvoilla että adresseilla tehdään mahdolliseksi avustusten myöntäminen kotimaan lionsaktiviteetteihin. Anomuksia laadittaessa kannattaa tutustua Suomen Lions-liiton www-sivuilla avustusperiaatteisiin: Anomus tehdään Arne Ritari -säätien kotisivulta tulostettavalle kaavakkeelle. Aktiviteettiin tulisi sisältyä lionspalvelutyötä. Pelkkä jonkun tuotteen, vaikka tarpeellisen, ostaminen ja lahjoittaminen eteenpäin ei vielä täytyä tätä vaatimusta, vaikka puuttuvien välineiden hankinta esimerkiksi sairaaloille tai kouluille on sinänsä hyvä asia ja lionsaktiviteetti.

Osa avustuksista on mahdollista anoa määrätyn kiintiön puitteissa myös sellaisiin hyviin aktiviteetteihin, joihin ei sisälly vaadittavaa palvelutyötä. Lionsaktiviteettiin, jolla tuetaan julkisia kohteita, on samoin mahdollista saada avustusta. Tällöin avustusprosentti on pienempi. Näitä julkisia kohteita ovat esimerkiksi leijonapuistot, vanhusten laitospalvelujen parantaminen, välineet sairaalan lastenosastolle, kosketinsoitimen hankinta sairaalaan jne.

Avustusanomukset lähetetään piirin AR-toimikunnan puheenjohtajalle, koska tarvitaan hänen lausuntonsa - tilitykset ja ritarianomukset toimitetaan suoraan ARS:n asiamies Timo Haastolle. Lisätietoja AR-säätiestä saa Suomen Lions-liiton www-sivuilta sekä Lions-vuosikirjasta.

Heikki Mäkelä, PDG,

A-piirin ARS-toimikunnan pj.

KUN ON AIKA MUISTAA TAI PALKITA

Lions Ritarin arvo
on arvostettu kunnianosoitus
klubisi ansioituneelle lionille.

Suomen Lions-liitto r.y.

Arne Ritari -säätiö

Finlands Lionsförbund r.f.

Arne Ritari -stiftelsen

www.lions.fi/ar-saatio